

Tvilling manifestasjonene

Ruhi-instituttet

Bok 4

Tvilling-manifestasjonene

Ruhi-instituttet

Revidert oktober 2022

Bøker i serien:

Nedenfor er det en liste over de gjeldende titlene i serien utarbeidet av Ruhi-instituttet. Bøkene er ment å skulle bli brukt i hovedsekvensen av kurs i en systematisk innsats for å utvikle kapasiteten til ungdom og voksne til å tjene sine samfunn. Ruhi-instituttet har også under utvikling et sett av kurs som forgrener seg ut fra den tredje boken i serien, for opplæring av lærere for bahá'í-barneklasser, samt et annet sett fra Bok 5 for å lære opp inspiratorer for juniorungdomsgrupper. Disse er også oppført på listen nedenfor. Det bør nevnes at listen blir gjenstand for forandringer ettersom erfaring i felten går fremover, og nye titler vil komme til ettersom et økende antall pensumdelar under utvikling når et stadium der de kan gjøres tilgjengelig i større skala.

Bok 1	<i>Refleksjoner over åndens liv</i>
Bok 2	<i>Å reise seg for å tjene</i>
Bok 3	<i>Å undervise barneklasser, Trinn 1</i> <i>Å undervise barneklasser, Trinn 2 (grenkurs)</i> <i>Å undervise barneklasser, Trinn 3 (grenkurs)</i> <i>Teaching Children's Classes, Grade 4 (grenkurs)</i>
Bok 4	<i>Tvilling manifestasjonene</i>
Bok 5	<i>Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter</i> <i>Innledende impuls: Det første grenkurs av bok 5</i> <i>Widening Circle: The second branch course of Book 5</i>
Bok 6	<i>Å undervise i Saken</i>
Bok 7	<i>Å vandre sammen på tjenestens sti</i>
Bok 8	<i>Bahá'u'lláhs Pakt</i>
Bok 9	<i>Om å oppnå et historisk perspektiv</i>
Bok 10	<i>Å bygge levende samfunn</i>
Bok 11	<i>Materielle midler</i>
Bok 12	<i>Familie og samfunnet</i>
Bok 13	<i>Å engasjere seg i sosial handling</i>
Bok 14	<i>Participating in Public Discourse</i>

Engelsk originaltittel: The Twin Manifestations

Copyright © 1990, 1996, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia

All rights reserved. Edition 1.1.1.PE published December 1996

Edition 2.1.1.PE December 2021 - ISBN 978-958-98322-3-9

Ruhi Institute – Cali, Colombia

instituto@ruhi.org – www.ruhi.org

Trykt i Norge

ISBN 978-82-90224-85-6

Tillatelse til et begrenset opptrykk av denne boken på norsk har blitt gitt til Nasjonalt

Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge av Ruhi-instituttet.

Bahá'í Forlag

forlag@bahai.no

www.bahaiforlag.no

Innhold

Noen tanker og ideer for veilederen	v
Denne dags storhet	1
Bábs liv	15
Bahá'u'lláhs liv	67

Noen tanker og ideer for veilederen

Når deltakerne når frem til dette, det fjerde kurset som tilbys av Ruhi-instituttet, vil de ha gått beslutsomt fremover på tjenestens sti som ble innledet av dets hovedsekvens. Uansett bakgrunn når de begynner med Bok 1, vil de nå være engasjert i visjonen om personlig og kollektiv forvandling som beskrives i Bahá'u'lláhs skrifter. Med dette som formål, vil de ha påbegynt vanen med å lese hans ord daglig og vil tiltrekke seg åndelig føde, både i andaktsmøter og i stunder med stille kontemplasjon, fra bønnene og rådene han har åpenbart. De vil lære å engasjere seg i samtaler med venner og bekjente om åndelige prinsipper som han har bekjentgjort, og vil besøke hjem i landsbyen sin eller nabolaget sitt for å diskutere veiledningen som han har kommet med for å bygge verden på nytt. Noen vil holde klasser for åndelige opplæring av barn. På dette stadium på tjenestestien vil de så være klare til – ja, faktisk ivrige etter – å bli mer grundig kjent med livet til én hvis lære har påvirket dem så dypt, og i større grad verdsette de historiske omstendighetene som ledsaget fødselen og den gradvise utviklingen av hans åpenbaring. De tre enhetene som utgjør Bok 4, er ment å gi deltakerne denne muligheten.

Livet til en gudsmanifestasjon er selvsagt grunnleggende forskjellig fra livet til andre mennesker, og hans storhet kan ikke fattes kun gjennom å studere hendelsene som fant sted rundt ham. I løpet av de årene han lever på jorden, spres hans usedvanlige krefter over hele planeten og forårsaker en dyptgripende endring av virkeligheten for alle skapte ting og driver menneskeheten fremover mot et nytt stadium i sin utvikling. Selv om hans liv for ytre øyne synes å være fylt av lidelse, skjelner åndelige øyne i hver en hendelse tegn på hans herlighet og storhet. Som en forberedelse for deltakerne til å studere livshistoriene til Báb og Bahá'u'lláh, omtalt i henholdsvis andre og tredje enhet, blir de i den første bedt om å tenke over betydningen av den dagen som vi lever i, en dag som var vitne til tilsynekomsten av to gudsmanifestasjoner.

Enheten er relativt kort. Den består av flere utdrag fra bahá'í-skriftene som omtaler denne dags storhet, sammen med noen få enkle øvelser. Sammen vil disse gjøre deltakerne i stand til å reflektere ikke bare over karakteren til denne tiden i historien, når forening av menneskeheten endelig er mulig, men over ansvaret som denne kunnskapen pålegger hver og én av oss. De som fungerer som en veileder for Bok 4, bør være oppmerksomme på at enheten forutsetter at deltakerne allerede har en grunnleggende forståelse av visse begreper som er vesentlige for troen, som de har tilegnet seg gjennom studiet av tidligere kurs og sitt engasjement i livet i lokalsamfunnet sitt. At alle de religiøse bøkene fra fortiden har henvist til Guds lovede Dag da fred og rettferdighet ville bli opprettet på jorden, at Bahá'u'lláh har hevet banneret for universell fred og har oppfordret menneskeheten til å anerkjenne sin grunnleggende enhet, at han har festet blikket til sine tilhengers samfunn på målet om en ny verdensorden – dette er blant de begrepene som understøtter utredningen i enheten, «Denne dags storhet».

De neste to enhetene skildrer hendelsene som førte troen videre fra den skjebnesvangre kvelden i 1844 da Báb gjorde sitt livskall kjent, til de tidlige morgentimene nesten femti år senere da Bahá'u'lláhs ånd steg opp fra dette jordiske stade. Denne kronologiske beretningen, spesielt i den tredje enheten om Bahá'u'lláhs liv, er utfyllt med utdrag fra skriftene som belyser visse åndelige temaer knyttet til manifestasjonens person. Flere av disse utdragene blir etterfulgt av øvelser, mens andre kun ber om

gjentatt lesing og personlig refleksjon. Selv om veilederen vil ønske å forsikre seg om at deltakerne tilegner seg grundig og systematisk kunnskap om Bábs og Bahá'u'lláhs liv etter hvert som de studerer enhetene, er det de dype åndelige sannhetene som kan høstes fra hendelsene som er beskrevet, som er det viktigste.

Under forberedelsene til å lede en gruppe gjennom den andre og tredje enheten, bør veilederen tenke grundig gjennom de åndelige temaene som blir tatt opp. Blant disse er for eksempel at enhver guddommelig lyskilde åpenbares i menneskehetens verden, ikke av eget valg, men ved Guds vilje, og av ham er inngitt iboende kunnskap; at de første som gjenkjenner hans stade, blir kalt til å utføre heroiske handlinger, handlinger som vitner om hans tros forvandlende kraft; at han godtar å utholde et liv med lidelser for å lede menneskeheten til sannheten og gjøre Guds vilje og hensikt kjent for hans skapelse og at ingen jordisk kraft, uansett hvor sterk den er, kan lykkes i å minske hans innflytelse eller hindre ham i å oppnå det livskall som han er betrodd. Et viktig fenomen i denne sammenheng, som omhandles i den tredje enheten, er krise og seier. En forståelse av dette fenomen – at enhver krise i Guds Sak tjener til å frigjøre en ny mengde av dens iboende kraft – er vesentlig for alle dem som betrer tjenestens sti, ikke bare for at de kan verdsette troens historie, men også for at de kan bidra til dens stadige vekst i sine nabolag og landsbyer, en prosess som uten unntak gjennomgår en rekke kriser og seire.

Refleksjon over slike temaer som disse vil hjelpe deltakerne til å erkjenne gjennom disse hendelsene knyttet til Bábs og Bahá'u'lláhs liv, deres glødende kjærlighet for menneskeheten og den opphøyede karakter i deres livskall som etterfulgte hverandre. Det vil bidra til å trekke hjertene deres nærmere gudsmanifestasjonen og gå med faste steg på hans Saks tjenestesti. Det vil også styrke deres kompetanse til å samtale med andre om Bahá'u'lláhs person og hans åpenbaring, en kompetanse som de har utviklet siden de studerte historien om hans liv i Bok 2. For evnen til å fortelle historien om hans liv og livet til hans forløper på en måte som berører lytterens hjerte, avhenger først og fremst av en forståelse av den åndelige betydningen av hendelsene som det blir fortalt om. Selvsagt trengs det også en god del øvelse, og veilederen bør sikre at deltakerne blir gitt rikelig anledning til å fortelle til hverandre episoder fra livene til tvillingmanifestasjonene. Noen deltakere finner kanskje også muligheter for å introdusere det som de lærer, i samtaler som finner sted med venner og naboer som en del av en serie med besøk hos dem. For å hjelpe dem ved disse og andre anledninger, er et hefte med tegninger med korte billedtekster inkludert i hver av de to historie-enhetene. Hftet kan kopieres etter behov, eller det kan lastes ned fra Ruhi-instituttets offentlige nettside.

Det er viktig å nevne her at hendelsene knyttet til livene til disse tvillingmanifestasjonene, er nedtegnet i enhetene i tråd med de gregorianske datoene da de fant sted. I dag minnes årsdagene for de viktigste hendelsene på sine bahá'í-datoer, i tråd med forordningene i Badí'-kalenderen, og de tilsvarende gregorianske datoene kan variere fra år til år. Veilederen trenger ikke å gå inn i en diskusjon om dette med medlemmene i gruppen – det vil gradvis bli klart for dem etter hvert som de deltar i markeringene av helligdager i sine lokalsamfunn. Episoder fra manifestasjonenes liv og troens tidlige dager blir jo ofte fortalt på disse dagene, og dette vil gi deltakerne videre innsikt i de historiske omstendighetene som ga den opprinnelige impulsen til prosessen som de i dag fører videre i sin landsby eller i sitt nabolag.

Denne dags storhet

Hensikt

Å få innsikt i denne dags betydning
og løftene som den gir for menneskeheten

DEL 1

Vi er velsignet som lever i en spesiell periode i menneskenes historie – en æra som ble innledet av to gudsmanifestasjoner, Bahá'u'lláh og hans forløper Báb, som har kommet for å fornye alle skapte ting. Med egne øyne kan vi observere hvordan kreftene som de har frigjort forandrer samfunnet, hvordan en gammel verden blir borte og en ny blir grunnlagt i dens sted. Det er selvfølgelig sant at når en gammel orden dør, bringer det med seg usigelige lidelser. Vi kan ikke annet enn å bli berørt og dypt bedrøvet over ødeleggelse og lidelse av en slik størrelsesorden. Likevel er vi ikke overveldet, for vi er klar over at verden beveger seg stadig fremover mot den strålende sivilisasjon som Bahá'u'lláh har forutsett.

Dette er Guds dag. Å leve på Guds dag er en gave uten grenser, og det medfører også et betydningsfullt ansvar. For å sette pris på storheten av denne gaven og oppfylle våre forpliktelser på en effektiv måte, må vi ofte grunne over denne dags betydning og storhet og bli stadig mer oppmerksomme på Guds hensikt for menneskeheten. Målet med denne enheten som er relativt kort, er å gjøre deg kjent med noen utdrag fra bahá'í-skriftene som viser til betydningen av den tiden vi lever i. Før du studerer disse avsnittene og reflekterer over hva de betyr, kan det være nyttig for deg, sammen med de andre medlemmene av gruppen din, å identifisere noen av oppnåelsene som Gud har forordnet for menneskeheten i dag. Vi vet at foreningen av alle folkeslag i verden i én universell familie, er blant målene som skal oppnås i denne tid. Kan du nevne noen flere?

DEL 2

Bahá'u'lláh sier:

“Sannelig sier jeg, dette er Dagen da menneskeheten kan se den lovedes ansikt og høre hans røst. Guds kallen har lydt, og lyset fra hans åsyn er blitt løftet over menneskene. Det sømmer seg for ethvert menneske å utviske sporene av alle ørkesløse ord fra sitt hjertes tavle og med et åpent og uhildet sinn beskue tegnene på hans åpenbaring, bevisene på hans kall og tegnene på hans herlighet.”¹

1. Fullfør følgende setninger:

- a. På denne Dag kan vi se den lovedes _____ og høre hans _____.

b. _____ har lydt, og _____
_____ er blitt løftet over oss.

c. Det er vår plikt å utviske _____ av alle
_____ fra våre _____
og med et _____ og _____ sinn beskue
_____ på hans åpenbaring, _____ på hans
kall og _____ på hans herlighet.

2. Hvilke av de følgende er tanker som hindrer folk i å anerkjenne sannheten i Bahá'u'lláhs åpenbaring?

_____ "Mine foreldres religion er god nok for meg."

_____ "Menneskeheten trenger en åndelig vår."

_____ "Religion er greit for dem som trenger den."

_____ "Religion er bare årsak til konflikt, så den burde avskaffes."

_____ "Så vidt jeg kan se er alle religioner mer eller mindre det samme, så det
spiller ingen rolle hvilken du tilhører."

_____ "Gud har sviktet menneskeheten."

_____ "Alle ting må fornyes, inkludert religion."

_____ "Vitenskapen beviser at det ikke finnes noen Gud. Alle våre problemer
kan løses dersom vi bruker forstanden."

_____ "Jeg ønsker ikke å forplikte meg overfor noen religion."

_____ "Jeg trenger ikke religion for å være åndelig."

_____ "Ethvert menneske bør få anledning til å kjenne Gud på sin egen måte.
Hvorfor trenger vi en manifestasjon?"

_____ "Vi har vår egen religions hellige skrifter. Det er ikke behov for en ny
manifestasjon."

3. Hvilke av de følgende er blant tegnene på Bahá'u'lláhs herlighet?

_____ Veltalenheten i hans ytringer

_____ Hans ords gjennomtrengende kraft

_____ Forvandlingen i hjertene til dem som kommer i kontakt med hans skrifter

_____ Den påvirkning hans lære har på folks tanker og handlinger

_____ Den påvirkning hans lære har på historiens gang

_____ Storslagenheten av hans visjon for menneskehetens fremtid

- _____ De lidelser og prøvelser som han utholdt for menneskehetens skyld
- _____ Hans herredømme til tross for at han var et offer for jordiske makters undertrykkelse
- _____ Hans læres evne til å forene folk fra enhver religion og bakgrunn
- _____ Den jevne veksten av hans tilhengeres samfunn
- _____ Hans Pakts kraft til å overkomme enhver hindring og opprettholde enheten i hans Sak
- _____ Hans administrasjonsordnings storhet
- _____ Måten verden beveger seg mot det som han har forutsett

DEL 3

Bahá'u'lláh sier:

“Stor er i sannhet denne Dag! Henvisningene til den i alle de hellige skrifter som Guds Dag bevitner dens storhet. Hver profet fra Gud, hver guddommelig budbringer, har i sin sjel tørstet etter denne underfulle dag. Alle jordens mangfoldige slekter har likeledes lengtet etter å oppleve den. Men ikke før hadde hans åpenbarings dagstjerne vist seg på Guds viljes himmel, så ble det funnet at alle, med unntak av dem som det behaget den allmektige å lede, var målløse av forfjamselse og viste seg likegyldige.”²

1. Fullfør følgende setninger:

- a. _____ er i sannhet denne Dag! Henvisningene til den i alle de _____ som _____ bevitner dens _____.
- b. Hver _____ fra Gud, hver _____, har i sin _____ etter denne _____ dag.
- c. Alle jordens _____ har likeledes _____ etter å _____ den.
- d. Ikke før hadde hans åpenbarings dagstjerne _____ seg, så ble det funnet at alle, med unntak av dem som det _____ å _____, var _____ og viste seg _____.

2. Fra avsnittet ovenfor er det klart at denne tiden er fullbyrdelsens tid. Alle Guds profeter og budbringere har forutsagt at det skulle komme en tid da fred og harmoni ville opprettes på jorden. I avsnittet viser Bahá'u'lláh til dem som til

tross for at de ventet ivrig på den lovede dag, ikke godtok ham da han erklærte dens komme. Mange bilder dukker opp i tankene når en tenker på en sjel som gjenkjenner Bahá'u'lláh. Fyll inn det ordet som passer for hver av linjene nedenfor: våkenhet, visshet, oppmerksomhet, tillit, håp.

- a. Overgangen fra søvn til _____
- b. Overgangen fra likegyldighet til _____
- c. Overgangen fra fortvilelse til _____
- d. Overgangen fra mistenksomhet til _____
- e. Overgangen fra tvil til _____

3. Hva tror du gjør at et hjerte er åpent for Bahá'u'lláhs åpenbaring?

DEL 4

Bahá'u'lláh sier:

“Dette er Dagen da Guds ypperste gaver er blitt utøst over menneskene, Dagen da hans mektigste nåde er blitt inngytt i alle skapte ting. Det påhviler alle verdens folk å bilegge sine uoverensstemmelser og å bo i fullkommen enhet og fred i skyggen av hans omsorgs og miskunns tre. Det anstår dem å holde fast ved alt som på denne Dag vil bidra til å høyne deres stade og fremme deres beste interesser.”³

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Dette er Dagen da Guds ypperste _____ er blitt _____ over menneskene.
- b. Dette er Dagen da Guds mektigste _____ er blitt _____ i alle skapte ting.
- c. Verdens folk må _____ sine _____ og bo i _____ og _____ i skyggen av hans _____ og _____.
- d. Verdens folk bør holde fast ved alt som vil bidra til å _____ deres _____ og _____ deres _____.

2. Hva er noen av de “ypperste gaver” som Gud har gitt menneskeheten på denne dag? _____
_____
_____

- _____
- _____
- _____
3. Hva betyr uttrykket “bidra til”? _____
- _____
4. Lag en liste over ting som du kan gjøre for å fremme menneskehetens beste interesser: _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

DEL 5

Bahá'u'lláh sier:

“Dette er Dagen da Guds barmhjertighets oseaan er blitt åpenbart for menneskene, Dagen da hans miskunnhets Dagstjerne har utgytt sin glans over dem, Dagen da hans rike nådes skyer har overskygget hele menneskeheten. Nå er det tid for å oppmuntre og forfriske de nedslåtte ved kjærlighetens og kameratskapets livgivende bris, ved vennlighetens og barmhjertighetens levende vann.”⁴

1. Fullfør følgende setninger:
- a. Dette er Dagen da Guds _____ oseaaner er blitt _____ for menneskene.
- b. Dette er Dagen da hans _____ Dagstjerne har _____ sin _____ over menneskene.
- c. Dette er Dagen da hans _____ skyer har _____ hele menneskeheten.
- d. _____ er det tid for å _____ og _____ de nedslåtte ved _____ og _____

livgivende bris, ved _____ og
_____ levende vann.

2. Hvilke av de følgende oppmuntrer og oppløfter et folk?

- _____ Har adgang til utdannelse
- _____ Øker evnen til å rådslå
- _____ Blir sett på med medynk
- _____ Drar nytte av vitenskapelig fremgang
- _____ Blir lokket til å støtte ett eller annet politisk parti
- _____ Leser og deler Guds ord med andre
- _____ Overtales til å kjøpe ting på kreditt som de ikke trenger
- _____ Har større bevissthet om viktigheten av bønn
- _____ Blir oppmuntret i sine bestrebelser
- _____ Blir styrket til å fremføre sine klagemål overfor autoritetene på en veltalende og lovlig måte (og ved hjelp av juridiske midler)
- _____ Deltar i protestbevegelser
- _____ Drikker alkohol for å glemme sine problemer
- _____ Har fordelene ved et helsetjenestesystem
- _____ Har en nattklubb i nærheten så de kan ha det gøy
- _____ Gjenkjenner Guds manifestasjon for i dag
- _____ Stoler på kraften i guddommelig hjelp

DEL 6

Bahá'u'lláh erklærer:

“Verdens likevekt er blitt forstyrret gjennom den vibrerende påvirkning av denne aller største, denne nye verdensorden. Menneskehetens ordnede liv er blitt fullstendig omveltet gjennom dette enestående, dette vidunderlige system, som dødelige øyne aldri har sett maken til.

Nedsenk dere i mine ords osean, så dere kan avsløre dets hemmeligheter og oppdage alle de visdomsperler som ligger gjemt i dets dyp. Gi akt, at dere ikke vakler i deres faste forsett om å godta sannheten i denne Sak. Gjennom den er Guds veldes slumrende muligheter blitt åpenbart og hans overherredømme grunnfestet.”⁵

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Verdens _____ er blitt _____ gjennom den vibrerende _____ av denne aller største, denne _____.
- b. Menneskehetens _____ er blitt _____ gjennom dette _____, dette vidunderlige _____.
- c. Vi bør _____ oss i hans ords _____, så vi kan _____ dets _____ og _____ alle de _____ som ligger gjemt i dets dyp.
- d. Vi bør ikke _____ i vårt _____ om å godta _____ i denne Sak.
- e. Gjennom denne Sak er Guds _____ blitt _____ og hans _____ grunnfestet.

2. Hva betyr ordet “likevekt”? _____

3. Hva har forstyrret verdens likevekt? _____

4. Hva er noen av tegnene som peker på at verden har mistet sin likevekt? _____

5. Hva er noen av tegnene som peker på at menneskehetens liv er blitt fullstendig omveltet? _____

6. Hva er det “vidunderlige system” som Bahá’u’lláh henviser til? _____

7. Hvordan nedsenker vi oss i Bahá’u’lláhs ords osean? _____

8. Hvordan blir våre tanker påvirket når vi nedsenker oss i hans ords oseaen?
-
-
-
-
9. Hvordan blir våre handlinger påvirket når vi nedsenker oss i hans ords oseaen?
-
-
-
-
10. Hvorfra mottar vi den åndelige energien som trengs for å arbeide for å grunnfeste Bahá'u'lláhs verdensorden? _____
-
11. Hva menes med ordet “vakle”? _____
-
12. Hvordan påvirkes vår åndelige energi om vi vakler i å akseptere hans Saks sannhet i sin helhet? _____
-
-
-
-

DEL 7

‘Abdu’l-Bahá henvender seg til oss med disse ord:

“O dere Herrens elskede! Denne tid er foreningens tid, innhøstingstiden for hele menneskeheten. ‘Gud holder av dem som kjemper for Hans sak på rad og rekke, som var de en kompakt mur.’ Merk at han sier ‘på rad og rekke’ – det vil si tettpakket og sammenpresset, der den ene er fast forbundet med den neste, og enhver støtter sine kamerater. Å kjempe, som anført i det hellige vers, betyr i denne største av alle religionsordninger ikke å rykke frem med sverd og spyd, med lanse og spisse piler, men snarere væpnet med en ren hensikt, med hederlige motiver, med nyttige og virksomme råd, med guddommelige kjennetegn, med gjerninger som behager den allmechtige, med himmelens egenskaper. Det betyr utdannelse for hele menneskeheten, veiledning for alle mennesker, å spre åndens liflige dufter vidt og bredt, å kunngjøre Guds beviser, å fremføre avgjørende og guddommelige argumenter, å gjøre nestekjærlige gjerninger.”⁶

1. Fullfør følgende setninger:

- a. 'Abdu'l-Bahá forteller oss at denne tid er _____ tid,
_____ for hele _____.
- b. Han forklarer at Gud _____ dem som _____
for hans Sak på _____.
- c. Å være "på rad og rekke", forklarer 'Abdu'l-Bahá, betyr å være
_____ og _____, der
den ene er _____ med den neste, og enhver
_____ sine kamerater.
- d. Å kjempe i tjeneste for Saken, forteller han oss, betyr ikke, i denne
største av alle _____ å rykke frem
med _____ og _____, med _____ og
_____, men snarere væpnet med en
_____, med _____,
med _____, med _____,
_____, med _____,
_____.
- e. Likeledes betyr å kjempe i denne åpenbaringsperiode,
_____ for hele menneskeheten,
_____ for alle mennesker, å _____
_____ vidt og bredt, å _____
Guds _____, å _____
_____, å _____
_____.

2. Dette er tiden for menneskehetens forening. For å verdsette denne oppgavens storhet, tenk på de utallige formene for splid som har ført til splittelser blant mennesker. Lag en liste over så mange som du kan.

---

3. Hvilken kraft kan overkomme alle disse splittelsene? _____

---

4. Hva er det for slags kamp vi er engasjert i? _____

---

5. Hvilke av de følgende er blant våpnene som benyttes i denne kampen?

_____ Ren hensikt	_____ Sinne
_____ Guddommelige egenskaper	_____ Gavmildhet
_____ Hederlige motiver	_____ Bønnens kraft
_____ Higen etter lederskap	_____ Rosverdige gjerninger
_____ Arroganse og stolthet	_____ Gudskjærligheten
_____ Lidenskap for rettferdighet	_____ Kjærlighet til menneskeheten
_____ Selvgodhet	_____ Tillit til Gud
_____ Skytevåpen	_____ Nyttige og virksomme råd
_____ Kniver	_____ Enhetens kraft
_____ Guds Ords kraft	_____ Penger
_____ Selvtilfredshet	_____ Tro
_____ Selvforherligelse	_____ Ydmykhet

6. Er det i orden å prøve å herske over andre for å opprette rettferdighet? _____

7. Hvilke av de følgende står for ting vi gjør når vi er engasjert i den åndelige kampen for å forene menneskeheten?

_____ Fremme utdanning

_____ Tvinge andre til å gjøre som vi vil

_____ Undervise i Guds Sak

_____ Utbre Guds Sak

- _____ Dele oss opp i klikker etter våre egne interesser
- _____ Kjempe for interessene til den gruppen som vi tilhører
- _____ Utføre veldedige handlinger
- _____ Fremsette avgjørende argumenter for sannheten av Bahá'u'lláhs åpenbaring
- _____ Nedsenke oss i hans ords hav
- _____ Undertrykke de svake og nedslåtte
- _____ Be med glød
- _____ Plyndre folks eiendeler
- _____ Samle rikdom ved å stjele fra andre

DEL 8

Økt bevissthet om denne dags storhet skaper i oss alle et ønske om å reise seg, å undervise, å tjene og å utføre offergjerninger. Så for ikke å miste av syne betydningen av å engasjere deg i tjenestehandlinger for Saken, lær deg utenat følgende avsnitt fra et brev skrevet av Beskytteren:

“Det er ingen tid å miste. Noe rom for vankelmodighet finnes ikke. Folkemasser hungrer etter livsens brød. Forberedelsene er gjort. Det faste og ugjenkallelige løfte er gitt. Guds egen plan er satt i gang. Den skyter fart for hver dag som går. Himmelen og jordens krefter bistår i gjennomføringen av den på gåtefullt vis. En slik anledning er uerstattelig. La tvileren reise seg og selv etterprøve sannheten i slike påstander. Å forsøke, å holde ut, er å sikre endelig og fullstendig seier.”

HENVISNINGER

1. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1994), s. 5.
2. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), VII, avsn. 2, s. 10–11.
3. Ibid., IV, avsn. 1, s. 5.
4. Ibid., V, avsn. 1, s. 6.
5. *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), s. 78–79.
6. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), 207.2, s. 264.
7. Fra et brev datert 28. januar 1939, utgitt i *This Decisive Hour: Messages from Shoghi Effendi to the North American Bahá'ís, 1932–1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), s. 28.

Bábs liv

Hensikt

Å få en forståelse av kraften i Bábs korte
og dramatiske profetgjerning og å lære
å fortelle historien om hans liv

DEL 1

Bábs åpenbaringsperiode begynte i 1844 og varte bare i ni år. Dens hovedhensikt var å forberede veien for Bahá'u'lláhs åpenbaring. Selv om perioden for Bábs profetgjerning var kort, så var kreftene som ble frigjort av hans åpenbaring, så intense at dens virkning vil føles i hundrevis av generasjoner fremover.

Báb, hvis navn var Siyyid 'Alí-Muḥammad, ble født den 20. oktober 1819 i Shíráz, en by i Sør-Iran, også kjent som Persia. Det meste av befolkningen i Persia tilhører en sekt av islam som venter på at en Guds lovede, kalt qá'im, skal komme. Tittelen "qá'im" betyr "han som stiger opp".

Báb tilhørte en høyt ansett familie som kunne spore sine aner til Muḥammad, islams profet. Hans far døde da han var et lite barn, og han ble oppfostret hos sin onkel på morssiden. Báb var skjenket medfødt kunnskap og trengte ikke skolegang, og likevel fulgte han sin onkels ønsker og begynte på skole i ung alder. Læreren hans erkjente imidlertid raskt Bábs store kapasitet og innså at han ikke hadde noe å lære dette usedvanlige barnet. Han har fortalt følgende historie om Bábs skoledager:

"En dag ba jeg Báb sitere åpningsordene av Koranen. ... Han nølte, idet han erklærte at hvis han ikke ble fortalt hva ordene betydde, ville han på ingen måte prøve å uttale dem. Jeg lot som om jeg ikke kjente deres mening. 'Jeg vet hva disse ordene betyr', bemerket min elev, 'med din tillatelse vil jeg forklare dem.' Han talte med slik kunnskap og letthet at jeg ble slått av forundring. Hans ytrings sødme dveler ennå i mitt minne. Jeg følte meg tilskyndet til å bringe ham tilbake til sin onkel, og til å levere i hans hender det som var betrodd meg og overlatt til min omsorg. Jeg besluttet å fortelle ham hvor uverdig jeg følte meg til å undervise et slikt bemerkelsesverdig barn. Jeg fant hans onkel alene på sitt kontor. 'Jeg har brakt ham tilbake til deg', sa jeg, 'og overlater ham til din årvåkne beskyttelse. Han må ikke behandles som bare et barn, for i ham kan jeg allerede skjelve bevis på den mystiske kraft som alene Qá'ims åpenbaring kan åpenbare. Det påhviler deg å omgi ham med din kjærligste omsorg. Behold ham i ditt hus, for han har sannelig ikke behov for lærere slike som jeg.' Hans onkel irettesatte Báb strengt. 'Har du glemt mine instruksjoner?' sa han. 'Har jeg ikke allerede formant deg til å følge eksempelet til dine skolekamerater, å overholde taushet og å lytte oppmerksomt til hvert ord talt av din lærer?' Etter å ha fått Bábs løfte om å holde seg trofast til hans instruksjoner, ba han Báb vende tilbake til skolen sin. Dette barnets sjel kunne imidlertid ikke tøyles av hans onkels strenge formaninger. Ingen disiplin kunne undertrykke strømmen av hans intuitive kunnskap. Dag etter dag fortsatte han med å fremvise slike bemerkelsesverdige beviser på overmenneskelig visdom som jeg er ute av stand til å berette om."¹

Til slutt fikk Báb lov til å forlate skolen. Han begynte da å arbeide sammen med onkelen som kjøpmann i Búshíhr, en by sørvest for Shíráz. I løpet av denne perioden giftet han seg. Han og kona hans fikk en sønn som fikk navnet Aḥmad og som døde i tidlig barndom året før Báb erklærte at han var den lovede qá'im.

I sin ungdom viste Báb tegn på en kraft og en storhet som ingen kunne måle seg med. De særegne egenskapene som skulle utmerke ham gjennom hele hans korte

og tragiske profetgjerning, var allerede åpenbare. Beskytteren henviser til ham som “Bábs milde, ungdommelige og uimotståelige person, makeløs i sin saktmodighet, uforstyrrelig i sin sinnsro, betagende i sin tale”. Delene som følger, kan bare i utilstrekkelig grad beskrive begivenhetene i hans liv. Likevel bør til og med denne korte beretningen tenne en gnist i våre hjerter fra den kjærlighetens ild som han tente i hjertene til tusener på tusener i Persia og bortenfor landets grenser.

1. Hva var Bábs navn? _____
2. Hvor ble Báab født, og på hvilken dato? _____
_____
3. Hva betyr tittelen “qá’im”? _____
4. Til hvem kunne Bábs familie spore sine aner? _____
_____
5. Hvem var ansvarlig for å oppfostre Báab etter at faren hans døde? _____
_____
6. Hva menes med uttalelsen om at Báab var skjenket medfødt kunnskap av Gud? _____
_____
7. Hva tenkte Bábs lærer da han erkjente hans store evner? _____
_____
8. Hva betyr uttrykket “overmenneskelig visdom”? _____
_____
9. Hva gjorde Báab etter at han sluttet på skolen? _____
_____
10. Med hvilke ord henviser Beskytteren til Báab? _____
_____
_____
_____
11. Skriv med dine egne ord historien om Bábs skoledager, slik den ble fortalt av læreren hans.
_____
_____
_____
_____
_____

DEL 2

Før Báb erklærte sitt livskall, visste atskillige mennesker rundt om i verden dypt i sine hjerter at en ny Guds dag var i ferd med å gry. Blant dem var siyyid Kázim, en helgenaktig person som bodde i byen Karbilá i Irak. Siyyid Kázim hadde mange elever, og han viet sitt liv til å forberede dem på at den etterlengtede qá'im skulle komme. Han fortalte dem gjentatte ganger at etter hans død, skulle de forlate sine hjem, og med hjerter fri for alt jordisk begjær dra ut på søken etter den lovede elskede.

Etter siyyid Kázims bortgang, tilbrakte en av hans høyst fremragende elever, mullá Husayn, førti dager i bønn og meditasjon, mens han åpnet sitt hjerte fullstendig for Guds inspirasjon. Han forlot så Irak med to følgesvenner og la ut på sin søken. Han reiste først til Búshihr. Han ble imidlertid ikke der så lenge, for han følte seg uimotståelig trukket mot nord, til Shíráz. Idet han nærmet seg byen, ba han sine to følgesvenner om å gå til en bestemt moské og vente der til han kom dit.

Noen få timer før solnedgang den dagen møtte han en ungdommelig skikkelse som ønsket ham velkommen og inviterte ham hjem til seg for å stille seg etter sin lange og besværlige reise. Mullá Husayn var dypt imponert over den milde, men likevel overbevisende måten som denne usedvanlige ungdommen snakket på. Han fulgte ham, og snart ankom de døren til et beskjedent hus. De gikk inn i huset og gikk opp til det øvre rommet. Den elskverdige verten ba om at en mugge vann skulle bringes inn, slik at gjesten hans kunne vaske av seg støvet fra reisen. Så stelte han selv i stand te og bød mullá Husayn på den. Etter å ha utvist denne gjestfriheten, begynte han å snakke. Detaljene i denne historiske samtalen ble senere gjenfortalt av mullá Husayn:

“Det var omtrent en time etter solnedgang da min ungdommelige vert begynte å samtale med meg. ‘Hvem’, spurte han meg, ‘ser dere på som siyyid Kázims etterfølger og deres leder?’ ‘På sitt dødsleie tilskyndet vår henfarne leder oss inntrengende til å forlate våre hjem, spre oss vidt omkring og lete etter den lovede elskede’, svarte jeg. ‘Jeg dro derfor til Persia, har reist meg for å gjøre som han ønsket og er fortsatt på leting.’ ‘Har deres leder’, spurte han videre, ‘gitt dere noen detaljerte anvisninger om hva som særpreger den lovede?’ ‘Ja’, svarte jeg, ‘han er av uplettet herkomst, tilhører en ansett slekt og nedstammer fra Fátimih. Når det gjelder alderen, så er han over tjue og under tretti år gammel.

Han er skjenket medfødt kunnskap. Han er middels høy, røyker ikke og har ingen legemsfeil.' Han var taus en stund og erklærte så med klingende røst: 'Se – alle disse tegn finnes hos meg!' Han tok så for seg hvert av de ovennevnte tegnene etter tur og viste på en avgjørende måte at de alle lot seg anvende på hans person.”²

Den kvelden viste Báb for mullá Husayn, med klare og ufeilbarlige bevis, at han var den lovede qá'im. Han åpenbarte med forbløffende hurtighet den første delen av sin kommentar til Josefs sura, et betydningsfullt kapittel i Koranen. Han henvendte seg så til mullá Husayn med disse ord:

“O du som er den første til å tro på meg! Sannelig sier jeg: Jeg er Báb, Guds Port, og du er Báb-ul-Báb, porten til denne porten. I begynnelsen må atten sjeler, spontant og av egen drift, godta meg og erkjenne at min åpenbaring er sann. Hver av dem vil måtte forsøke å finne meg uavhengig av de andre, uten andres varsel eller oppfordring. Og når tallet er fullt, vil en av dem nødvendigvis måtte bli valgt til å ledsage meg på min pilegrimsferd til Mekka og Medina. Der skal jeg overbringe Guds budskap til sharífen i Mekka. Så skal jeg vende tilbake til Kúfih, der jeg nok en gang skal åpenbare hans Sak, i denne hellige byens moské. Det påhviler deg å ikke røpe det du har sett og hørt, hverken for dine ledsagere eller for noen annen sjel.”³

Denne strålende åpenbaringen fylte mullá Husayns sjel med fryd og glede, med ærefrykt og undring. “Hvor svak og kraftløs, hvor nedslått og engstelig hadde jeg ikke kjent meg før!” sa han senere. “Da skalv jeg slik på hender og føtter at jeg hverken kunne skrive eller gå. Men nå hadde kunnskapen om hans åpenbaring oppildnet meg. Jeg kjente meg så modig og sterk at om verden med alle sine folkeslag og herskere skulle reise seg mot meg, så ville jeg motstå deres angrep alene og uten å la meg forferde. Universet syntes bare som en håndfull støv i mitt grep. Jeg syntes å være Gabriels personifiserte røst som ropte til hele menneskeheten: ‘Våkn opp, for se – det lysner av dag! Reis dere, for hans Sak er gjort åpenbar. Hans nådes porter står på vidt gap. Tre inn der, o verdens folk. For han som er lovet dere, er kommet!’”⁴

Bábs erklæring fant sted kvelden før den 23. mai 1844. Han var tjuefem år gammel. Flere tiår senere, i anledning feiringen av dagen for Bábs erklæring, henvendte ‘Abdu’l-Bahá seg til dem som var samlet, med følgende ord:

“Dette er den 23. mai, årsdagen for Bábs budskap og erklæring. Det er en velsignet dag, manifestasjonens morgengry, for Bábs tilsynkomst var den sanne morgens tidlige lys, ... [det er] en velsignet dag, innledningen til den himmelske gavmildhet, begynnelsen på den guddommelige stråleglans. På denne dag i 1844 ble Báb utsendt idet han innvarslet og forkynte Guds rike, kunngjorde de gode tidender om Bahá’u’lláhs komme og holdt stand mot hele det persiske folks motstand.”⁵

1. Hva sa siyyid Kázim til sine elever at de skulle gjøre etter hans død? _____
_____
_____

2. Hva gjorde mullá Husayn etter siyyid Kázims bortgang? _____
_____
_____
3. Hvordan visste Báb at mullá Husayn hadde ankommet Shíráz? _____
_____
4. Hvilke spørsmål stilte Báb mullá Husayn etter at de ankom hans hjem? _____
_____
_____
_____
5. Hvilke kjennetegn hadde siyyid Kázím gitt studentene sine angående qá'im? _____
_____
_____
_____
_____
_____
6. Hvem er Fáṭimih datter av, og hva betyr det å nedstamme fra henne? _____
_____
7. Hadde Báb de egenskapene som mullá Husayn søkte etter? _____
_____
8. Hva betyr tittelen "Báb"? _____
_____
9. Hvilken tittel ga Báb til mullá Husayn? _____
_____
10. Hva betyr denne tittelen? _____
_____
11. Hva måtte skje før Báb åpent ville kunngjøre sin Sak? _____
_____
_____
12. Beskriv med egne ord hva mullá Husayn sa om den minneverdige kvelden da han gjenkjente den lovede qá'im. _____
_____
_____

---

13. Når fant Bábs erklæring sted? _____

_____

14. Hvor gammel var Báb da hans erklæring fant sted? _____

_____

DEL 3

Etter mullá Ḥusayn søkte sytten andre individer og fant uavhengig av hverandre sitt hjertes attrå, Báb. Hver av dem ble ledet av Gud til å anerkjenne den nyfødte åpenbaringens sannhet – noen gjennom visjoner eller drømmer, noen gjennom bønn og andre under meditasjonsstunder. Alle unntatt én av disse velsignede sjelene oppnådde Bábs nærvær i Shíráz. Den ene som ikke møtte ham, var en unik og evnerik dikterinne ved navn Táhirih. Hun fikk kjennskap til Báb gjennom en drøm, anerkjente ham som den lovede qá'im og ble en stor forkjemper for hans Sak. Den attende personen som sluttet seg til hans tilhengeres rekke, var en tjueto år gammel ungdom kjent som Quddús. Selv om han var ung, hadde Quddús en eksemplarisk karakter, og få kunne måle seg med hans mot og tro. Disse første troende ble, sammen med mullá Ḥusayn, utnevnt av Báb til de atten "Den Levendes Bokstaver".

Kort tid etter at antallet av Den Levendes Bokstaver var komplett, kalte Báb mullá Ḥusayn til seg og ga ham følgende instruksjoner: "Vår tid sammen nærmer seg slutten. Min Pakt med deg er nå gjort. Vær rede til innsats, og reis deg for å utbre min Sak. Bli ikke nedslått ved synet av tidens forfall og fordervelse, for Paktens Herre vil ganske visst stå deg bi. Han skal sannelig omgi deg med sin kjærlige beskyttelse, og skal føre deg fra seier til seier. Likesom skyen som sender sitt gavmilde regn ned på jorden, så skal du reise gjennom landet fra ende til annen og utøse over folket de velsignelser som den allmektige i sin barmhjertighet har behaget å skjenke deg ... På den pilegrimsferden vi snart skal legge ut på, har vi valgt Quddús som vår ledsager. Vi lar deg bli igjen for å ta imot angrepet fra en grusom og ubarmhjertig fiende. Men vær forvissnet om at en usigelig herlig nåde skal bli skjenket deg. Følg reiseruten din videre nordover, og besøk Isfáhán, Káshán, Qum og Tíhrán underveis. Bønnfall det allmektige forsyn om at det nådigst må sette deg i stand til å nå den sanne overhøyhets sete der i hovedstaden og til å tre inn i Den Elskedes herskapelige bolig. En hemmelighet ligger skjult i den byen. Når den blir åpenbar, vil den gjøre jorden til et paradys. Mitt håp er at du kan få del i dens nåde og erkjenne dens glans."⁶

Etter å ha gitt mullá Husayn beskjed om å reise til Teheran, kalte Báb de andre av Den Levendes Bokstaver til seg og tildelte hver av dem et spesielt oppdrag. I sine avskjedsord til dem, kalte han dem til å legge ethvert jordisk begjær til side og spre seg vidt og bredt for å kunngjøre hans Sak. Han henvendte seg til dem idet han sa:

“O mine elskede venner! Dere bærer Guds navn på denne Dag. Dere er blitt utvalgt til å være hans mysteriums gjemme. Det sømmer seg for hver og en av dere å fremvise Guds egenskaper, og ved deres handlinger og ord å være et eksempel på hans rettferdighets, krafts og herlighets tegn. Selve lemmene på deres legemer må bære vitnesbyrd om hvor edel deres hensikt er, hvor rettskaffent deres liv er, hvor virkelig deres tro er og hvor opphøyet deres hengivelse er. For sannelig sier jeg, dette er Dagen som Gud taler om i sin bok: ‘På denne dag vil Vi sette dem segl på munnen. Men deres hender vil tale til Oss, og deres føtter avlegger vitnesbyrd om det de har pådratt seg.’ Overvei Jesu ord til disiplene da han sendte dem ut for å forkynne Guds Sak. Med ord som disse bad han dem reise seg og fullføre sin oppgave: ‘Dere er som ilden som i nattens mørke er blitt tent på fjellets topp. La karakterens renhet og graden av forsakelse være slik at jordens folk gjennom dere må gjenkjenne og drages nærmere til den himmelske Fader som er renhetens og nådens kilde. For ingen har sett Faderen som er i himmelen. Dere som er hans åndelige barn, må ved deres handlinger være et eksempel på hans dyder og bære vitnesbyrd om hans herlighet. Dere er jordens salt, men hvis saltet har mistet sin kraft, hva skal det da saltes med? Dere må være så løsrevet at hvilken by dere enn trer inn i for å forkynne og undervise i Guds Sak, så bør dere ikke på noen måte vente hverken mat eller belønning fra dens folk. Ja, når dere reiser ut av byen, bør dere riste støvet av deres føtter. Siden dere trådte inn i den rene og ubesmittede, må dere også forlate byen slik. For sannelig sier jeg, den himmelske Fader er alltid med dere og våker over dere. Hvis dere er trofaste mot ham, vil han visselig overgi alle jordens skatter i deres hender og opphøye dere over alle verdens herskere og konger.’ O mine Bokstaver! Sannelig sier jeg, umåtelig opphøyet er denne Dag over de gamle apostlers dager. Ja, forskjellen er umåtelig stor! Dere er vitner til at Guds lovede Dag opprinner. Dere får drikke av hans åpenbarings mystiske beger. Vær rede til innsats, og husk Guds ord som er åpenbart i hans bok: ‘når Herren kommer, og englene, rekke etter rekke’. Rens deres hjerter for verdslig attrå, og la englenes dyder være deres pryd. Streb etter at deres handlinger kan vitne om sannheten av disse Guds ord, og vøkt dere, at ikke han, fordi dere ‘snur ryggen til’, skal ‘skifte dere ut med et annet folk, og de vil ikke være som dere’, og som skal frata dere Guds rike. De dager er forbi da tom tilbedelse ble ansett for å være tilstrekkelig. Tiden er kommet da intet annet enn det reneste motiv, understøttet av plettfrie handlinger, kan stige opp til den høyestes trone og være antagelig for ham. ‘Til Ham stiger opp det gode ord, og den rette handling løfter Han opp (til Seg).’ Dere er de ringe som Gud har talt slik om i sin bok: ‘Men Vi ønsket å vise nåde mot dem som var undertrykket i landet, og gjøre dem til ledere og arvtagere.’ Dere er blitt kalt til dette stedet; dere vil nå opp til det bare hvis dere reiser dere for å tre ethvert jordisk begjær under fot og streber etter å bli ‘hans ærede tjenere, som ikke taler før han har talt, og som gjør etter hans bud.’ Dere er de første Bokstaver som er blitt frembrakt fra Det Første Punkt

[Báb], de første kilder som har flommet ut fra denne åpenbarings kilde. Bønnfall Herren deres Gud om å gi at ingen jordiske snarer, ingen verdslig hengivenhet, ingen flyktige sysler skal kunne tilsmusse renheten eller forbitre sødmen av den nåde som strømmer gjennom dere. Jeg forbereder dere på at en mektig Dag skal komme. Gjør deres ytterste for at jeg som nå veileder dere, skal kunne fryde meg over deres gjerninger for Guds nådestol i den neste verden og glede meg over hva dere har oppnådd. Den kommende Dags hemmelighet er nå skjult. Den kan hverken avsløres eller verdsettes. Den Dags nyfødte spedbarn overgår nåtidens viseste og ærverdige mennesker, og den tids ringeste og mest ulærde skal forstå mer enn de lærdeste og mest begavede geistlige av i dag. Spre dere vidt og bredt i landet, og bered veien for hans komme med standhaftige føtter og gudinnviede hjerter. Bry dere ikke om deres mangler og skrøpelighet, fest blikket på Herrens, deres Guds, den allmektiges uovervinnelige kraft. Lot han ikke i forgangne dager Abraham, til tross for hans tilsynelatende hjelpeløshet, seire over Nimrods styrker? Lot han ikke Moses overvinne farao og hans skarer med staven som sin eneste ledsager? Har han ikke bevist at Jesus, fattig og ringe som han var i menneskenes øyne, var sterkere enn jødefolkets samlede styrker? Har han ikke underkastet Arabias barbariske og krigerske stammer sin profet Muḥammads hellige og forvandlende tukt? Reis dere i hans navn, sett deres fortrøstning helt og fullt til ham, og vær forvisset om endelig seier.”⁷

1. Hvilken tittel ga Báb til de første troende som anerkjente ham som den lovede qá’ím? _____
_____
2. Hvor mange Den Levendes Bokstaver var det? _____
_____
3. Hvem var den første til å anerkjenne Báb? _____
_____
4. Hvem var den siste av Den Levendes Bokstaver? _____
_____
5. Hvordan ble Den Levendes Bokstaver ledet til å anerkjenne sannheten i Bábs åpenbaring? _____
_____
_____
6. Hvilken av Den Levendes Bokstaver oppnådde ikke Bábs nærvær? _____
_____
7. Kort tid etter at antallet av Den Levendes Bokstaver var komplett, kalte Báb mullá Ḥusayn til seg og ga ham følgende beskjed: “Vår tid _____ nærmer seg _____. Min _____ med deg er nå _____. Vær _____ til _____

og _____ for å utbre min _____. Bli ikke
 _____ ved _____ av _____
 og _____, for _____ vil
 _____. Han skal sannelig _____
 deg med sin kjærlige _____, og skal føre deg fra
 _____ til _____. Likesom _____ som sender
 sitt gavmilde regn ned på jorden, så skal du _____
 landet fra ende til annen og _____ over folket de
 _____ som _____ i sin barm-
 hjertighet har behaget å skjenke deg ....”

8. Hvem valgte Báb til å følge seg på pilegrimsreise? _____
 _____
9. Hvor ga han mullá Ĥusayn beskjed om å reise? _____
 _____
 _____
10. Hvilket håp uttrykte han for mullá Ĥusayn? _____
 _____
 _____
11. Du ønsker kanskje å lære utenat i det minste en del av Bábs tale til Den Levendes Bokstaver.

DEL 4

I oktober 1844 dro Báb, ledsaget av Quddús, ut på sin pilegrimsferd til Mekka og Medina. Disse to byene, som ligger i Saudi-Arabia, blir ansett som hellige for tilhengere av islam. Báb og hans følgesvenn gikk om bord i et skip i Búshíhr, som førte dem rundt Den arabiske halvøy og ankom i nærheten av Mekka omtrent to måneder senere. Mens han var i Mekka, skrev Báb et brev til sharífen, byens overhode og beskytter av dens helligdom. I det brevet forklarte han klart og tydelig sitt livskall og anmodet ham om å anerkjenne hans Sak. Men sharífen som var travelt opptatt med sine egne anliggender, unnlot å svare på det guddommelige budskapet. Báb reiste så med Quddús fra Mekka til Medina der de jordiske levningene av profeten Muḥammad er gravlagt. Etter å ha besøkt denne hellige byen, vendte de tilbake til Persia med båt. De ankom Búshíhr, og Báb ga Quddús beskjed om å fortsette til Shíráz:

“Dine dager i samvær med meg er snart omme. Adskillelsens time er slagen, en adskillelse som ikke vil følges av noen gjenforening, unntatt i Guds rike ... I Shíráz vil du bli overdyngnet med ydmykelser i gatene, og ditt legeme vil bli utsatt for de alvorligste skader. Du vil overleve dine fienders skjendige oppførsel og møte ham som er den ene vi tilber og elsker. I hans nærvær vil du glemme all den skade og vanære som vil ha rammet deg. Den usettes hærskarer vil ile frem for å bistå deg og vil forkynne ditt heltemot og din herlighet for hele

verden. Din vil bli den uutsigelige glede å tømme martyrdødens beger for hans skyld. Også jeg skal betre offerets sti og slutte meg til deg i evighetens rike.”⁸

1. Når dro Báb av sted på sin pilegrimsreise? _____
_____
2. Til hvilke byer reiste Báb på pilegrimsreisen? _____
_____
3. Hvem skrev han til i Mekka? _____
_____
4. Hvorfor er Medina en hellig by for muslimer? _____
_____
5. Skriv nedenfor med egne ord hva Báb sa til Quddús da de nådde Búshíhr.
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
6. Hvem lovet Báb at Quddús kom til å møte? _____
_____

DEL 5

I Shíráz begynte Quddús å dele Bábs budskap med stor iver. Men han møtte snart motstand fra det islamske presteskapet og provinsens guvernør som beordret at han skulle arresteres sammen med to av sine følgesvenner. Guvernøren, som var en grusom og ond mann, beordret at de skulle straffes offentlig. Skjegget deres ble brent og nesene deres ble gjennomhullet og det ble tredd et bånd gjennom hullet, og i denne ydmykende situasjonen ble de ført gjennom gatene. “Det vil være en lærepenge for Shíráz’ folk”, var guvernørens kunngjøring, “som vil vite hva straffen for kjetteri vil være.” Etter å ha lidd denne ydmykende behandlingen, ble Quddús og ledsagerne hans utvist fra byen etter at de hadde blitt advart om at de ville bli drept hvis de prøvde å vende tilbake. Dermed fikk disse heroiske sjelene æren av å være de første som ble forfulgt i Persia for sin nye tros skyld. ‘Abdu’l-Bahá har henvist til de tusener

som senere ble forfulgt på sin elskede Bábs sti, med disse ord:

“... de led på grunn av de verste vanskeligheter og hardeste prøvelser. De motsto prøvelsene med vidunderlig kraft og det største heltemot. Tusener ble kastet i fengsel, straffet, forfulgt og drept som martyrer. Hjemmene deres ble plyndret og ødelagt, deres eiendeler beslaglagt. De ofret høyst vilige sine liv og forble standhaftige i sin tro til siste slutt. Disse vidunderlige sjeler er Guds lamper, hellighetens stjerner som skinner strålende fra Guds viljes evige horisont.”¹⁰

Etter å ha beordret en så urettferdig straff for Quddús og hans ledsagere, vendte guvernøren sin vrede mot Báb. Han sendte vaktene sine til hest til Búshíhr med ordre om å arrestere ham og å bringe ham i lenker til Shíráz. I mellomtiden hadde Báb forlatt Búshíhr til hest på vei til Shíráz. Det var i ødemarken mellom disse to byene at den ridende eskorten møtte ham. Lenge etterpå fortalte eskortens leder beretningen om dette møtet:

“Da vi nærmet oss ham, hilste han oss og spurte oss om vårt bestemmelsessted. Jeg trodde det var best å skjule sannheten for ham og svarte at vi var blitt beordret av guvernøren å lede en viss undersøkelse i dette området. Han bemerket smilende: ‘Guvernøren har sendt dere for å arrestere meg. Her er jeg; gjør med meg som det behager dere. Ved å komme ut for å møte dere, har jeg forkortet lengden av deres marsj og gjort det lettere for dere å finne meg.’ Jeg ble forbløffet over hans bemerkninger og undret meg over hans oppriktighet og likefremhet. Jeg kunne imidlertid ikke forklare hans villighet til på eget initiativ å utsette seg for regjeringsembetsmennenes strenge disiplin og derved risikere sitt eget liv og sin egen sikkerhet. Jeg prøvde å overse ham og forberedte meg på å reise, da han nærmet seg meg og sa: ‘Jeg sverger ved hans rettferdighet som skapte mennesket, utmerket det fremfor resten av sine skapninger og forårsaket at dets hjerte ble gjort til sete for hans suverenitet og kunnskap, at hele mitt liv har jeg ikke ytret noe annet ord enn sannheten og ikke hatt noe annet ønske enn mine medmenneskers velferd og fremgang. Jeg har ringeaktet mitt eget velvære og har unngått å være årsak til smerte eller sorg for noen. Jeg vet at dere søker meg. Jeg foretrekker å overlevere meg i deres hender heller enn å utsette deg og dine ledsagere for unødige ergrelser for min skyld.’ Disse ordene beveget meg dypt. Instinktivt steg jeg ned av hesten, og, i det jeg kysset hans stigbøyler, tiltalte jeg ham med disse ordene: ‘O lys fra Guds profets øyne! Jeg bønnfaller deg, ved Han som har skapt deg og skjenket deg slik opphøyethet og kraft, om å innvilge meg min anmodning og å besvare min bønn. Jeg bønnfaller deg om å flykte fra dette stedet og rømme fra denne provinsens hensynsløse og foraktelige guvernør. Jeg frykter for hans renkespill mot deg. Jeg gjør opprør mot ideen om å være gjort til redskap for hans ondsinnete planer mot en så uskyldig og edel etterkommer av Guds profet. ...’ Til min alvorlige bønn ga han dette svaret: ‘Må Herren din Gud belønne deg for din edelmodighet og edle hensikt. Ingen kjenner min Saks mysterium; ingen kan utgrunne dens hemmeligheter. Aldri vil jeg vende mitt ansikt bort fra Guds forordning. Han alene er min trygge festning, mitt oppholdssted og mitt tilfluktssted. Før min siste time er for hånden, tør ingen angripe meg, ingen kan ødelegge den allmektiges plan. Og når min time er kommet, hvor stor vil min glede være over å drikke martyrdødens beger i hans navn! Her er jeg; overlever meg i din mesters hender. Vær ikke redd, for

ingen vil bebreide deg.' Jeg bøyde meg som uttrykk for samtykke, og utførte hans ønske.”¹¹

Báb fortsatte straks på sin ferd til Shíráz. Fri og uten lenker gikk han foran vaktene sine som respektfullt fulgte ham. Da de kom til Shíráz, ble Báb ført frem for guvernøren, som behandlet ham med skammelig grusomhet. Han irettesatte og kritiserte Báb offentlig. Han overlot ham så i hans onkels varetekt. Selv om Báb fikk lov til å vende tilbake til sitt hjem, var friheten hans begrenset. Kun medlemmene av familien hans og noen få andre fikk tillatelse til å besøke ham. Til tross for guvernørens og presteskapets forsøk på å få slutt på innflytelsen hans, økte likevel antallet av hans tilhengere raskt.

Nyhetene om Bábs betydningsfulle erklæring spredte seg så vidt at kongen av Persia bestemte seg for å sende en av sine mest betrodde og kunnskapsrike menn til Shíráz for å undersøke situasjonen. Som gjest i selveste guvernørens hjem møtte denne lærde mannen Báb ved tre anledninger. Han var fast bestemt på å tilbakevise Bábs argumenter, men for hvert møte ble han stadig mer imponert over hans kunnskap, veltalenhet og visdom. Under det tredje møtet, ble Vahíd – det navn som denne lærde skulle bli kjent under – fullstendig overbevist om denne ungdommens guddommelige stase. Vahíd skulle senere forklare at under disse møtene med Báb, følte han seg like «ubetydelig som støvet under hans føtter». Han sendte umiddelbart en skriftlig rapport til kongens hoff og forlot Shíráz etter Bábs instruksjoner. Fra den dagen av viet han sine krefter til å fremme hans Sak og la til sist ned sitt liv på sin elskedes sti.

Med Bábs økende popularitet og berømmelse vokste guvernørens vrede, og han beordret igjen arrestasjon av Báb. Denne gangen hadde guvernøren til hensikt å drepe ham, og han sendte av sted en polititjenestemann for å pågripe ham fra onkelens hus midt på natten. Men den samme natten som Báb skulle arresteres, brøt det ut en pest i Shíráz, og hele byen ble grepet av panikk. I løpet av noen få timer hadde over hundre mennesker dødd som følge av den fryktede sykdommen. Rop av smerte og sorg kunne høres i gatene, og byens innbyggere flyktet i forvirring. Usikker på hva han skulle gjøre, tok embetsmannen med Báb til sitt eget hjem. Da han ankom, ble han fortvilet over å høre at sønnen hans var i ferd med å dø av sykdommen. I desperasjon kastet han seg for Bábs føtter og bønnfalt om å bli tilgitt. Da sønnen hans mirakuløst ble helbredet, gjenkjente tjenestemannen Guds hånd i utbruddet og han tryglet guvernøren om å frigi Báb. Guvernøren som fryktet for familiens og andres liv, godtok dette på betingelse av at Báb ville forlate Shíráz.

Om høsten 1846 dro Báb av gårde til Işfáhán, en by nord for Shíráz. Idet han sa farvel til sin onkel, sa han til ham: “Jeg vil møte deg igjen omgitt av Ádhirbáyjans fjell, og derfra jeg vil sende deg ut for å oppnå martyrdødens krone. Jeg vil selv følge deg sammen med en av mine trofaste disipler og vil forenes med deg i evighetens rike.”¹²

1. Hva gjorde Quddús da han kom til Shíráz? _____
2. Hvem motarbeidet Quddús da han begynte å undervise om den nye troen i Shíráz? _____

3. Hva betyr ordet “presteskap”? _____
_____
4. Hvilke ord beskriver karakteren til guvernøren i Shíráz? _____
_____
5. Hvilken straff beordret guvernøren for Quddús og hans to ledsagere? _____
_____
6. Hva betyr ordet “kjetteri”? _____
_____
7. Hva beordret guvernøren vaktene sine til å gjøre etter at han hadde utvist Quddús og hans to ledsagere fra Shíráz? _____
_____
8. Hva gjorde Báb da vaktene møtte ham? _____
_____
9. Báb sa til lederen for vaktene som hadde blitt sendt ut for å arrestere ham:
“_____ har _____ dere for å _____
meg. _____ er jeg; gjør med _____ som det _____
dere. Ved å komme ut for å _____ dere, har jeg _____
_____ av deres _____ og gjort det _____ for
dere å _____ meg.” Lederen prøvde å overse Báb og forberedte
seg på å reise, da Báb sa: “... Jeg har _____ mitt eget
_____ og har _____ å være _____ til
_____ eller _____ for noen. Jeg _____ at dere _____
meg. Jeg foretrekker å _____ i deres _____ heller
enn å _____ deg og dine _____ for _____
_____ for min skyld.”
10. Hvordan avvæpnet Báb sine vakters fiendtlighet? _____
_____
11. Hvordan ankom Báb Shíráz? _____
_____
12. Hvilke tiltak gjennomførte guvernøren mot Báb? _____
_____
13. Hvilken virkning hadde guvernørens og presteskapets forsøk på å få en slutt på
hans innflytelse, i månedene som fulgte? _____
_____
14. Hvem er Vahíd? _____

-
-
15. Hvordan reagerte guvernøren på Bábs økende popularitet? _____
-
-
16. Hva fikk til sist guvernøren til å frigi Báb og la ham forlate Shíráz? _____
-
-
17. Hvor reiste Báb da han forlot Shíráz? _____
18. Når foretok han denne reisen? _____
19. Hva fortalte Báb onkelen sin da han tok farvel med ham? _____
-
-
-
20. Gå sammen med en annen i gruppen din og bytt på å fortelle historien om møtet mellom den ridende eskorten og Báb i ødemarken mellom Búshíhr og Shíráz.

DEL 6

Da Báb nærmet seg byen Işfáhán, skrev han et brev til denne provinsens guvernør og ba ham peke ut stedet der han skulle bo. Denne guvernøren, som var renhjertert og rettferdig, ble så beveget av høfligheten og stilen i Bábs brev, at han beordret provinsens høyeste religiøse embetsmann om å motta Báb i sitt hjem og å gi ham en varm og sjenerøs mottakelse.

I løpet av Bábs opphold i Işfáhán kom mengder av folk hver dag for å besøke ham og lytte til hans ord. Men hans økende innflytelse vekket snart sjalusi hos byens presteskap, som var redde for å miste sin egen posisjon og makt som de hadde hatt så lenge. De begynte å spre rykter om Báb, i håp om å vekke mistanker mot ham. Da dette mislyktes, utarbeidet de en plan for å bli kvitt ham. Guvernøren, som var klar over presteskapets renkespill, inviterte Báb til å bo i hans eget hjem. Der, i løpet av timelange samtaler med ham, fikk guvernøren gradvis en forståelse av åpenbarings storhet. En dag da han satt sammen med Báb i hagen sin, henvendte guvernøren seg til ham med disse ord:

“Den allmektige giver har skjenket meg store rikdommer. Jeg vet ikke hvordan jeg best skal bruke dem. Da jeg nå ved Guds hjelp er blitt ledet til å anerkjenne denne åpenbaringen, er det mitt brennende ønske å vie alle mine eiendeler til å fremme dens interesser og spre dens berømmelse. Det er min hensikt å dra videre, med din tillatelse, til Ṭíhrán og gjøre mitt beste for å vinne kongen for denne Sak, for hans tillit til meg er fast og urokkelig.”¹³

Til dette vell av kjærlighet og hengivenhet, svarte Báab:

“Måtte Gud belønne deg for dine edle hensikter. En så opphøyet hensikt er for meg til og med kosteligere enn handlingen selv. Dine dager og mine er imidlertid talte; de er for korte til å sette meg i stand til å bevitne og tillate deg å oppnå oppfyllelsen av dine håp. Ikke ved de midler, som du helst tenker deg, vil et allmechtig Forsyn oppnå hans tros triumf. Gjennom dette landets fattige og ringe, ved blodet som disse vil ha utgytt på hans sti, vil den allmechtige konge sikre bevaringen og befestet grunnleggelsen av sin Sak. Denne samme Gud vil, i den kommende verden, sette på ditt hode den udødelige herlighets krone og vil la sine uvurderlige velsignelser regne over deg. Av ditt jordiske livs dager, gjenstår kun tre måneder og ni dager, hvorefter du, med tro og forvissning, vil ile til din evige bolig.”¹⁴

Tre måneder og ni dager senere døde guvernøren av Isfáhán, nøyaktig som Báab hadde forutsagt. Kort tid etter hans død sendte etterfølgeren hans en beskjed til kongen i Teheran, der han spurte hva han skulle gjøre med Báab. Kongen beordret ham å sende Báab i forkledning til hovedstaden, hvor kongen hadde til hensikt å møte ham. Sammen med en ridende eskorte begynte dermed Báab sin reise til Teheran.

1. Hvem skrev Báab til da han nærmet seg byen Isfáhán? _____
_____
2. Hvilke ord beskriver karakteren til guvernøren av Isfáhán? _____
_____
3. Hvilke instruksjoner ga guvernøren til provinsens høyeste religiøse embetsmann? _____
_____
4. Hva var det som gjorde Isfáháns presteskap sjalu? _____
_____
5. Hva var presteskapet redd for å miste dersom Báab fikk fortsette å bekjentgjøre sitt budskap? _____
_____
6. Hva gjorde Isfáháns guvernør for å beskytte Báab mot presteskapets renkespill? _____
_____
7. Hva tilbød guvernøren å gjøre for Báabs Sak? _____
_____
_____
8. Hva var Báabs respons på guvernørens tilbud? _____
_____
_____

---

9. Hvilken dyp sannhet om Guds Sak formidlet Báb i sitt svar til guvernøren?

---

10. Hvilke ordrer ga kongen til guvernørens etterfølger? _____

DEL 7

Statsministeren i Persia på den tiden var en egoistisk og udugelig mann. Han var redd for at hvis Báb kom til Teheran og møtte kongen, så ville han miste sin egen stilling og makt. Derfor overtalte han kongen til å forandre på ordren sin og sende Báb til provinsen Ádhirbáyján nordvest i landet.

Da Báb og hans eskorte ankom Tabríz, provinsens hovedstad, i juni 1847, ble han ført til et hus som var valgt til hans fangenskap. En avdeling soldater bevoktet inngangen til huset. Ingen fikk tillatelse til å møte ham, unntatt to av hans tilhengere. Byens innbyggere ble advart om at den som prøvde å møte Báb, ville bli kastet i fengsel og fratatt alle sine eiendeler.

Báb oppholdt seg i Tabríz en kort periode og ble så overført til fortet Máh-Kú, som lå i Ádhirbáyjáns fjell fjernt fra større og mindre byer. Statsministeren hadde trodd at ved å være forvist til dette fjerne og ugjestmilde hjørnet av landet, ville Bábs innflytelse avta og hans tro ville bli glemt. Men han forsto ikke at når Guds religions lampe først var blitt tent, kunne ingen menneskehånd slukke dens flamme. Gjennom sin storhet og kjærlige godhet vant Báb snart respekt og beundring både hos den ansvarlige embetsmannen og folket i regionen.

De strenge restriksjonene som Báb var underlagt, ble gradvis lettet på, og fortets dører ble åpnet for tilhengerne hans som kom i økende antall fra forskjellige deler av Persia for å møte ham. I løpet av den tiden han satt fengslet i Máh-Kú, åpenbarte Báb den persiske Bayánen, det aller viktigste av alle hans arbeider. I denne boken grunnla han sin religionsordnings lover, bekjentgjorde klart og direkte en annen åpenbarings komme, en åpenbaring større enn hans egen, og ba innstendig sine tilhengere om å søke og finne “ham som Gud vil åpenbare”. En av de tidlige troende som bodde i Máh-Kú på denne tiden, beskrev åpenbaringen av den persiske Bayánen med disse ordene:

“Når Báb dikterte læresetningene og prinsippene i sin tro, kunne hans røst høres helt tydelig av dem som oppholdt seg ved foten av fjellet. Melodien i hans chanting og rytmen i versene som strømmet fra hans lepper, nådde våre ører og gjennomtrengte selve sjelen. Fjell og dal gjenlød av hans stemmes majestet. Appellen i hans ytring fikk våre hjerter til å sitre i sin dypeste grunn.”¹⁵

Da statsministeren fikk vite at Báb hadde vunnet kjærligheten og støtten fra folket i Máh-Kú og at hans tro fortsatte å spre seg over hele landet, utstedte han en ordre om at Báb skulle overføres til festningen i Chihriq. Der også ble imidlertid menneskene i de omliggende byene og festningens tjenestemenn tiltrukket av Bábs magnetiske personlighet. Selv noen av regionens høyest ansette geistlige omfavnet den nye troen og forlot sine privilegerte stillinger for å slutte seg til rekken av hans tilhengere.

Straks statsministeren hørte hvordan ting utviklet seg i Chihriq, ga han ordre om at Báb umiddelbart skulle sendes til Tabríz. Der ble de religiøse myndighetene innkalt for å avhøre Báb og finne den mest effektive måten å få slutt på innflytelsen hans. Dette var omkring juli 1848. På dette møtet forsøkte de geistlige og regjerings-embetsmennene å ydmyke Báb, men ble overveldet av hans majestetiske storhet. Da han ble spurt “Hvem gjør du krav på å være, og hva er budskapet du har kommet med?” erklærte han:

“Jeg er, [...] Jeg er, jeg er den lovede! Jeg er den hvis navn dere har påkalt i tusen år, ved hvis nevning dere har reist dere, hvis tilsynekomst dere lenge har ventet på og hvis åpenbarings time dere har bedt Gud om å fremskynde. Sannelig sier jeg, det er pålagt jordens folk både i Østen og Vesten å adlyde mitt ord og sverge min person troskap.”¹⁶

Noen få dager etter dette møtet ble Báb ført tilbake til Chihriq. Fiendene hans hadde håpet at de i Tabríz ville tvinge ham til å oppgi sitt livskall. Men til slutt bestemte de at så lenge Báb var i live, ville det være umulig å stoppe bølgen av hans økende innflytelse blant Persias folk.

1. Hvilke ord beskriver karakteren til statsministeren av Persia på den tiden?
_____
2. Hvorfor var statsministeren redd for at kongen skulle møte Báb? _____
_____
3. Hva gjorde statsministeren for å hindre kongen fra å møte Báb? _____
_____
4. Hvorfor bevoktet soldater inngangen til huset der Báb oppholdt seg i Tabríz?
_____
_____
5. Hvilken advarsel fikk byens innbyggere? _____
_____
_____

6. Hvor ble Báb overført etter sitt korte opphold i Tabríz? _____
_____
7. Hva trodde statsministeren ville skje med Bábs Sak når han først var fengslet i Máh-Kú? _____
_____
8. På hvilken måte var statsministerens tankegang feilaktig? _____
_____
9. Hvordan skjedde det at portene til Bábs fengsel i Máh-Kú ble åpnet for tilhengerne hans? _____
_____
10. Hvilken viktig bok åpenbarte Báb i løpet av den perioden han satt i fangenskap i fortet Máh-Kú? _____
_____
11. Hva er noen av temaene i den persiske Bayánen? _____
_____
_____
12. I Bayánen, hvem anmodet Báb inntrengende sine tilhengere om å lete etter og følge? _____
13. Hva gjorde statsministeren da han hørte at Bábs tro fortsatte å spre seg? _____
_____
14. Hvordan ble Bábs Sak påvirket av hans overflytning til Chihríq? _____
_____
15. Hva trodde Bábs fiender at de ville oppnå ved å bringe ham fra Chihríq til Tabríz? _____
_____
16. Hvilke spørsmål stilte myndighetene Báb under avhøret hans? _____
_____
_____
17. Hva erklærte Báb som svar på spørsmålene deres? _____
_____
_____

DEL 8

Med henvisning til Báb uttaler ‘Abdu’l-Bahá:

“Når det gjelder Báb – måtte min sjel bli et offer for ham! – var det i ung alder, det vil si i det tjuefemte år av sitt velsignede liv, at han sto frem for å forkynne sin Sak. ... Alene gav han seg i kast med en oppgave som man knapt kan tenke seg, for perserne er verdenskjente for sin religiøse fanatisme. Dette navnkundige vesen reiste seg med slik kraft at det rystet grunnvollene for de religiøse lovene, skikkene, adferden, moralen og vanene i Persia og grunnla en ny lov, tro og religion. Selv om de fremstående statsmenn og størstedelen av folket og de religiøse lederne alle som én reiste seg for å ødelegge og tilintetgjøre ham, motsto han dem egenhendig og satte hele Persia i bevegelse. Hvor tallrike var ikke de geistlige, ledere og innvånere i landet som med den største fryd og glede ofret livet på hans sti og skyndte seg til martyrdødens marker!

Styresmaktene, nasjonen, presteskapet og fremstående ledere forsøkte å slukke hans lys, men til ingen nytte. Til sist steg hans måne opp, hans stjerner skinte, hans grunnvoll ble sikret, og hans horisont ble overstrømmet av lys. Han lærte opp et stort antall mennesker ved guddommelig oppdragelse og hadde en vidunderlig påvirkning på persernes tanker, skikker, moral og adferd. Han forkynnte gledesbudskapet om åpenbaringen av Bahás sol for alle sine tilhengere og gjorde dem rede til tro og visshet.

At en ung kjøpmann ga opphav til slike vidunderlige tegn og mektige foretagender, øvet innflytelse på folkets tanker og sinn, la grunnvollen for fremskritt og etablerte forutsetningene for seier og fremgang – dette utgjør det største bevis på at han var en universell lærer og oppdrager – et faktum som ingen rimelig person noensinne ville nøle med å bekrefte.”¹⁷

Du oppmuntres til å forberede og holde et kort innlegg om Bábs liv basert på ‘Abdu’l-Bahás ord ovenfor og på historien du har studert frem til nå.

DEL 9

I året 1850 beordret Persias nye statsminister, som var like blodtørstig som den forrige, henrettelsen av Báb. Báb ble igjen sendt fra Chihriq til Tabríz der han ble plassert i en celle ved siden av en borggård som skulle bli scenen for hans martyrium.

Idet Báb ble ført til cellen, trengte en ungdom seg frem gjennom folkemengden og kastet seg ned for Bábs føtter. “Send meg ikke bort fra deg, o Mester”, ba ungdommen inntrengende. Han bønnfalt Báb om å la ham få følge ham hvor han enn

måtte gå. “Stå opp”, svarte Báb, “og vær forvisset om at du skal være sammen med meg. I morgen vil du bli vitne til hva Gud har forordnet.”¹⁸ Ungdommen ble straks arrestert sammen med to av sine ledsagere og ble ført til den samme cellen som Báb og hans sekretær ble holdt fanget i. Denne unge mannen ble kjent som Anís.

Anís hadde hørt om det nye budskapet av Báb selv under hans første korte opphold i Tabríz – dette til tross for de strenge restriksjonene som på den tiden var innført i forhold til hans kontakt med byens innbyggere. Så sterk var den gudskjærlighetens ild som brant i hjertet til Anís at hans eneste ønske var å ofre seg for sin nye tro. Men hans stefar som engstet seg over sin sønns merkelige atferd, satte begrensninger for Anís og holdt ham under strengt oppsyn i sitt hjem. Der tilbrakte Anís uker i bønn og meditasjon, idet han bønnfalte Gud om igjen å la ham oppnå sin elskedes nærvær. En dag, fordypet i bønn, hadde han et usedvanlig syn. Han så Báb stå foran seg og kalle på ham. Anís kastet seg for hans føtter. “Fryd deg”, sa Báb til ham, “timen nærmer seg da jeg i nettopp denne by skal bli hengt opp foran folkemengdens øyne og skal falle som offer for fiendens ild. Jeg skal ikke velge noen annen enn deg til å dele martyrdødens beger med meg. Vær forvisset om at dette løfte som jeg gir deg, skal bli oppfylt.”¹⁹ Og så begynte Anís å vente tålmodig, i visshet om at dagen snart ville komme da han ville bli gjenforent med sin elskede. Nå hadde han endelig oppnådd sitt hjertes attrå.

Denne kvelden glødet Báb av glede. Han talte med munterhet til Anís og de tre andre lojale tilhengerne som var sammen med ham i fengselscellen hans. “I morgen”, sa han til dem, “kommer dagen for min martyrdød. Jeg skulle ønske at en av dere kunne stå frem nå og gjøre slutt på mitt liv med egne hender. Jeg foretrekker å dø ved en venns hånd heller enn ved fiendens hånd.” Ingen av dem kunne tenke seg å ta et så dyrebart liv, og de forble tause mens tårene rant fra deres øyne. Plutselig spratt mírzá Muḥammad-‘Alí opp og erklærte seg rede til å gjøre hva Báb enn måtte ønske. “Denne selvsamme ungdommen som har reist seg for å etterkomme mitt ønske”, erklærte Báb, “vil sammen med meg, lide martyrdøden. Ham vil jeg velge til å dele dens krone med meg.”²⁰

Tidlig neste morgen, den 9. juli 1850, arbeidet Báb sammen med sin sekretær da en tjenestemann plutselig avbrøt samtalen deres. “Ikke før jeg har sagt ham alle de ting jeg ønsker å si,” sa Báb til tjenestemannen, “kan noen jordisk makt bringe meg til taushet. Om så hele verden skulle være bevæpnet mot meg, så ville de likevel være uten makt til å hindre meg i å oppfylle, til det siste ord, min hensikt.”²¹ Men tjenestemannen forsto ikke betydningen av Bábs ord. Han svarte ikke og beordret sekretæren om å følge ham. Báb ble så tatt fra cellen sin til husene til de tre mest høytstående geistlige i byen, som uten å nøle underskrev hans henrettelsesordre.

Senere denne formiddagen ble Báb ført tilbake til borggården hvor en folkemengde på nesten titusen hadde samlet seg på hustakene for å bivåne henrettelsen hans. Han ble overlevert i Sám Kháns hender, kommandøren for det regimentet med soldater som hadde fått ordre om å henrette ham. Men Sám Khán var ille til mote. Han ble grepet av frykt for at hans handlinger ville bringe Guds vrede over ham. “Jeg bekjenner meg til den kristne tro,” forklarte han Báb, “og er ikke fiendtlig innstilt mot deg. Hvis din Sak er Sannhetens Sak, så sett meg i stand til å fri meg fra forpliktelsen til å utgyte ditt blod.” “Følg dine anvisninger,” svarte Báb, “og hvis du har oppriktige hensikter, er Den Allmektige ganske visst i stand til å fri deg fra din rådvillhet.”²²

Sjokkert over det som hadde skjedd, nektet Sâm Khán å la sine menn skade Báb og beordret dem til å forlate plassen. Et annet regiment ble tilkalt for å utføre henrettelsen. Nok en gang ble Báb og Anís hengt opp på plassen, og soldatene åpnet ild. Denne gangen fant kulene sine mål. Bábs og Anís' kroppar ble fullstendig sønderrevet; likevel var ansiktene deres nesten uberørt. Idet regimentet forberedte seg på å åpne ild, talte Báb disse avsluttende ordene til den stirrende folkemengden:

[illegible]

4. Hvorfor ble Anís valgt av Báb til å dele martyriets krone med ham? _____
_____
_____
5. Da tjenestemannen avbrøt Báb og sekretæren hans om morgenen den dagen han skulle henrettes, sa Báb til ham: “Ikke før jeg har sagt ham _____ de _____ jeg _____ å si, kan noen _____ makt _____ meg til _____.”
6. Hva var navnet på kommandøren for regimentet som var beordret til å utføre Bábs henrettelse? _____
_____
7. Hva ba Sám Khán Báb om? _____
_____
8. Hva sa Báb at Sám Khán skulle gjøre? _____
_____
_____
9. Hvor mange soldater åpnet ild mot Báb og hans følgesvenn Anís? _____
10. Hva så den forbløffede folkemengden da røyken fra riflene forsvant? _____
_____
_____
11. Hva var Báb beskjeftiget med da han ble funnet? _____
_____
12. Hva sa Báb da han til sist ble funnet? _____
_____
_____
13. På hvilken dato fant Bábs martyrdom sted? _____
_____
14. Hvor gammel var Báb da han led martyrdøden? _____
15. Skriv på linjene nedenfor de avsluttende ordene som Báb talte til mengden som hadde samlet seg for å overvære henrettelsen hans. _____
_____
_____
_____

DEL 10

Det foreslås at du tegner inn på kartet nedenfor ruten over Bábs reiser og forvisninger. Mens du gjør dette, forsøk å huske hva som skjedde på hvert sted og mediter over betydningen av det.

DEL 11

I denne enheten har du lært om livet til en av Guds tvillingmanifestasjoner for denne Dag. I løpet av sin korte profetgjerning skapte Báb en åndelig revolusjon i Persia. Tusenvis av rene sjeler tok imot budskapet hans og begynte å forberede seg til den gudsmanifestasjonens komme som Báb hadde henvist til som “ham som Gud vil åpenbare”. Du vet at når en gudsmanifestasjon viser seg på jorden, så reiser de som higer etter makt og lederskap seg mot ham og prøver å slukke hans åpenbarings lys. I dette tilfellet led ikke bare Báb martyrdøden på grunn av de uvitende lederne i Persia, men tusener av hans tilhengere ble tatt livet av. De heroiske livene til disse tidlige bábíene, som vannet den nyfødte åpenbaringsens tre med sitt blod, vil bli et emne du vil studere i årene fremover. Skikkelser som mullá Ḥusayn, Quddús, Táhirih og Vahíd vil bli kilde til inspirasjon og mot for deg gjennom livet, etter hvert som du fortsetter å lære om den usedvanlige historien om bahá’í-æraens tidligste år. I denne omgang vil det være nyttig å reflektere over ett grunnleggende spørsmål: Hvordan kunne livene til så mange tusen mennesker på så kort tid bli fullstendig forvandlet og slike hellige sjeler reise seg og utføre usedvanlig heltmodige dåder, fra et folk som var nedsunket i overtro og underkuet av korrupte ledere? Nøkkelen til svaret kan bare finnes i personen ‘Alí-Muḥammad, Báb. Det foreslås da at du studerer og mediterer

over visse utdrag fra Bahá'u'lláhs, 'Abdu'l-Bahás og Beskytterens skrifter om denne hellige skikkelsen.

I sitt Testament erklærer 'Abdu'l-Bahá:

“Dette er grunnlaget for Bahá-folkets tro (måtte mitt liv bli ofret for dem): ‘Hans hellighet, den opphøyede (Báb), er Guds enhets manifestasjon og forløperen for Den urgamle skjønnhet. Hans Hellighet, Abhá-skjønnheten (måtte mitt liv bli et offer for hans trofaste venner), er Guds høyeste manifestasjon og hans overmåte guddommelige vesens daglysning. Alle andre er hans tjenere og utfører hans befaling.”²⁵

I *Da Gud var her* leser vi følgende avsnitt skrevet av Beskytteren:

“Báb, som av Bahá'u'lláh er hyllet som ‘essensenes essens’, ‘havenes hav’, det ‘punkt som profetenes og budbringernes innerste virkelighet kretser om’, ‘fra hvem Gud har latt utgå kunnskapen om alt som var og skal bli’, som ‘i rang overgår alle profetene’, og ‘hvis åpenbaring overstiger alle deres utvalgte fatteevne og forstand’, hadde overbrakt sitt budskap og utført sitt oppdrag. Han som med ‘Abdu'l-Bahás ord var ‘sannhetens morgen’ og ‘forløperen for det største lys’, hvis komme på en og samme tid varslet slutten på den ‘profetiske syklus’ og begynnelsen av ‘oppfyllelsens syklus’, hadde gjennom sin åpenbaring samtidig forjaget de nattens skygger som hadde senket seg over hans land, og forkynt den forestående oppstigning av det uforlignelige himmellys som skulle hylle hele menneskeheten i sin strålende glans.”²⁶

Bahá'u'lláh selv forklarer:

“At så kort et tidsrom skulle atskille denne mektigste og vidunderligste åpenbaring fra min egen forutgående manifestasjon, er en hemmelighet som intet menneske kan avdekke, og et mysterium som intet sinn kan utgrunne.”²⁷

'Abdu'l-Bahá sier:

“Bábs tilsynekomst ligner daggryet, for daggryet gir løfte om solen. Bábs daggry ga løfte om at Sannhetens Sol ville stige opp, den som skal omslutte hele verden.”²⁸

DEL 12

I løpet av sitt korte liv som gudsmanifestasjon på jorden, åpenbarte Báb et stort antall bøker og tavler. Nå som du har fullført ditt studium om hans liv, anbefales det at du lærer utenat to av bønnene hans nedenfor.

“Finnes det noen som fjerner vanskeligheter uten Gud? Si: Lovet være Gud! Han er Gud! Alle er hans tjenere, og alle holder fast ved hans bud!”²⁹

“Si: Gud er alle ting tilstrekkelig fremfor alle ting, og intet i himlene eller på jorden eller i hva som enn ligger mellom dem er tilstrekkelig uten Herren din Gud. Sannelig, Han er i seg selv den vitende, den opprett-holdende, den allmektige.”³⁰

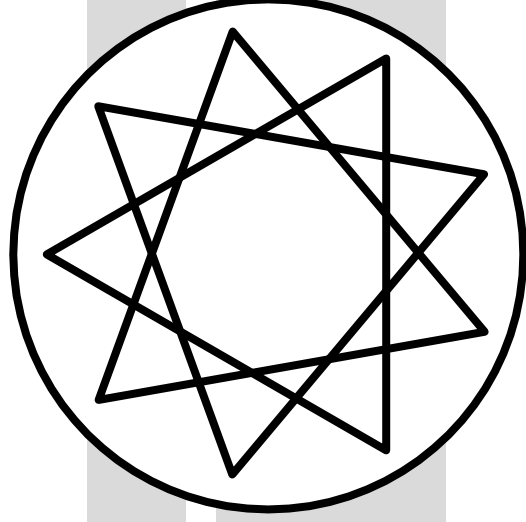
DEL 13

I den tredje enheten av Bok 2 fokuserte du innsatsen din på hvordan du kan samtale om en rekke temaer, spesielt med dem som er nye for troen, gjennom en serie av besøk i hjemmene i samfunnet ditt. Nå som du har fullført denne enheten kan du føye til Bábs liv og historie på listen over temaer som du kanskje ønsker å snakke med andre om. Hvor mange detaljer du ønsker å ta med i ulike sammenhenger, vil selvsagt avhenge av mange faktorer. Men uavhengig av omstendighetene bør du håpe på å dele en grundig presentasjon av de viktigste hendelsene i hans liv som forløperen for Bahá'u'lláh og herolden for en ny tidsalder. Iblant vil du kanskje ha nytte av de følgende sidene.

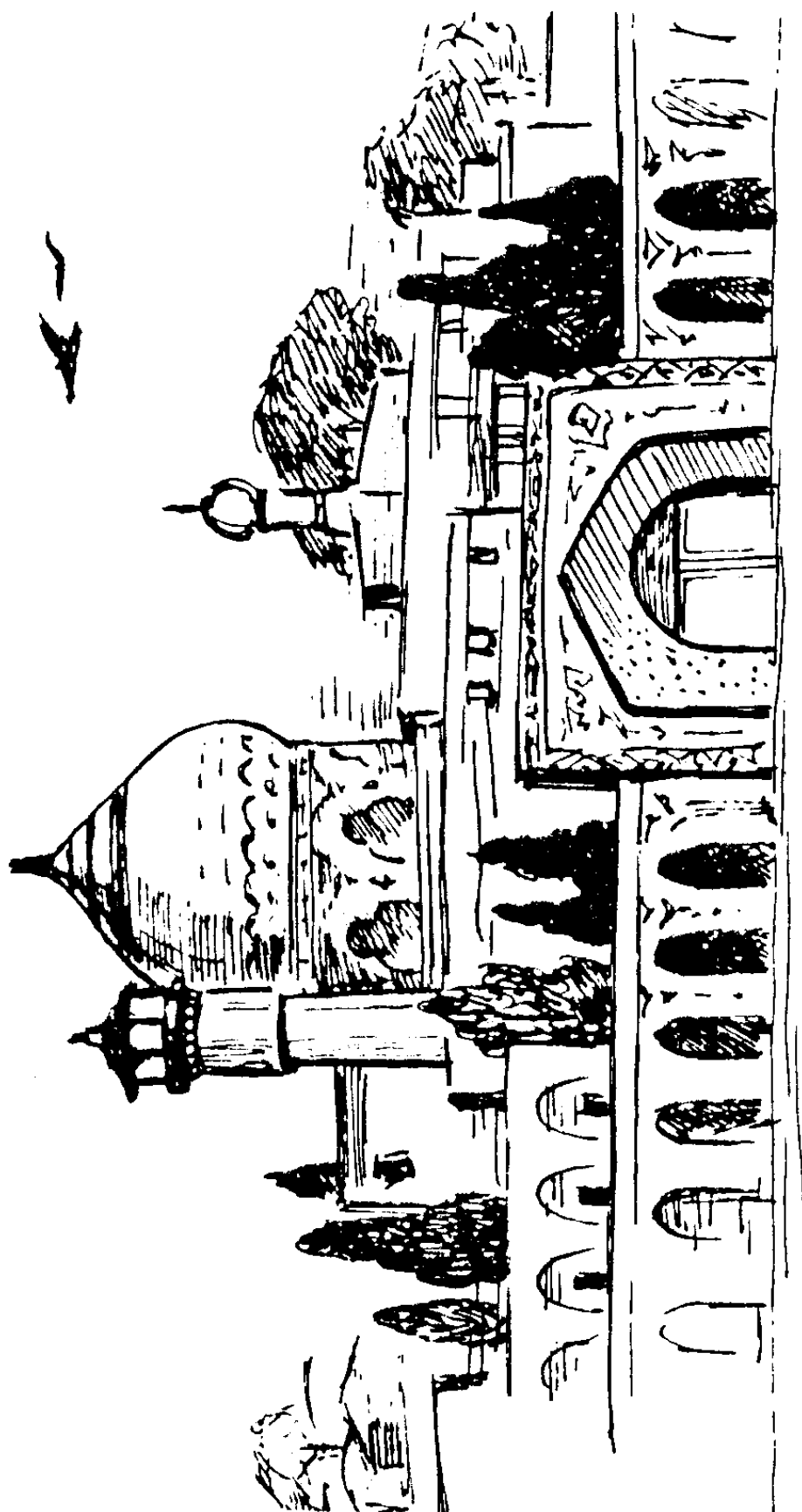

Báb

En ny tidsalders herold

Báb ble født 20. oktober 1819 i Shíráz, en by i den sørlige delen av Iran. Han var bare et barn da hans far døde.

Han ble oppfostring av sin onkel som sendte ham på skole mens han var ganske liten.

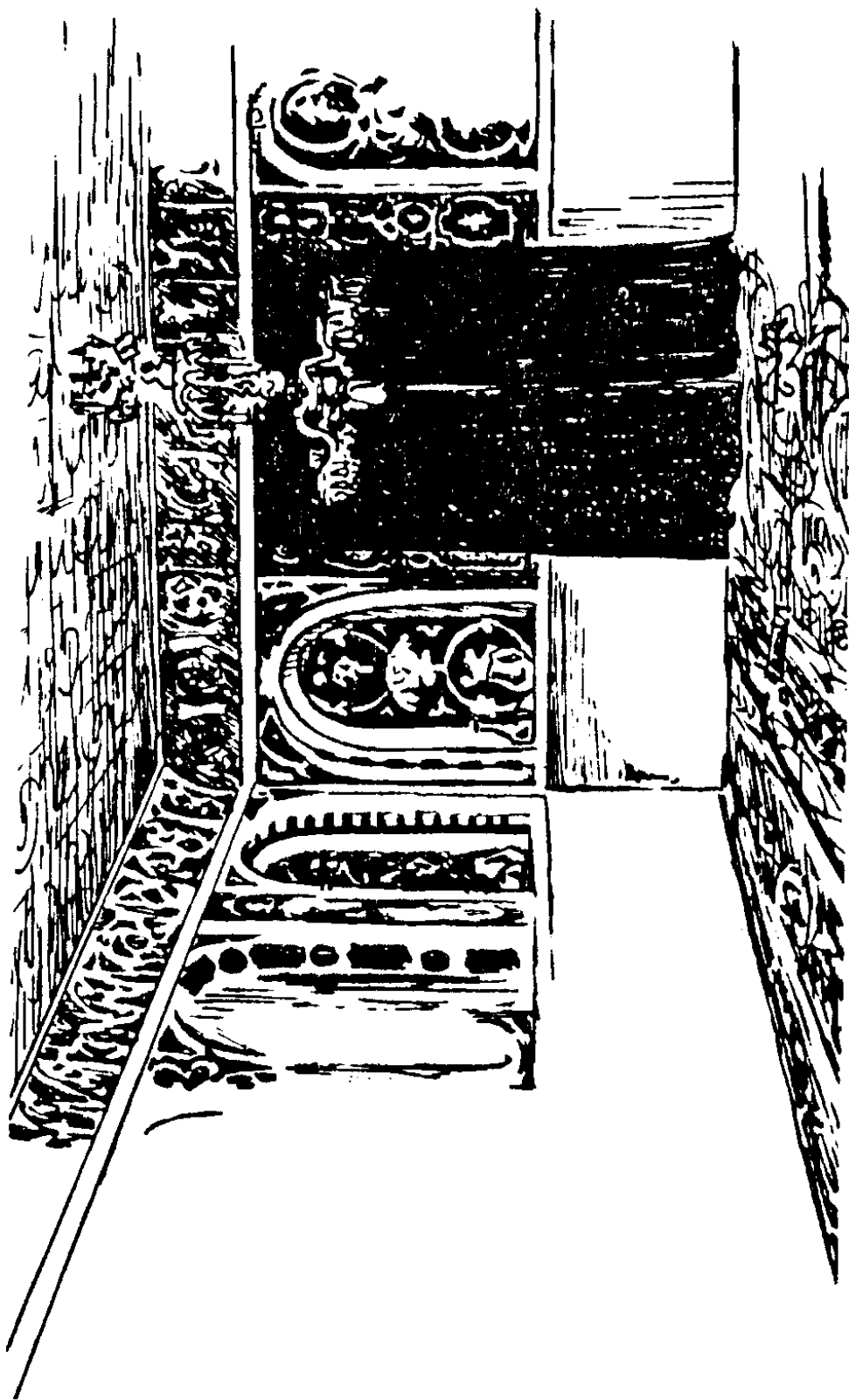
Bábs lærer ble raskt oppmerksom på hans store evner og skjønte at han ikke var i stand til å undervise et slikt usedvanlig barn. Báb var inngitt medfødt kunnskap av Gud.

På den tiden ventet Irans folk på at en ny Guds budbringer skulle komme. De ba om at han snart måtte åpenbare seg og bringe med seg en tid med fred og rettferdighet på jorden. Mange forlot sine hjem for å lete etter den lovede.

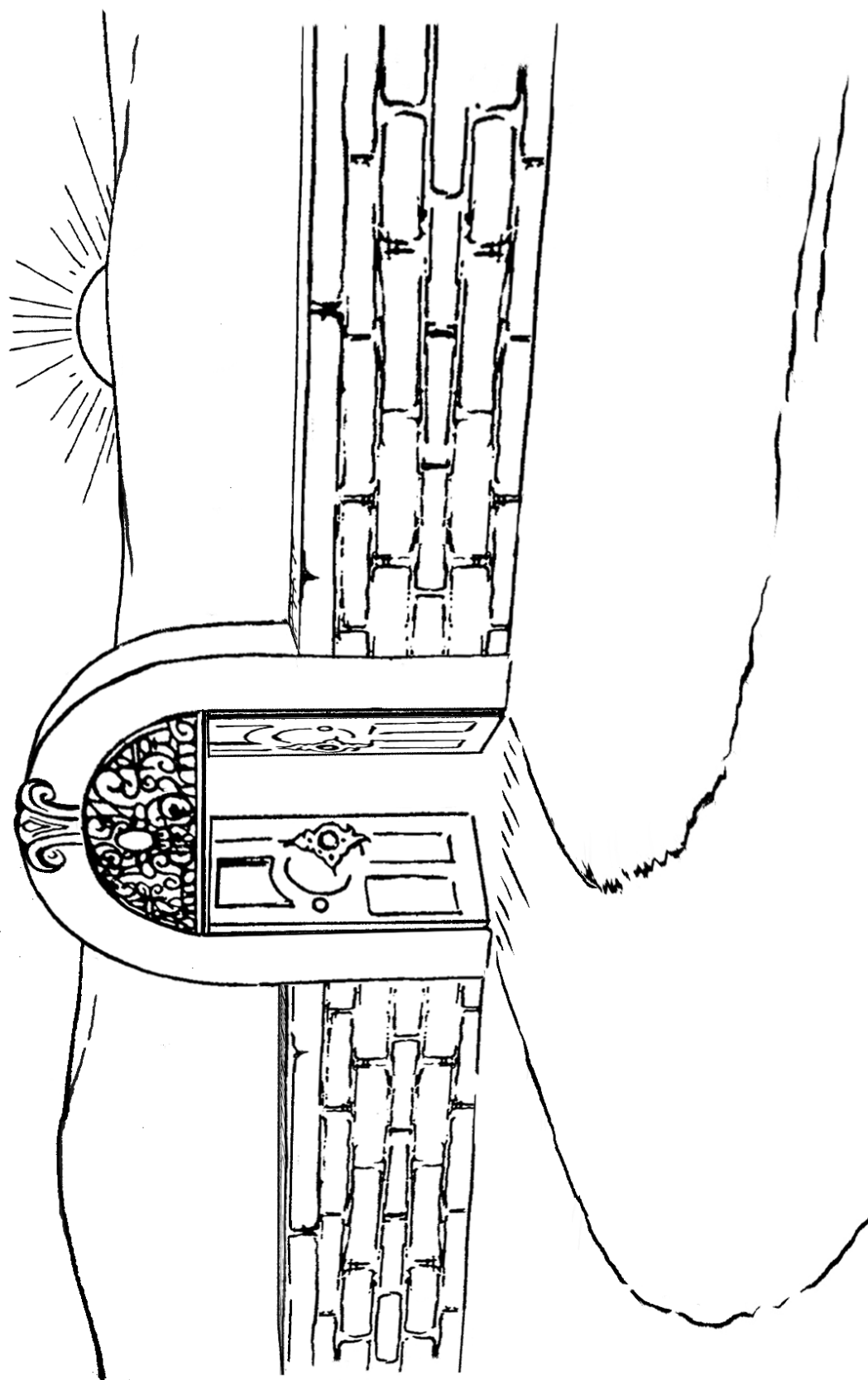

Kvelden før den 23. mai 1844 ankom en ung mann Shíráz på leting etter den lovede. Báb møtte ham utenfor byporten og inviterte ham hjem til seg så han kunne forfriske seg etter den lange reisen.

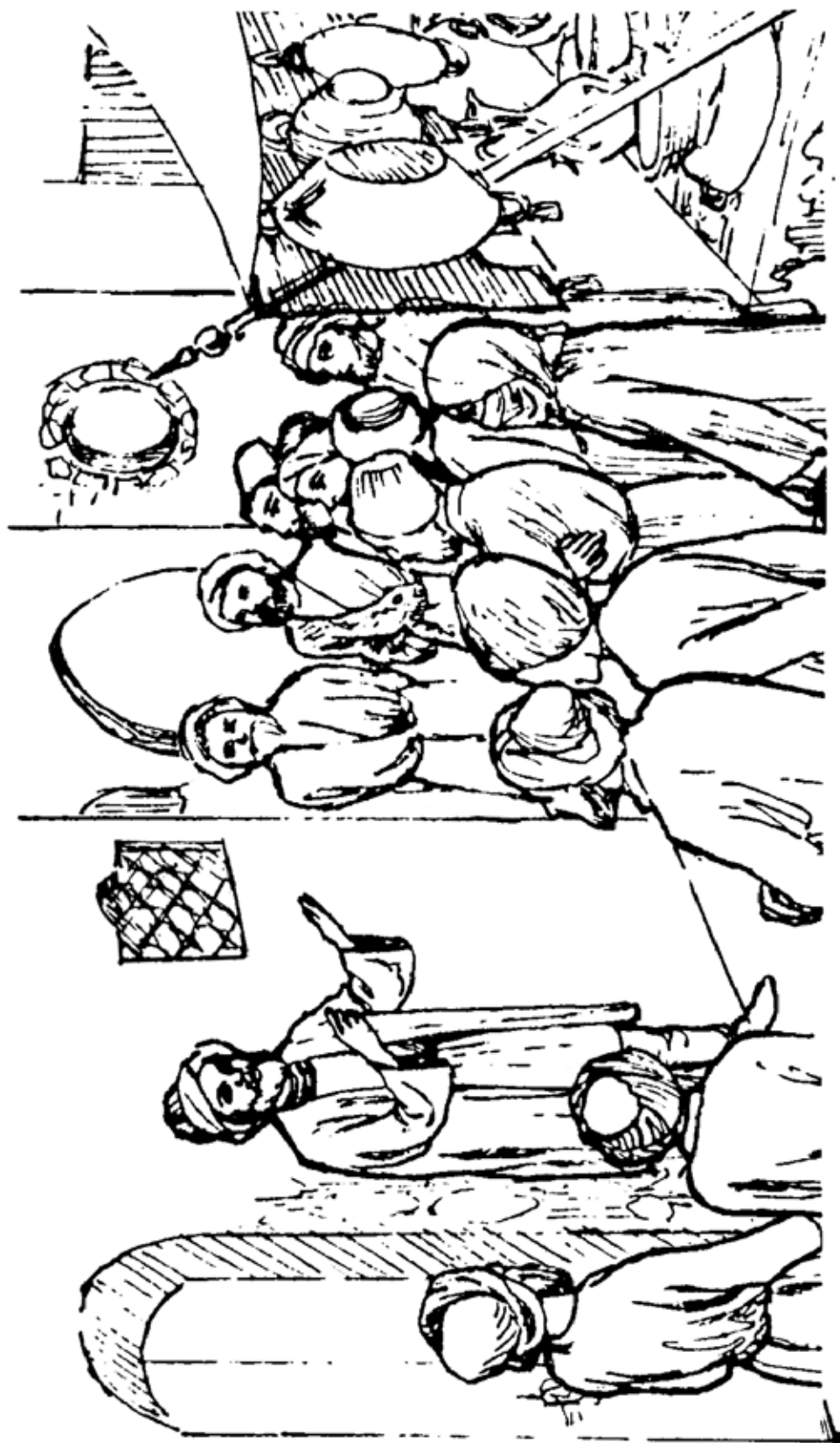
Der erklærte Báb at han var den hvis komme menneskene ventet så utålmodig på.

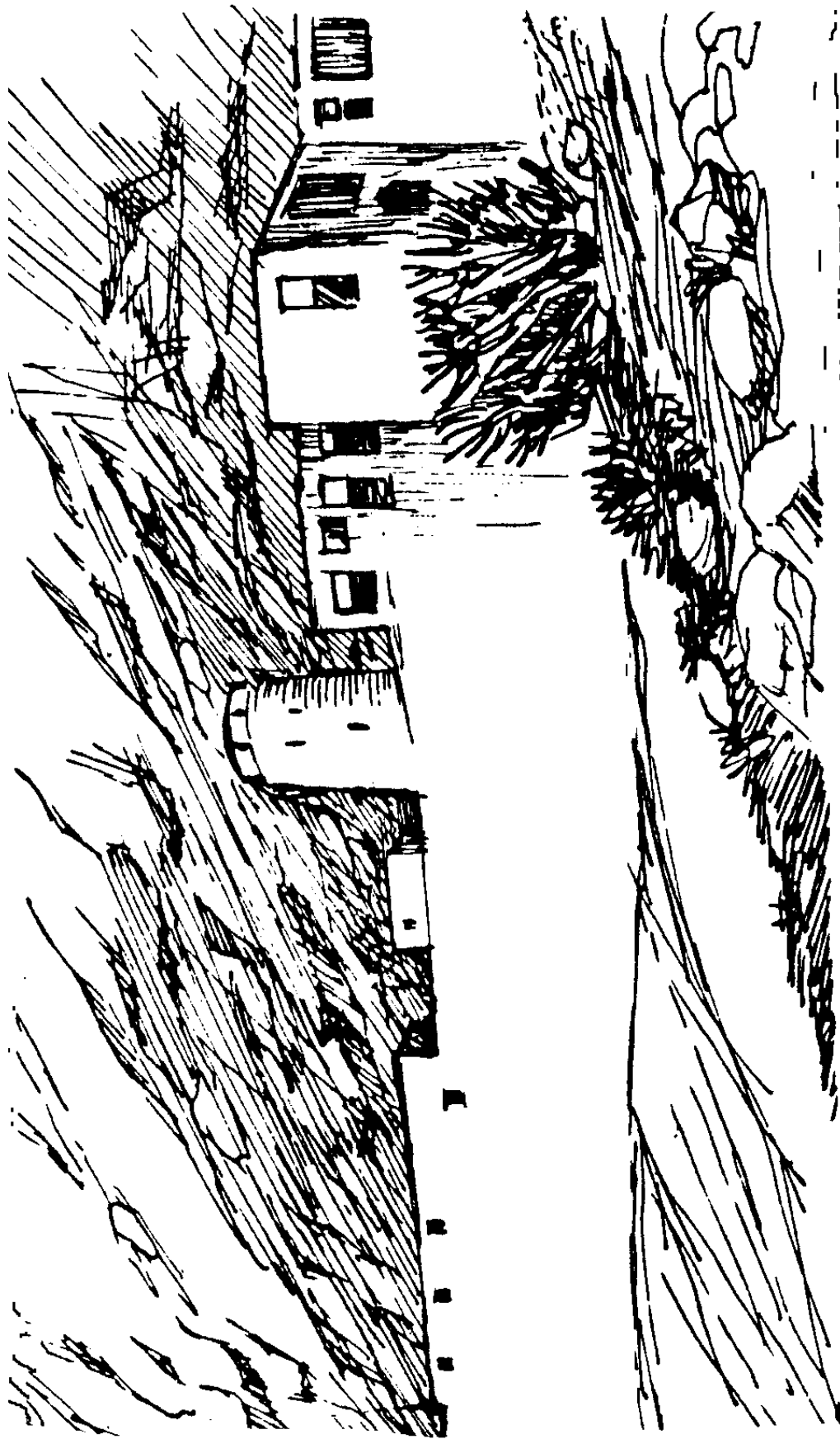
Ordet “báb” betyr “port” eller “dør”. Báb forkynnte at det snart ville komme en annen Guds sendebud som skulle forene alle verdens folk til én familie. Báb var som en dør som skulle lede menneskeheten til en ny og strålende fremtid.

Antallet av Bábs tilhengere vokste fort. Over hele Iran begynte de
å spre de guddommelige læresetningene som han åpenbarte.

Myndighetene og presteskapet, som var redde for å miste sin makt over folket, reiste seg snart mot Guds nye tro.

De fengslet Báb i en festning i en avsidesliggende del av landet, langt vekk fra hans tilhengere.

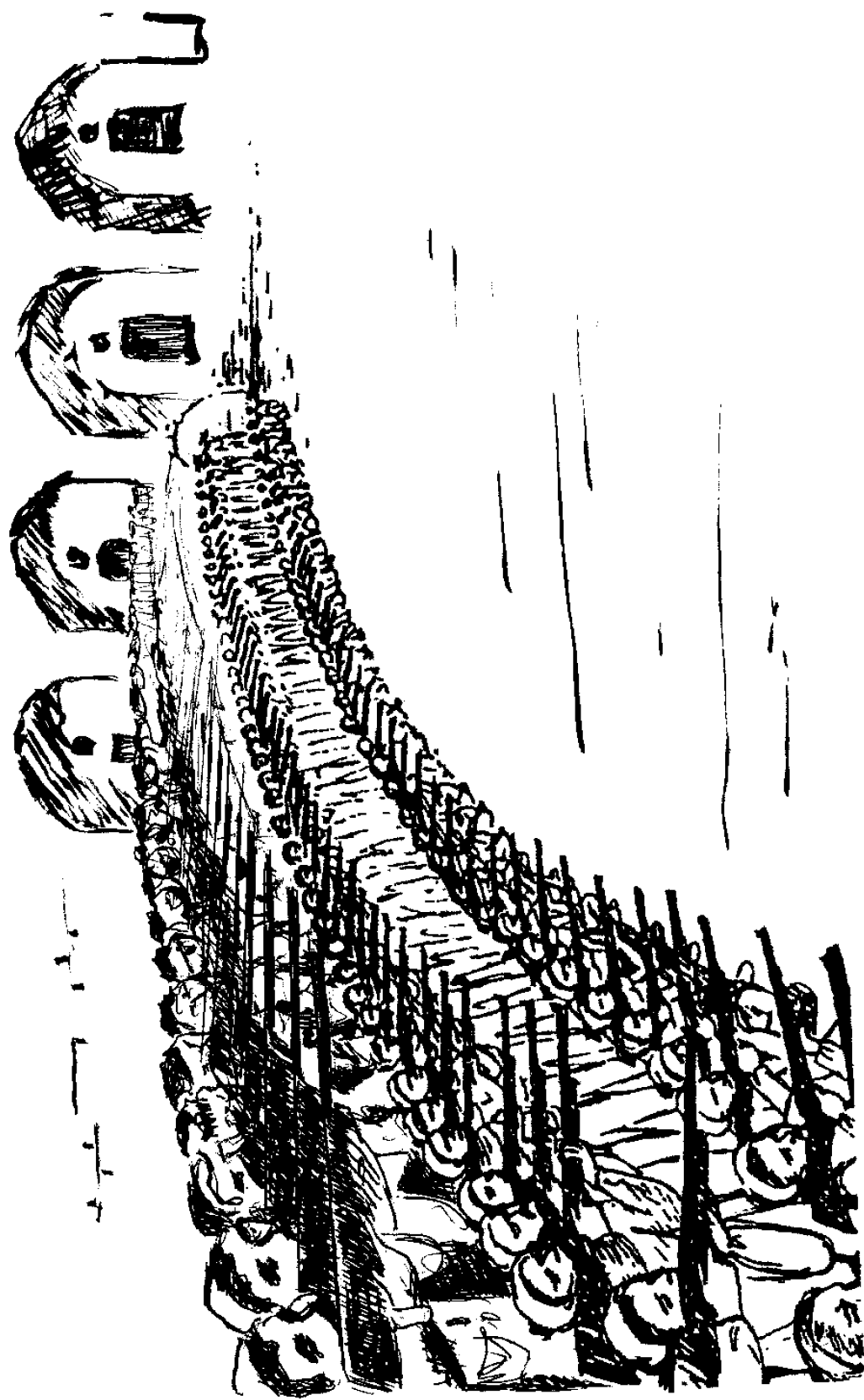

Bábs tilhengere ble utsatt for den grusomste forfølgelse. De ble angrepet, slått og kastet i fengsel.

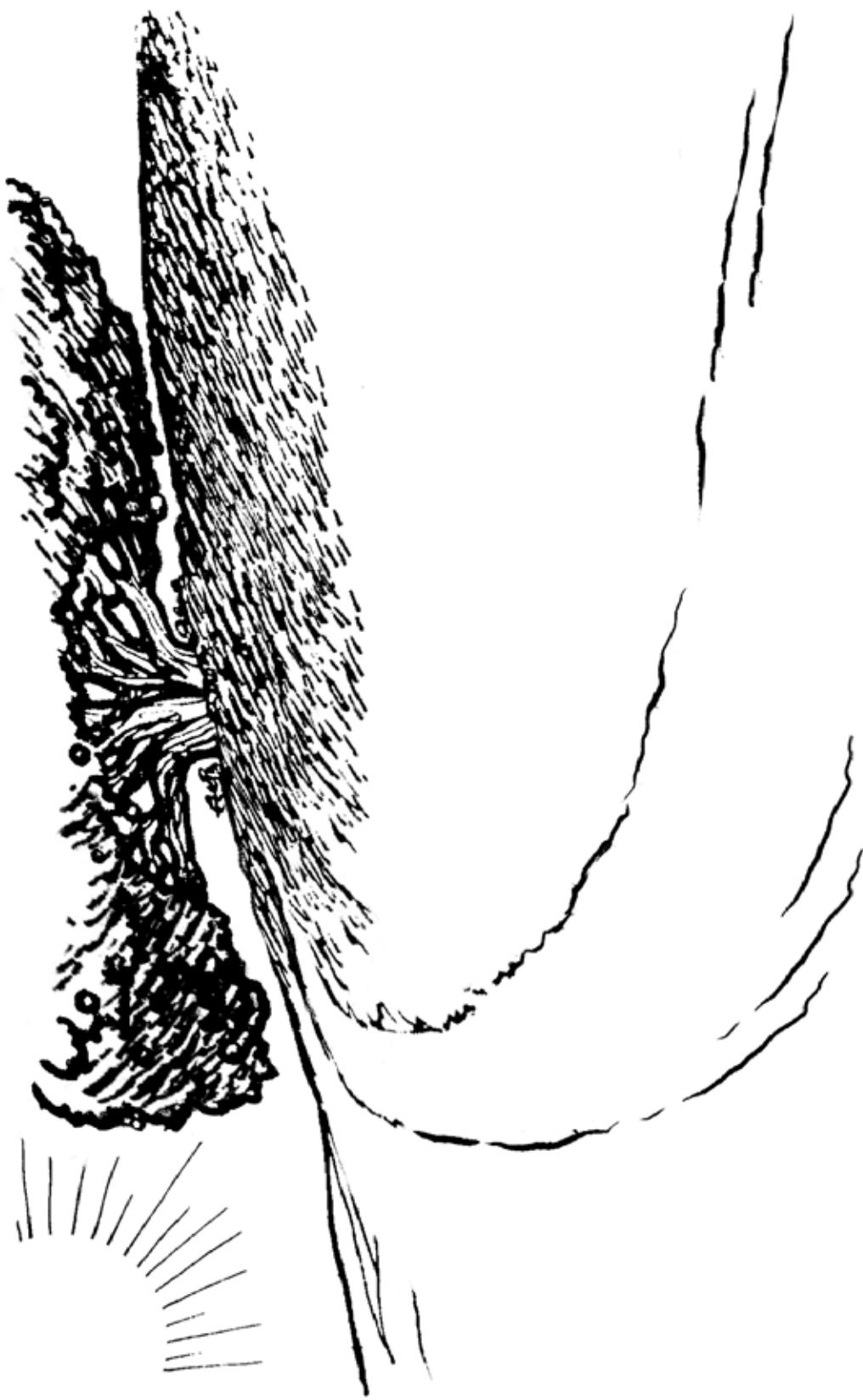
Tusener ble drept, men likevel fortsatte Guds Sak å spre seg.

I året 1850 led Báb martyrdøden. På regjeringens ordre ble han hengt opp i en borggård sammen med en av sine tilhengere og skutt av et regiment soldater. Báb var bare i sitt 31. år.

Báb ga sitt liv for å forberede veien for at Bahá'u'lláh, "Guds Herlighet", skulle komme,
han hvis tros banner var forutbestemt til å bli reist i hver eneste krok av planeten.

HENVISNINGER

1. *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, opplag fra 2018), s. 75–76.
2. *Bábs erklæring*, Bahá'í forlags studieserie, nr. 23, s. 7. [med mindre endringer]
3. Ibid., s. 12.
4. Ibid., s. 13.
5. Fra en tale holdt den 23. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 2, s. 196.
6. *Bábs erklæring*, Bahá'í Forlags studieserie, nr. 23, s. 32-33. [med mindre endringer]
7. H. M. Balyuzi, *Báb* (Sandvika, Bahá'í Forlag, 2021), s. 26–28.
8. *The Dawn-Breakers*, s. 142–143.
9. Ibid., s. 146.
10. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá den 23. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 2, s. 196.
11. *The Dawn-Breakers*, s. 148–150.
12. Ibid., s. 198.
13. Ibid., s. 212.
14. Ibid., s. 213.
15. Ibid., s. 249.
16. Báb, sitert av Shoghi Effendi, *Da Gud var her* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 21.
17. 'Abdu'l-Bahá, i *Noen besvarte spørsmål* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2019), nr. 8.1–3, s. 30–31.
18. *Bábs martyrdød*, Bahá'í Forlags studieserie, nr. 18, s. 6.
19. H. M. Balyuzi, *Báb*, s. 153.
20. *Bábs martyrdød*, s. 6. [med mindre endringer]
21. Ibid., s. 7.
22. Ibid., s. 8–9.
23. Ibid., s. 9.
24. Ibid., s. 10.
25. *'Abdu'l-Bahás Testament* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2021), s. 33–34.
26. *Da Gud var her* s. 57.
27. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, opplag fra 2012), s. 124.
28. *'Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 51–52.
29. Báb, i *Bahá'í bøtter* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 135.
30. Ibid.

Bahá'u'lláhs liv

Hensikt

Å oppnå en verdsettelse av storheten i de åndelige kreftene som ble frigjort av Bahá'u'lláh, og lære å fortelle historien om hans liv

DEL 1

Bahá'u'lláh, som het mírzá Ḥusayn-'Alí, ble født den 12. november 1817 i Teheran, Persias hovedstad. Hans far, mírzá Buzurg, var en fremstående adelsmann med en høy stilling ved den persiske kongens hoff. Allerede i ung alder viste Bahá'u'lláh tegn på storhet og fremviste usedvanlig kunnskap og visdom. Han gikk ikke på vanlig skole og fikk kun litt opplæring hjemme. Angående hans barndom sier 'Abdu'l-Bahá:

“Den Velsignede Fullkommenhet, Bahá'u'lláh, tilhørte adelsstanden i Persia. Fra sin tidligste barndom utmerket han seg blant sine slektninger og venner. De sa: ‘Dette barnet har en usedvanlig kraft.’ I visdom, forstand og som kilde til ny kunnskap var han forut for sin egen alder og sitt miljø overlegen. Alle som kjente ham, var forbløffet over hans tidlige modenhet. De sa gjerne: ‘Et slikt barn vil ikke leve opp’, for det er en utbredt tro at bråmodne barn ikke når moden alder.”¹

I en tavle forteller Bahá'u'lláh selv en historie fra sin barndom om en anledning der han deltok i bryllupet til en av sine brødre i Teheran. Slik det var vanlig på den tiden, ble det holdt en stor fest som varte i syv døgn. På den siste dagen ble det holdt en dukketeaterfremvisning om en berømt konge som underholdning for gjestene. Bahá'u'lláh satt i et øvre rom og så utover gårdsplassen hvor teltet var satt opp for forestillingen.

Han forteller oss at forestillingen begynte med at noen små figurer som var formet som mennesker, kom frem og kunngjorde at kongen nærmet seg. Snart kom det frem flere andre figurer. Noen feide og andre sprøytet vann for å forberede kongens ankomst. Byens utroper kom så inn på scenen og ba menneskene samle seg til en audiens med kongen. Flere grupper av figurer kom så frem og fant sine plasser. Til slutt gjorde kongen sin store entre. Han bar en krone på hodet og gikk sakte og majestetisk og satte seg på en trone. Salutter ble avfyrt, trompeter gjallet og teltet ble fylt med røyk.

Da røyken forsvant, kunne man se at kongen, som fortsatt satt på tronen sin, var omgitt av ministre, prinser og statstjenestemenn som alle sto i giv akt i hans nærvær. I samme øyeblikk ble en tyv brakt frem for kongen som ga ordre om at han skulle halshugges. Uten nøling utførte sjefsbøddelen ordren. Etter henrettelsen begynte kongen å samtale med sine ministre og tjenestemenn. Plutselig kom det nyheter om at det hadde brutt ut opprør i et av grenseområdene. Det ble øyeblikkelig sendt ut tropper for å knuse opprøret. Litt etterpå kunne man høre lyden av kanonskudd i bakgrunnen, og det ble kunngjort at kongens tropper var i kamp med opprørerne.

Slik fortsatte forestillingen. Bahá'u'lláh undret seg stort over forestillingens karakter. Etter at den var slutt og teppet dratt for, så han at en mann kom ut fra baksiden av teltet og bar på en eske under armen. “Hva er denne esken”, spurte Bahá'u'lláh ham, “og hva ga denne forestillingen egentlig uttrykk for?” “Hele denne storslagne forestillingen og disse kunstferdige figurene”, svarte han, “kongen, prinsene og ministrene, deres pomp og prakt, deres makt og velde, alt du så – det befinner seg nå inne i denne esken.”² Denne uttalelsen gjorde et stort inntrykk på Bahá'u'lláh som senere erklærte:

“Helt siden den dag har all verdens stas i denne ynglings øyne vært som dette samme opptoget. Noen vekt og betydning har den aldri hatt og vil heller aldri få, enn ikke så mye som et sennepsfrø ...

Denne ytre stas, disse synlige skatter, disse jordiske forfengeligheter, disse oppstilte bataljoner, disse forsirede drakter, disse hovmodige og innbilske sjeler – om ikke lenge vil de alle havne innenfor gravens grenser, som havnet de i den esken. For dem som har innsikt, har all denne strid, denne stridighet og dette hovmod vært å betrakte som barns lek og tidsfordriv og vil alltid så være.”³

En annen historie som er knyttet til Bahá'u'lláhs barndom, gjelder en drøm som hans far hadde der Bahá'u'lláh syntes å:

“... [svømme] ute på et veldig, grenseløst hav. Kroppen skinte i vannet med en glans som opplyste havet. Rundt hodet, som tydelig kunne sees over vannet, strålte hans lange, kullsvarte lokker ut i alle retninger over bølgene, i overdådige mengder. ... en mengde fisker [samlet] seg rundt ham, idet hver av dem holdt fast i enden av et hårstrå. De var betatt av glansen fra ansiktet hans og fulgte ham hvor han enn svømte. Selv så mange som fiskene var, og så fast som de klynget seg til håret, syntes ikke et eneste strå å være blitt revet løs fra hodet, og selv led han ikke den minste skade. Fri og utvunget beveget han seg i vannet, og fiskene fulgte ham.”⁴

Imponert over denne drømmen, spurte Bahá'u'lláhs far en mann som var kjent for sin innsikt om å tolke den for seg. Denne mannen sa, som om han var inspirert av et glimt av Bahá'u'lláhs fremtidige herlighet:

“Det uendelige havet som du så i din drøm, er ikke noe annet enn tilværelsens verden. Alene og uten hjelp vil din sønn oppnå den høyeste innflytelse over den. Hvor han enn måtte ønske, vil han bevege seg uten å bli hindret. Ingen vil motstå hans fremmarsj, ingen vil hindre hans fremgang. De mange fiskene betyr den uro han vil vekke blant jordens folk og slekter. Rundt ham vil de samle seg, og til ham vil de klynge seg. Forsikret om den allmektiges ufeilbare beskyttelse, vil dette oppstyret aldri skade hans person, heller ikke vil hans ensomhet på livets hav sette hans sikkerhet i fare.”⁵

1. Hva var Bahá'u'lláhs navn? _____
2. Hvilken dato er han født på? _____
3. Hvor ble han født? _____
4. Ved hvilket annet navn er Persia kjent i dag? _____
5. Hva het Bahá'u'lláhs far? _____
6. Hvilken stilling hadde Bahá'u'lláhs far? _____
7. Hvilke tegn fremviste Bahá'u'lláh som barn? _____
8. Hva slags utdanning fikk Bahá'u'lláh? _____

9. Beskriv dukketeateret som Bahá'u'lláh så i sin barndom.

---

10. Hva tenkte Bahá'u'lláh da han forsto at alt han hadde sett i forestillingen – kongen, ministre, soldater og trone – hadde blitt lagt vekk i en eske? _____

---

11. Bahá'u'lláh har erklært at fra den dagen han så kongen, hans ministre, soldater og trone ble lagt vekk i en eske at "... all _____ [har] i denne _____ vært som dette samme _____ . Noen _____ har den aldri hatt og vil heller aldri få det, enn ikke så mye som et _____ ... Denne _____, disse _____, disse _____, disse _____, disse _____, disse _____ og _____ – om ikke lenge vil de alle havne innenfor _____ grenser, som havnet de i den esken. For dem som har _____, har all denne _____, denne _____ og dette _____ vært å betrakte som _____ og _____ og vil alltid så være.”

12. Fortell med egne ord om mírzá Buzurgs drøm

---

13. Hva betydde havet i drømmen? _____

---

14. Hva betydde alle fiskene som samlet seg rundt Bahá'u'lláh i drømmen? _____

---

15. Hva betydde det at Bahá'u'lláh beveget seg fritt og utvunget i vannet? _____

DEL 2

De guddommelige manifestasjonene er gitt iboende kunnskaper og trenger ikke å tilegne seg lærdom på skoler og universiteter. De er lærerne – ikke dem som får utdannelse. Bahá'u'lláh sier:

“Denne forurettede har ikke gått på noen skole, ei heller har han overvært de lærdes disputer. Så sant jeg lever! Ikke av min egen vilje har jeg åpenbart meg, men Gud har etter eget valg manifestert meg.”⁶

Med henvisning til Bahá'u'lláhs iboende kunnskap, forklarer ‘Abdu’l-Bahá:

“Ingen kom i hans nærvær uten å bli slått med ærefrykt av hans velde. De lærde menn som oppsøkte ham, ble forbløffet over hans kunnskaper, men aldri gikk han på noen skole eller lærte av mennesker. Hans venner og hans familie gir alle vitnesbyrd om dette, dog er hans lære denne tidsalders sjel.

Solen utsender lys fra seg selv og henter det ikke fra andre kilder. De guddommelige lærere har det iboende lys. De har kunnskaper om og forståelse av alle ting i universet. Resten av verden mottar sitt lys fra dem, og gjennom dem oppfriskes kunststartene og vitenskapene i hver tidsalder.”⁷

1. Fullfør følgende setninger:

a. Solen utsender lys fra _____ og henter det ikke fra _____.

b. De guddommelige lærere har det _____.

c. De guddommelige lærere har _____ om og _____ av alle ting i universet.

- d. Resten av verden _____ fra de guddommelige lærere.
  - e. Gjennom de guddommelige lærere _____ kunst-
artene og vitenskapene i hver tidsalder.
- 2. Diskuter med de andre deltakerne i gruppen din meningen med uttrykket “iboende kunnskap” og hvordan iboende kunnskap er forskjellig fra tilegnet kunnskap.
  - 3. Lær utenat sitatet ovenfor fra Bahá'u'lláhs skrifter.

DEL 3

Etter hvert som Bahá'u'lláh vokste, ble tegnene på hans storhet mer og mer åpenbare. Da han var blitt en ungdom, var han viden kjent for sin skarpe intelligens, sin utmerkede karakter og sin gavmildhet og medfølelse. Han var i stand til å løse de vanskeligste problemer og svare på de mest kompliserte og dypsindige spørsmål. Til tross for sine usedvanlige evner, strebet han likevel aldri etter posisjon eller prestisje. Da hans far døde, ble Bahá'u'lláh bedt om å følge i hans fotspor og overta stillingen hans ved kongens hoff. Men han avslo. Han var ikke interessert i denne verdens titler og ære. Hans interesse lå i å forsvare de fattige og beskytte de trengende. Da han var atten år gammel, giftet Bahá'u'lláh seg med Ásíyih Khánum og deres hjem ble et ly for alle. Ingen ble nektet deres gjestfrihet.

Bahá'u'lláh var tjuesju år gammel da Báb den 23. mai 1844 erklærte sitt livskall til mullá Ḥusayn i Shíráz. Knappt tre måneder etter denne historiske hendelsen, mottok Bahá'u'lláh en skriftrulle fra Báb med noen av hans skrifter. Han bekreftet umiddelbart sannheten i Bábs åpenbaring og sto opp for å fremme hans lære. Følgende historie forteller om hvordan Bahá'u'lláh mottok skriftrullen.

Kort tid etter at Báb hadde utpekt sine utvalgte disipler, de atten Levendes Bokstaver, samlet han dem hos seg og ba dem om å spre seg og dele det nye budskapet. Han ga en spesiell oppgave til hver av dem. Noen fikk tildelt provinsene de var oppvokst i som område for sine bestrebelser. Av disse atten velsignede sjeler, ble Quddús valgt til å følge ham på pilegrimsreisen til Mekka, hvor han skulle erklære sitt livskall. Til mullá Ḥusayn, den første som trodde på ham, henvendte han seg med disse ordene: “Sørg ikke over at du ikke er blitt valgt til å ledsage meg på min pilegrimsreise til Hijáz. Jeg skal i stedet styre dine skritt til den byen som inneholder et mysterium av slik enestående hellighet som verken Hijáz eller Shíráz kan håpe på å måle seg med.”⁸ Han ga mullá Ḥusayn en skriftrulle og ba ham om å fortsette til Teheran. Han ba ham om å bønnfalle Gud om å gjøre ham i stand til å gjenkjenne storslagenheten til den skjulte hemmeligheten i denne byen og tre inn i den elskedes nærvær.

Mullá Ḥusayn dro av sted for å utføre oppdraget og ankom Teheran etter å ha reist gjennom flere byer. Her fikk han et rom i en skole for religiøse studier. Noe av det første han gjorde var å proklamere Bábs budskap til overhodet for denne skolen, som forkastet det med arroganse. En ung student ved skolen overhørte imidlertid samtalen

og ble dypt beveget av denne reisendes ord. Han bestemte seg for å besøke ham ved midnatt og lære mer om det budskapet som han forkynte med så stor entusiasme. Mullá Husayn tok imot den unge mannen og snakket med ham med dyp høflighet og vennlighet. Han fortalte studenten at han nå forsto hvorfor han var kommet til dette stedet. Skolens overhode hadde foraktelig forkastet budskapet som han hadde kommet med. “Mitt håp er at hans elev, i motsetning til sin mester, vil anerkjenne sannheten i det”, sa mullá Husayn.⁹

I løpet av samtalen spurte mullá Husayn eleven hvor han kom fra. Han svarte at han kom fra Núr-distriktet i provinsen Mázindarán. “Si meg”, spurte mullá Husayn, “er det i familien etter avdøde mírzá Buzurg-i-Núrí, som var så berømt for sin karakter, sin sjarm og sine kunstneriske og intellektuelle utmerkelser, noen som har vist seg å kunne opprettholde denne strålende slekts høyverdige tradisjoner?”¹⁰

“Ja”, svarte han, “blant hans nålevende sønner har én utmerket seg ved de samme trekk som karakteriserte hans far. Ved sitt dydige liv, sine høye begavelser, sin barmhjertighet og gavmildhet har han vist seg som en nobel etterkommer etter en nobel far.” “Hva er hans gjerning?” spurte mullá Husayn. “Han oppmuntrer de trøstesløse og gir mat til de sultne.” “Hva med hans rang og posisjon?” “Han har ingen bortsett, fra å være den fattiges og den fremmedes venn.” “Hva er hans navn?” “Husayn-’Alí.”¹¹

For hvert svar ble mullá Husayn mer og mer fylt av glede. “Hvordan tilbringer han tiden?” spurte han videre. “Han vandrer omkring i skogene og fryder seg over skjønnheten ute på landet.” “Hvor gammel er han?” “Tjueåtte.” Mullá Husayns ansikt lyste av glede og tilfredsstillelse da han spurte den unge mannen: “Jeg antar at du ofte møter ham?” “Jeg besøker ofte hans hjem”, svarte han. “Vil du i hans hender overlevere en gjenstand fra meg?” “Helt sikkert”, svarte han. Mullá Husayn rakte ham da skriftrullen svøpt i et klede og ba ham om å levere den til Bahá’u’lláh ved daggry neste dag. “Hvis han skulle verdige meg et svar”, la mullá Husayn til, “vil du være så vennlig å gjøre meg kjent med hans svar?”¹² Studenten tok skriftrullen og gikk i vei ved daggry for å oppfylle mullá Husayns forespørsel.

I det han nærmet seg huset til Bahá’u’lláh, så han at hans bror, mírzá Músá, sto ved porten og forklarte ham grunnen til besøket. Mírzá Músá tok den unge mannen med seg inn til Bahá’u’lláhs nærvær, og skriftrullen ble lagt frem for ham. Bahá’u’lláh ba dem om å sette seg. Mens han brettet ut rullen, begynte han å lese høyt noen av avsnittene i den. Han hadde knapt lest en side før han snudde seg mot sin bror og sa: “Músá, hva har du å si? I sannhet sier jeg at den som tror på Koranen og anerkjenner dens guddommelige opprinnelse, og likevel nøler, selv et øyeblikk, med å innrømme at disse sjelsbevegende ord er skjenket den samme gjenfødende kraft, har avgjort feilet i sin dom og streift langt fra rettferdighetens sti.”¹³ Idet han sendte den unge mannen bort fra sitt nærvær, ba Bahá’u’lláh ham om å ta med et stykke sukker og en pakke te som en gave til mullá Husayn, og overbringe ham sin takknemlighet og kjærlighet.

Fylt av lykke reiste den unge mannen seg og skyndte seg tilbake til mullá Husayn. Han overleverte gaven og beskjednen fra Bahá’u’lláh. Ingen ord kan beskrive den glede som mullá Husayn tok imot dette med. Med bøyd hode tok han imot gaven og kysset den inderlig. Så omfavnet han den unge mannen, kysset øynene hans og sa:

“Min høyt elskede venn! Jeg ber om at likesom du har frydet mitt hjerte, må Gud gi deg evig lykksalighet og fylle ditt hjerte med uforgjengelig glede.”¹⁴ Den unge mannen var svært forundret over mullá Husayns oppførsel. Hvilken karakter, undret han seg, kan det bånd som forener disse to sjelene ha? Hva kunne være grunnen til fellesskapet mellom dem? Hvorfor skulle mullá Husayn vise så stor glede ved å motta en så liten gave fra Bahá'u'lláh? Den unge mannen sto overfor et mysterium han ikke kunne løse.

Noen få dager senere reiste mullá Husayn til Khurásán, en provins nordøst i Iran. Da han tok farvel med den unge eleven fra Núr, sa han: “Fortell ikke noen om det du har hørt og vært vitne til. La dette bli en hemmelighet gjemt i ditt hjerte. Røp ikke hans navn, for de som misunner ham hans stilling, vil reise seg for å skade ham. Be i dine meditative stunder om at den allmektige må beskytte ham, at han gjennom ham kan opphøye de undertrykte, berike de fattige og frelse de falne. Tingenes hemmelighet er skjult for våre øyne. Vår plikt er å la ropet om den nye Dag lyde og forkynne det guddommelige budskap for alle mennesker. I denne by vil mange sjeler utgyte sitt blod på denne sti. Dette blod vil vanne Guds Tre, vil få det til å blomstre og overskygge hele menneskeheten.”¹⁵

1. Hva gjorde Báb etter at han hadde utpekt de atten Levendes Bokstaver? _____
_____
2. Hvem valgte Báb til å følge seg på pilegrimsreisen til Mekka? _____
_____
3. Hvilket land viser Hijáz til? _____
4. Til mullá Husayn, den første som trodde på ham, rettet Báb disse ordene:
“_____ ikke over at du ikke er blitt valgt til å ledsage meg på min
_____ til _____. Jeg skal i stedet styre
dine skritt til den byen som inneholder et _____ av slik
_____ hellighet som verken _____ eller _____
kan håpe på å _____.”
5. Hva ga Báb til mullá Husayn? _____
_____
6. Da mullá Husayn kom til Teheran, tok han inn på en skole for religiøse studier.
Hvordan reagerte skolens overhode på Bábs budskap? _____
_____
7. Hvorfor hadde Gud ført mullá Husayn til skolen? _____
_____
8. Hvor kom den eleven fra som var lydhør overfor Bábs budskap? _____
_____
9. Hvor lå hjemstedet til Bahá'u'lláhs slekt? _____
_____

10. Som forklart av eleven fra Núr da han svarte på mullá Husayns spørsmål:
- For hvilke karaktertrekk var Bahá'u'lláhs far kjent? _____
_____
  - Hva var Bahá'u'lláh opptatt av? _____
_____
  - Hva var hans rang og posisjon? _____
_____
  - Hvordan tilbrakte han sin tid? _____
_____
11. Hva ba mullá Husayn eleven fra Núr om å gjøre? _____
_____
12. Etter å ha lest en side av skriftrullen som ble sendt av Báb, sa Bahá'u'lláh: "I sannhet sier jeg at den som tror på _____ og anerkjenner dens _____, og likevel nøler, selv _____, med å innrømme at disse sjelsbevegende _____ er skjenket den samme _____, har avgjort _____ i sin _____ og _____ langt fra _____ sti."
13. Hvordan mottok mullá Husayn gaven fra Bahá'u'lláh? _____
_____
14. Hva var det ved mullá Husayn oppførsel da han mottok gaven, som forundret den unge studenten? _____
_____
_____
_____
_____
15. Gjenfortell med dine egne ord hva mullá Husayn fortalte eleven fra Núr da han tok farvel med ham.
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

DEL 4

Báb henviser til Bahá'u'lláh som “ham som Gud vil åpenbare”. Bábs skrifter, deriblant hans helligste bok, Bayánen, inneholder utallige henvisninger der han som Gud vil åpenbare, lovprises. Nedenfor er det tatt med bare noen få sitater fra Bábs skrifter som gir oss et glimt av Bahá'u'lláhs stade og forholdet mellom tvillingmanifestasjonene.

“Og du skal vite for visst at med Paradis menes å anerkjenne ‘ham som Gud vil åpenbare’ og bøye seg for ham, og med ilden menes gruppen av slike sjeler som ikke vil bøye seg for ham eller avfinne seg med hans velbehag.”¹⁶

“... Rens du derfor ditt øre, så du ikke må høre noe annet nevnt enn Gud, og rens ditt øye, så det ikke skal se noe utenom Gud, og din samvittighet, så den ikke skal fornemme annet enn Gud, og din tunge, så den ikke vil forkynne annet enn Gud, og din hånd, så den ikke skal skrive noe annet enn Guds ord, og din kunnskap, så den ikke skal omfatte noe annet enn Gud, og ditt hjerte, så det ikke skal nære noe annet ønske enn Gud, og rens på samme vis alle dine gjerninger og dine sysler, så du kan bli fostret i den rene kjærlighets paradiset og må hende kan oppnå å komme i nærvær av «ham som Gud vil åpenbare», prydet med en renhet som han skatter høyt, og være helliget fra enhver som har vendt seg bort fra ham og ikke støtter ham.”¹⁷

“Si, sannelig, velbehag hos ‘ham som Gud vil åpenbare’ er Guds velbehag, mens mishag hos ‘ham som Gud vil åpenbare’ ikke er noe annet enn Guds mishag.”¹⁸

1. Hvem henviser “ham som Gud vil åpenbare” til? _____
2. Báb ber sine tilhengere inntrengende om å forberede seg slik at de vil bli godtatt i nærværet til ham som Gud vil åpenbare. Hva sier han at de skal gjøre?

---

3. Velg et av sitatene over og lær det utenat.

DEL 5

Fra det øyeblikk Bahá'u'lláh bevitnet sannheten i Bábs åpenbaring, reiste han seg for å forkynne den. Den første reisen han gjennomførte var til sine hjemtrakter i Núr, i provinsen Mázindarán. Der dro han til familiehjemmet i landsbyen Tákur.

Nyheten om Bahá'u'lláhs ankomst i Tákur spredte seg raskt i området. Mange av de lokale tjenestemennene og standspersonene kom for å hilse på ham og samtidig høre nytt om kongen, hoffet og statsanliggender. Men Bahá'u'lláh reagerte med liten interesse på forespørselene deres. Han skiftet raskt tema og begynte på en meget vel-talende måte å fremlegge budskapet som Báb hadde kunngjort. Ordene hans var så overbevisende og argumentene hans så fornuftige at alle ble forundret. De som hørte ham, ble overrasket over at en person med hans høye stilling var så interessert i saker som vanligvis angikk presteskapet og religiøse ledere. Hans entusiasme og dype kunnskap tiltrakk seg snart store mengder til Bábs nye tro, deriblant mange høytstående personer og medlemmer fra hans egen familie. Ingen som kom i hans nærvær kunne motstå påvirkningen av hans betagende ord eller våget å motsi sannheten i hans uttalelser, ingen med unntak av hans egen onkel.

Denne onkelen gjorde alt som var mulig for å bringe Bahá'u'lláh og sannheten i budskapet han hadde brakt, i vanry. Da han innså at han ikke var i stand til dette, gikk han til en velkjent muslimsk geistlig og bønnfalt om hans hjelp. Han klaget over at Bahá'u'lláh hadde kommet til Núr og at han snakket om religiøse saker enda han ikke tilhørte presteskapet. Han advarte den geistlige om at alle som kom i Bahá'u'lláhs nærvær, ble trolbundet av ham og at de ble grepet av kraften i hans ord. "Jeg vet ikke om han er en trollmann", sa han, "eller om han blander noe mystisk i teen som gjør at alle som drikker den, blir ofre for hans sjarm."¹⁹

Vel vitende om at han aldri ville lykkes i å utfordre Bahá'u'lláh, ignorerte den geistlige onkelens appell. Men Bábs budskap fortsatte å spre seg som ild i tørt gress i hele distriktet, og den geistliges tilhengere ble redde og begynte å presse ham til å gjøre noe. Til slutt bestemte han seg for å sende sine to mest fremragende elever for å besøke Bahá'u'lláh for å undersøke karakteren i budskapet han spredte. Dette er historien om hva som hendte da disse to representantene kom i Bahá'u'lláhs nærvær.

Da de ved sin ankomst til Takúr ble fortalt at Bahá'u'lláh var reist til sitt vinteroppholdssted, bestemte den geistliges representanter seg for å følge etter ham dit. Da de kom frem, fant de Bahá'u'lláh opptatt med å åpenbare en kommentar til et av kapitlene i Koranen. Mens de satt og lyttet til ham, ble de dypt imponert av veltalenheten i hans presentasjon og den unike måten han snakket på. En av representantene som ikke klarte å holde seg i ro, reiste seg og gikk bakerst i rommet og sto stille ved døren med en holdning av respekt og underdanighet. Skjelvende og med tårer i øynene sa han til sin følgesvenn: "Jeg makter ikke å stille spørsmål til Bahá'u'lláh. Spørsmålene jeg hadde planlagt å stille, er plutselig forsvunnet fra hukommelsen. Det står deg fritt enten å fortsette din undersøkelse eller å dra tilbake til vår lærer og informere ham om den tilstanden jeg befinner meg i. Si ham fra meg at jeg aldri kan vende tilbake til ham. Jeg kan ikke lenger forlate denne terskelen." Men den andre representanten var på samme måte slått av Bahá'u'lláhs ord og fulgte sin venns eksempel. "Jeg har sluttet å anerkjenne min lærer", var hans svar. "I denne samme stund har jeg lovet Gud å vie resten av mitt liv til å tjene Bahá'u'lláh, min sanne og eneste mester."²⁰

Nyheten om omvendelsen av den geistliges elever spredte seg raskt blant innbyggerne i Núr. Standspersoner, statstjenestemenn, religiøse ledere, handelsmenn og bønder flokket seg rundt Bahá'u'lláh. Hundrevis ble brakt under Bábs Saks fane. Imidlertid visste ingen utenom Bahá'u'lláh at en forferdelig forfølgelse snart ville komme, en forfølgelse som ville rykke opp med roten mange av disse nylig fødte og sarte plantene.

1. Hva gjorde Bahá'u'lláh etter å ha bevitnet sannheten i Bábs åpenbaring? _____
_____
2. Hvordan ble Bahá'u'lláh mottatt av innbyggerne i Núr? _____
_____
3. Hvorfor ble enkelte mennesker overrasket over hvordan Bahá'u'lláh svarte på spørsmålene deres? _____
_____
_____
4. Hva gjorde onkelen da Bahá'u'lláh begynte å forkynne Bábs Sak? _____
_____
_____
_____
5. Hvorfor ignorerte den muslimske geistlige onkelens appell? _____
_____
6. Hva bestemte den geistlige seg til slutt for å gjøre da han ble presset av sine tilhengere? _____
_____
7. Gjenfortell med dine egne ord historien om den geistliges to representanter som kom i Bahá'u'lláhs nærvær. _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

---

8. Hvilken virkning hadde omvendelsen av disse to representantene på fremgangen til Bábs Sak i Núr? _____

DEL 6

Det Bahá'u'lláh gjorde i Núr-distriktet er det som han ber oss om å gjøre – stå frem og undervise i Guds Sak. La oss da studere og meditere over følgende ord fra Bahá'u'lláh, i det vi husker at etter at han godtok Bábs åpenbaring, var hans første handling å stå frem og dele budskapet med hundrevis av sjeler.

“O veifarende på Guds sti! Ta din del av hans nådes osean, og berøv ikke deg selv de ting som ligger skjult i dets dybder. Vær av dem som har fått del i dets skatter. Dersom en dugghdråpe av dette osean ble utgytt over alle som er i himmel og på jord, ville den være nok til å berike dem med Gud den allmektiges, den allvitendes, den allvises gavmildhet. Øs med forsakelsens hender av dets livgivende vann og overstenk alle skapte ting dermed, så de kan bli lutret for alle menneskegjorte begrensninger og kan nærme seg Guds mektige sete, dette helligede og strålende sted.

Vær ikke bedrøvet om du utfører det alene. La Gud være alt for deg. Ha nært samfunn med hans ånd, og vær du av de takknemlige. Forkynn din Herres Sak for alle som er i himlene og på jorden. Skulle noe menneske besvare din appell, åpenbar da for det Herren din Guds visdomsperler, som hans ånd har nedsendt til deg, og vær du av dem som i sannhet tror. Og skulle noen avslå ditt tilbud, vend deg da bort fra ham, og sett din lit og fortrøstning til Herren din Gud, Herren over alle verdener.”²¹

9. Fullfør følgende setninger:

- a. Bahá'u'lláh ber oss ta vår del _____
_____.
- b. Vi bør ikke berøve oss selv _____
_____.
- c. Dersom en dugghdråpe av dette osean ble utgytt over alle som er i himmel og på jord, ville den være nok til _____

- _____.
- d. Vi blir bedt om å øse av _____
_____ og overstenke _____.
- e. Vi bør ikke være bedrøvet om _____.
- f. Vi bør ha _____
og være _____.
- g. Vi bør forkynne _____.
- h. Skulle noe menneske besvare vår appell, ber Bahá'u'lláh oss om å _____.
- i. Hvis noen skulle avslå vårt tilbud, bør vi _____.

DEL 7

Guddommelig åpenbaring er progressiv. Gud åpenbarer sin vilje progressivt gjennom sine manifestasjoner som kommer fra tid til annen etter hvert som menneskeheten utvikler seg fra ett nivå til et annet. Samtidig som de bekrefter visse grunnleggende sannheter, bringer hver manifestasjon et nytt sett med lover og forordninger som er tilpasset menneskehetens kapasitet, og opphever andre som ikke lenger trengs, og som var brakt av en av dem som kom før ham. Det kan imidlertid være vanskelig for folk å befri seg fra fortiden, og ofte er til å begynne med selv hans nærmeste disipler ute av stand til å fatte den fulle betydningen av hans åpenbaring. De fortsetter å holde fast ved religiøse praksiser og skikker som generasjoner har fulgt i hundrevis av år. Bare over tid får de en forståelse av at den nye manifestasjonen nedfeller lover for menneskehetens neste utviklingstrinn.

Dette var tilfelle med Bábs åpenbaring. Muslimene som Báb fremsto blant, trodde at ikke en gang en «bokstav» i profeten Muḥammads lære kunne forandres før verdens ende. Derfor lot Báb sitt fulle budskap bare bli gradvis kjent. I løpet av de første årene av hans profetgjerning, ble det ikke gjort noen endringer i islamske lover. Men som du vet, åpenbarte Báb et nytt lovverk i den persiske Bayánen mens han senere var fengslet i Máh-Kú-festningen. Nå var tiden inne for tilhengerne hans til å gjøre et klart brudd med fortiden og bekjentgjøre hans sanne stade som en gudsmanifestasjon. Dette ble gjort på konferansen i Badasht.

Badasht er en landsby litt utenfor Teheran, nordøst i landet. Konferansen i Badasht ble holdt i juli 1848. Åttien av Bábs mest fremstående tilhengere kom

sammen under denne konferansen. De viktigste deltakerne var Bahá'u'lláh, Quddús og Táhirih.

Selv om Bahá'u'lláh allerede ble høyt respektert av de andre bábíene som anerkjente hans kunnskap og visdom og vendte seg til ham for veiledning, ble hans storhet og velde åpenbart i enda større grad under konferansen. Hans rolle der var faktisk avgjørende. Han leide hagene hvor konferansen ble holdt, og i tjuto dager nøt alle de som hadde samlet seg, av hans store gjestfrihet. Hver dag åpenbarte Bahá'u'lláh en tavle som skulle leses for hele gruppen som var samlet. Han ga dem alle nye navn. Til Táhirih og Quddús ga han de titlene som de skulle bli kjent ved gjennom historien. Tittelen táhirih betyr "den rene", og quddús betyr "hellig". Han selv skulle fra da av bli kjent ved navnet Bahá. Senere skulle Báb åpenbare en spesiell tavle til hver enkelt av dem som hadde vært til stede under konferansen, der han henvendte seg til dem ved de navnene de hadde fått ved den anledningen.

En dag måtte Bahá'u'lláh holde sengen på grunn av sykdom, og alle var samlet i hans nærvær. Da med ett sto Táhirih, som var ansett som selve innbegrepet av renhet og kyskhets, foran dem uten sløret som alle kvinner skulle bruke offentlig i henhold til de iranske muslimers tro. Noen av bábíene som var der, mente at hun hadde brakt skam over seg selv og den nye troen. Quddús var tydelig sint. Men uberørt og gløddende av glede snakket Táhirih til sine følgesvenner med veltalenhet. Hun henstilte til dem om å bryte med fortiden – med dens religiøse dogmer, dens tradisjoner og seremonier. Spenningen som oppsto mellom Quddús og Táhirih ble løst opp ved Bahá'u'lláhs inngripen. Mens noen få av bábíene forlot troen som følge av denne erklæringen, forble de aller fleste faste, fylt av ny entusiasme. Bahá'u'lláh hadde på en mesterlig måte benyttet anledningen til å feire frembruddet av en ny Dag. Táhirih hadde gjennom sin modige handling gitt trompetstøtet som tilkjennega slutten på den gamle og begynnelsen på en ny tro.

Konferansen i Badasht markerte også starten på den mest turbulente fasen i utviklingen av bábí-troen. Forfølgelsen av dens tilhengere skulle snart nå nye høyder, og mange ville bli kalt til martyrdøden. Det var som om konferansen hadde vært et avskjedsselskap hvorfra de skulle reise for å utføre store heltedåder, bare for å bli gjenforent i de åndelige rikene hinsides.

De som var til stede på konferansen, forlot den sammen for å dra til Mázindarán. Da de stoppet for å hvile utenfor en landsby, ble de imidlertid angrepet av landsbyboerne som ikke kjente til deres sanne hensikt. Bábíene ble tvunget til å flykte og ble spredt i forskjellige retninger. Bahá'u'lláh fortsatte videre til Núr i Mázindarán.

Nyheter fra konferansen i Badasht nådde snart Teheran, og kongen og hans ministre ble oppmerksomme på det som hadde skjedd og hvilken rolle Bahá'u'lláh hadde hatt på konferansen. Kongen som var svak av en sykdom som snart skulle ta livet hans, ble rådet av statsministeren til å gi ordre om å anholde Bahá'u'lláh. I tråd med dette ble det sendt en ordre til en av tjenestemennene i Mázindarán, der han fikk beskjed om å arrestere Bahá'u'lláh og ta ham med til hovedstaden. Nå hadde det seg slik at ordren kom frem en dag før denne samme tjenestemannen skulle holde en mottakelse for Bahá'u'lláh som han var hengivent knyttet til. Han ble svært fortvilet og valgte å ikke si noe til noen. Neste dag kom nyheten til Mázindarán om at kongen var død, og arrestordren var ikke lenger gyldig.

1. Hva var hensikten med konferansen i Badasht? _____
_____
2. Når ble konferansen i Badasht avholdt? _____
3. Hvor mange dager varte den? _____
4. Hvor mange av Bábs tilhengere deltok på konferansen? _____
5. Hvem var de fremste deltakerne? _____
_____
6. Hvem var den viktigste personen blant deltakerne? _____
7. Hva betyr tittelen “táhirih”? _____
8. Hva betyr tittelen “quddús”? _____
9. Gjenfortell med egne ord det som hendte på konferansen den dagen Ṭáhirih sto frem uten slør. _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
10. Hva signaliserte Ṭáhirihs modige handling? _____
_____
11. Hva gjorde regjeringen da den fikk nyheten om samlingen i Badasht? _____
_____
12. Forklar hva som skjedde etter at regjeringen utstedte arrestordren på Bahá'u'lláh. _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

DEL 8

Konferansen i Badasht markerte at det gamle ble lagt vekk og det nye tatt opp. Følgende avsnitt fra 'Abdu'l-Bahás skrifter beskriver hvordan Guds religion fra tid til annen må fornyes ned gjennom tidene. Reflekter over betydningen av avsnittet i lys av det du har studert angående konferansen i Badasht.

“Fra virkelighetens frø er religionen vokst til et tre som har utviklet blader og grener, blomster og frukt. Etter en tid er dette treet begynt å forfalle. Bladene og blomstene har visnet og dødd; treet er blitt avfeldig og er uten frukt. Det er ikke rimelig at mennesket skal holde fast ved treet og hevde at dets livskrefter er usvekket, at dets frukt er uten like og dets eksistens evig. Virkelighetens frø må sås på nytt i menneskers hjerter, slik at et nytt tre kan vokse opp fra det og nye guddommelige frukter forfriske verden. Derved vil land og folk med ulik religion føres sammen i enhet, etterligninger vil bli oppgitt, og et universelt brorskap basert på virkeligheten selv vil bli opprettet. Krigføring og strid vil opphøre hos menneskeheten; alle vil forlikes som Guds tjenere. For alle er skjermet under hans forsyns og barmhjertighets tre. Gud er god mot alle; han gir gaver til alle, som Jesus Kristus sa at Gud «lar det regne over rettferdige og urettferdige» – det vil si at Guds barmhjertighet omfatter alle. Hele menneskeheten befinner seg under beskyttelsen av hans kjærlighet og gunst, og han har vist alle ledelsens og fremgangens vei.”²²

DEL 9

Sjah Násiri'd-Dín, kongen som besteg tronen i 1848, var langt mer ubarmhjertig enn sin far, den forrige kongen. Fra starten av hans regjeringstid økte forfølgelsen av bábíene dramatisk. Báb selv led martyrdøden i juli 1850 i Tabríz. Hans undertrykte tilhengere som hadde vært vitne til de tragiske dødsfallene til tusenvis av sine medtroende, hadde nå mistet sitt hjertes mest elskede. I tankene skyldte mange på kongen for grusomhetene som ble påført dem i årenes løp. Men til tross for disse følelsene, fortsatte de å ønske regjeringen og folket vel. Energien deres var rettet mot å spre den nye troen gjennom kraften i gode gjerninger og overbevisende argumenter. Det var imidlertid en liten gruppe som var drevet av intenst sinne og lekte med farlige ideer. I en tilstand av fortvilelse, trodde disse få tåpelige at de kunne forandre skjebnen til bábí-samfunnet ved å angripe tyranniet ved dets rot. De begynte å sammensverge seg om å snikmyrde kongen.

Gruppens hensikter ble formidlet til Bahá'u'lláh av en av dens ledere. Bahá'u'lláh rådet dem i klare ordelag til å gi opp planen. Han advarte dem om at en slik handling ville bringe nye katastrofer over de allerede sorgtyngede tilhengerne til Báb. Men deltakerne i plottet var så nedsunket i bitterhet, og hevnnens flammer brant så intenst i deres hjerter at ikke en gang Bahá'u'lláhs råd kunne stoppe dem. De endte med å begå en handling som for alltid vil bli ansett som en plett på sidene i bábíenes historie som ellers kun er prydet med rene, uselviske og heltmodige handlinger.

Den 15. august 1852 forlot kongen sin sommerresidens nær Teheran til hest på morgenens ridetur. Hans personlige vakt holdt seg noen skritt foran ham. Det var ro

i luften, og tilsynelatende var alt vel. Så, til alles overraskelse, forsøkte en ung mann som lot som om han sto og ventet i veikanten med en anmodning til kongen, å drepe ham. Så tåpelig var denne blivende drapsmannen at pistolen han brukte bare avfyrte små kuler som var helt utilstrekkelige for formålet. Kongen ble bare lettere såret, men raseriet over dette forsøket på å ta livet hans ga troens fiender en anledning til å egge folket til utenkelige grusomme handlinger mot bábiene.

Den ulykksalige ungdommen ble umiddelbart drept. Kroppen hans ble bundet til halen på et muldyr og slept hele veien til Teheran hvor den ble delt i to og hengt opp til beskuelse for folket. Smeltet bly ble helt ned i halsen på hans medskyldige – og dette kun etter at han hadde blitt torturert nådeløst og likevel nektet å oppgi navnene på noen av sine venner. Hans kamerat ble avkledt, fikk tente lys plassert i huller de laget på kroppen hans og ble stilt til skue for folkemengden som ropte og forbannet ham.

Det som fulgte etter dette, kan ikke beskrives med ord. Regjeringen, presteskapet og deres uvitende støttespillere satte seg fore å utrydde bábiene. Byportene ble stengt, og ingen fikk tillatelse til å forlate byen uten å bli forhørt. Bábiene ble oppsøkt i hus etter hus, arrestert og tatt livet av med en ondskap som er for grusom til å bli gjengitt på disse sidene.

Den dagen forsøket på å ta kongens liv fant sted, var Bahá'u'lláh gjest hos statsministerens bror i en landsby nær Teheran. Snart nådde nyhetene om oppstandelsene ham, og han ble rådet til å gjemme seg inntil stormen hadde lagt seg. Kongens mor la skylden på Bahá'u'lláh for mordforsøket på hennes sønn og krevde at han ble arrestert. Bahá'u'lláh nektet imidlertid å gjemme seg. Tvert imot steg han neste dag opp på hesten sin og red mot kongens hovedkvarter. Kongen og hoffet ble forbauset over å høre at Bahá'u'lláh nærmet seg. Hvordan kunne en som ble beskyldt for en slik forferdelig forbrytelse, ri så trygt og rolig mot faren i stedet for å rømme? Kongen beordret umiddelbart Bahá'u'lláhs arrestasjon. Forsøkene fra noen av hans venner på å finne et skjulested for ham i statsministerens hus mislyktes. Han ble arrestert i landsbyen Shimírán, omtrent 30 kilometer fra hovedstaden, og lagt i lenker.

Til fots og utsatt for de brennende strålene fra midtsommersolen, ble Bahá'u'lláh ført fra Shimírán til Teheran. Folkemengdene som var blitt fortalt at han var en fiende av kongen, ropte fornærmelser til ham hele veien. Historien om en gammel kone som lengtet etter å kaste en sten på Bahá'u'lláh, viser galskapen hos folkene den dagen og demonstrerer kjærligheten han hadde i sitt hjerte samtidig som han sto overfor de alvorligste ulykker.

Bahá'u'lláh nærmet seg fangehullet hvor han skulle fengsles, da en gammel og svak kone banet seg vei gjennom folkemengden med en sten i hånden. Hun hadde et uttrykk av bestemthet og fanatisme som få kvinner på hennes alder kunne oppvise. Hele kroppen hennes skalv av raseri. Hun kom frem og løftet hånden, klar til å kaste stenen sin. “Jeg bønnfaller dere”, tryglet hun i det hun løp etter dem som førte Bahá'u'lláh til fangehullet, “la meg få en sjanse til å slynge min sten i ansiktet på ham!” “La ikke denne kvinnen bli skuffet”, var Bahá'u'lláhs ord til vakten da han så henne styrte mot seg. “Nekt henne ikke det som hun anser som en fortjenestfull handling i Guds øyne.”²³

1. Hva var navnet på kongen som besteg tronen i Persia i 1848? _____
_____
2. Hvilken virkning hadde det på behandlingen av bábíene at sjah Násiri'd-Dín besteg tronen? _____
_____
3. Hvordan følte bábíene seg generelt etter Bábs martyrdød? _____
_____
4. I hvilken sinnsstemning var gruppen som bestemte seg for å snikmyrde kongen? _____
_____
5. Hva sa Bahá'u'lláh til lederen av gruppen da han hørte om planene deres? _____
_____
_____
6. På hvilken dato fant attentatet mot kongen sted? _____
7. Hvilken skjebne led de som hadde forsøkt å snikmyrde kongen? _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
8. Hvilke konsekvenser hadde attentatforsøket for bábí-samfunnet? _____
_____
_____
_____
9. Hvor var Bahá'u'lláh da han hørte om attentatet mot kongen? _____
_____
10. Hva gjorde Bahá'u'lláh da han mottok nyheten om attentatforsøket mot kongen? _____
11. I hvilken landsby ble Bahá'u'lláh arrestert? _____

12. Bahá'u'lláh var ikke maktesløs overfor fiendene sine, så hvorfor tror du likevel han lot seg bli arrestert når han visste hvilken fare han utsatte seg for? _____
13. Under hvilke forhold ble Bahá'u'lláh ført fra Shimírán til Teheran? _____
14. Fortell med egne ord historien om den gamle konen som ønsket å kaste en sten på Bahá'u'lláh da han ble ført til fangehullet av vaktene sine. Hva viser denne historien? _____

DEL 10

I hele sitt liv var Bahá'u'lláh omgitt av fiender som ønsket å skade ham. Han forsøkte imidlertid aldri å skjule seg; aldri beskyttet han seg selv. Han var tvert imot alltid synlig for verdens øyne og motsto med fredfullhet og ro angrepene fra dem som var imot ham. Selv om de var fast bestemt på å slukke lyset hans, klarte de ikke å gjøre det, og dag for dag vokste glansen fra ham seg enda sterkere.

“Enn ikke ett øyeblikk har denne forurettede noensinne skjult seg. Snarere har han til alle tider forblitt standhaftig og synlig for alle menneskers øyne. Aldri har vi veket tilbake, ei heller vil vi noensinne søke å flykte. Det er faktisk de dåraktige som flykter fra vårt nærvær. ... Gud være lovet! Saken som denne forurettede er bærer av, rager like høyt som himmelen og skinner like strålende som solen. Hemmelighold har ingen adgang til dette stade, ei heller finnes det noen foranledning til frykt eller taushet.”²⁴

“Utilsløret og utildekket har denne forurettede i påsyn av alle verdens folk til alle tider forkynt det som vil tjene som nøkkelen til å låse opp dørene til vitenskap, kunst, kunnskap, velvære, velferd og velstand. Heller ikke har uretten begått av undertrykkerne lyktes i å bringe den mest opphøyede Penns gjennomtrengende stemme til taushet, ei heller har de vrangvilliges eller de opprørskes tvil maktet å forhindre ham fra å åpenbare det mest sublime ord.”²⁵

Beskriv med egne ord hvordan vi bør handle når vi står overfor vanskeligheter i arbeidet for å forsvare Bahá'u'lláhs Sak.

DEL 11

Síyáh-Chál, navnet på fengselet som Bahá'u'lláh ble tatt til på denne katastrofale dagen i 1852, betyr det “sorte hull”. Opprinnelig var det et vannreservoar for et av de offentlige badene i Teheran, men på den tiden var det et underjordisk fangehull hvor kriminelle av verste slag ble plassert.

For å komme til fengselet, ble man ført gjennom en kullsort korridor og så ned tre trapper. Fangehullet var omhyllt av et ugjennomtrengelig mørke. Det var iskaldt, og gulvet var dekket av skitt og kravlende utøy. Bahá'u'lláh selv beskriver de forferdelige forholdene han var fengslet under:

“Da vi kom dit, førte de oss først gjennom en bekmørk gang; derfra gikk vi ned tre bratte trapper til fangehullet som var tildelt oss. Fangehullet var hyllet i tett mørke, og våre medfanger talte nesten hundre og femti sjeler: tyver, snikmordere og landeveisrøvere. Selv om stedet var fylt til trengsel, fantes det ingen annen utgang enn den korridoren vi var kommet inn gjennom. Ingen penn kan skildre dette sted, ei heller noen tunge beskrive dets råtne stank. De fleste av disse mennene hadde hverken klær eller sengetøy til å ligge på. Gud alene vet hva som overgikk oss på dette overmåte illeluktende og dystre sted!”²⁶

Under disse skrekkelige forholdene ble Bahá'u'lláh og en rekke bábíer holdt fengslet av kongen. Bahá'u'lláhs føtter ble festet i fotjern, og rundt halsen fikk han en lenke som veide rundt 50 kilo. I løpet av de første tre døgnene fikk de ingenting å spise eller drikke. Bahá'u'lláhs familie laget mat til ham og ba vaktene om å ta den med til ham. Selv om de nektet i begynnelsen, ga de til sist etter for de inntrengende henstillingene deres. Men selv da kunne ingen være sikre på at maten kom frem til

ham, eller om han ville spise mens hans medfanger gikk sultne.

Bahá'u'lláh og hans følgesvenner som også var i fotjern og lenker, ble alle stuet sammen i én celle. De hadde blitt plassert i to rekker med ansiktene mot hverandre. Bahá'u'lláh lærte dem å gjenta visse vers som de hver natt sjantet med stor intensitet. “Gud er meg nok; han er i sannhet den evig fyldestgjørende!” istemte den ene rekken, mens den andre svarte: “La de trøstige fortrøste seg til ham.” Koret av disse glade stemmene kunne høres helt til de tidlige morgentimer. Så kraftfull var lyden av sjantingen deres at den nådde kongens ører, for palasset hans var ikke langt fra Síyáh-Chál. “Hva betyr denne lyden?” ble det fortalt at han spurte. “Det er lovsangen som bábíene synger i fengselet”, var svaret.²⁷ Da ble kongen taus.

Hver dag kom fangevokterne inn i cellen og ropte navnet på en av bábíene og beordret ham til å reise seg og følge dem til foten av galgen. Eieren av navnet reagerte på ropet med iver. Med lenkene fjernet spratt han opp, og i en tilstand av ubundet glede gikk han frem til Bahá'u'lláh og omfavnet ham. Så omfavnet han hver av sine medfanger og gikk frem med et hjerte fylt av håp og glede for å møte døden som ventet ham. Straks etter at hver av disse heroiske sjelene hadde lidd martyrdøden, kom bøddelen, som hadde begynt å beundre Bahá'u'lláh, til ham og informerte ham om omstendighetene rundt martyrens død og med hvilken glede han, helt til det siste, hadde tålt smertene som ble påført ham.

1. Hva het fengselet som Bahá'u'lláh var innesperret i? _____
_____
2. Hva betyr “Síyáh-Chál”? _____
3. Hva ble Síyáh-Chál opprinnelig brukt til? _____
_____
4. Beskriv forholdene i Síyáh-Chál. _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
5. Hva ble lagt rundt halsen på Bahá'u'lláh da han kom til Síyáh-Chál? _____
_____
6. Hva ble festet rundt føttene hans? _____

7. Hvordan ble Bahá'u'lláh og hans følgesvenner plassert i cellen sin? _____
_____
8. Hva lærte Bahá'u'lláh dem å gjøre? _____
_____
9. Hva sjantet den ene rekken av bábíer natten igjennom? _____
_____
10. Hvordan svarte den andre rekken? _____
_____
11. Hva slags virkning hadde sangen deres på kongen? _____
_____
12. Hver dag kom fangevokterne til cellen der Bahá'u'lláh og hans følgesvenner var innesperret og ropte ut navnet på en av bábíene. Forklar med dine egne ord hva som så skjedde.
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
13. Hvorfor tror du bábíene var så fylt av glede til tross for de forferdelige forholdene i deres fangenskap? _____
_____
_____

DEL 12

Det er et grunnleggende begrep som enhver som studerer bahá'í-historien må forstå – nemlig at Guds Sak går fremover gjennom en rekke kriser og seire. Når uvi-tenhetens, urettferdighetens, ondskapens og fanatismens krefter angriper Saken og fremkaller en krise, frigis en tilsvarende mengde iboende kraft, og kreftene overvin-nes og Saken drives fremover til nye seire som før eller siden fremprovoserer et nytt utbrudd av tidligere uant motstand, som igjen tjener til å frigjøre et nytt monn av guddommelig kraft. Slik er det at Guds Sak går fra krise til seier til krise til seier, og ingen jordisk makt er i stand til å stoppe dens videre utvikling.

Bábs korte profetgjerning hadde allerede fulgt en slik kurs. Likevel ville den vanlige tilskuer ha antatt at denne siste krisen ikke kunne overkommes: Báb hadde lidd martyrdøden. Tusenvis av hans tilhengere hadde blitt drept i en massakre av ubeskrivelig grusomhet. De mest fremstående av disiplene hans hadde lidd martyrdøden, og den eneste som kunne gjenoppvekke håpet, var lagt i lenker i det mørkeste fangehull. Krisen var i sannhet dyp, men seieren som fulgte, var virkelig strålende.

I Síyáh-Chál bekjentgjorde Gud for Bahá'u'lláh hans stades storhet. Innhylltet i mørke der han pustet i den mest avskyelige luft, med føttene i fotjern og halsen tynget av en enorm lenke, mottok Bahá'u'lláh den første tilkjennegevismen av Guds åpenbaring. Under disse forferdelige forholdene, åpenbarte «Den største ånd» seg for ham, og befalte at han skulle stå frem og bekjenne Guds Ord.

Noen ganger følte han det som om noe fløt ned fra toppen av hodet og over brystet, slik et mektig vannfall styrter ned mot jorden fra toppen av et høyt fjell. Han så Himmelenes jomfru svevende foran seg idet hun talte til hans indre og ytre vesen, omtale ham som den høyst-elskede i verdenene, Guds Skjønnhet og Guds herredømmes kraft. Han ble forsikret om at han ville bli gjort seierrik ved seg selv og sin penn og med hjelp fra dem som Gud ville oppreise.

På den måten steg Sannhetens sol opp fra mørket i Det sorte hull. Bábs løfte hadde blitt oppfylt. Bahá'i-åpenbaringen var født. Likevel underrettet ikke Bahá'u'lláh noen om det som hadde skjedd. Han ville vente til den fastsatte time, forordnet av Gud, før han ville gjøre sitt livskall kjent.

1. Beskriv med egne ord hvor voldsom krisen var for bábí-samfunnet på den tiden da Bahá'u'lláh var fengslet.

---

2. Hvilken seier var det som etterfulgte denne dype krisen?

DEL 13

Menneskeheten er heldig som har denne svært viktige hendelsen i religionshistorien beskrevet med Bahá'u'lláhs egne ord. Les utdragene fra hans skrifter nedenfor og fyll inn tomrommene i setningene som følger hvert av dem.

Idet han minnes den måten Guds åpenbaring først fylte hans sjel, sier Bahá'u'lláh:

“En natt i drømme hørtes disse opphøyede ord fra alle kanter: ‘Sannelig, vi vil gjøre deg seierrik ved deg selv og ved din penn. Sørg ikke over det som har tilstøtt deg, og frykt ikke, for du er trygg. Om kort tid vil Gud oppreise jordens skatter – mennesker som vil hjelpe deg ved deg selv og ved ditt navn, hvorved Herren har gjenopplivet hjertene til slike som har gjenkjent ham.’”²⁸

I dette avsnittet forteller Bahá'u'lláh oss at en natt i drømme kunne disse ordene høres fra alle kanter: “Sannelig, vi vil gjøre deg _____ ved _____ og ved _____. Sørg ikke over det som har _____, og _____ ikke, for du er _____. Om kort tid vil Gud _____ jordens _____ – _____ som vil hjelpe deg ved _____ og ved _____, hvorved Herren har _____ hjertene til slike som har _____.”

I et annet avsnitt beskriver han virkningen av Guds åpenbaring på hans vesen:

“Da jeg satt fengslet i Teheran, lot den gnagende vekten av lenkene og den stankfylte luften meg få kun litt søvn. I disse sjeldne stundene da jeg sov, kjentes det likevel som om noe fløt fra issen over brystet, som en veldig strøm som styrter ned på jorden fra toppen av et høyt fjell. Hvert lem på mitt legeme ble som en følge av dette satt i brann. I slike øyeblikk fremsa min tunge det intet menneske kunne utholde å høre.”²⁹

Bahá'u'lláh forteller at da han satt _____ i Teheran, lot den _____ av _____ og den _____ ham få kun litt _____. Selv om han sov lite, kjentes det i de sjeldne _____ da han _____, som om _____ fra _____ over _____. Som en følge av dette, ble hvert lem på hans legeme _____. I slike øyeblikk fremsa Bahá'u'lláhs tunge det intet menneske kunne _____.

Og i enda et avsnitt beskriver han hvordan jomfruen, symbolet på “Den største ånd”, kom til ham:

“Mens jeg var ombølget av trengsler, hørte jeg en overmåte vidunderlig, en overmåte sødmefylt stemme kalle over mitt hode. Da jeg vendte mitt ansikt, skuet jeg en jomfru – legemliggjørelsen av ihukommelsen av min Herres navn – svevende i luften foran meg. Så frydefull var hun i selve sin sjel, at hennes åsyn strålte ved Guds velbehags pryde og hennes kinn glødet av den overmåte barmhjertiges skinnende klarhet. Mellom jord og himmel oppløftet hun et rop som betok menneskenes hjerter og sinn. Til både mitt indre og ytre vesen bragte hun tidender som frydet min sjel og Guds ærede tjeneres sjeler. Med fingeren pekende mot mitt hode henvendte hun seg til alle som er i himmel og alle som er på jord, og sa: ‘Ved Gud! Dette er verdenes Høyst-elskede, og dog forstår dere ikke. Dette er Guds Skjønnhet blant dere og Hans herredømmes kraft inne i dere, om dere bare kunne forstå. Dette er Guds Mysterium og Hans Skatt, Guds Sak og Hans herlighet for alle som befinner seg i åpenbaringsens og skapningens riker, om dere skulle være av dem som fatter.”³⁰

Bahá'u'lláh forteller at mens han var ombølget av trengsler, hørte han en _____, en _____ kalle over sitt hode. Da han vendte sitt ansikt, skuet Bahá'u'lláh en jomfru svevende _____. Hennes åsyn strålte ved _____ og hennes kinn glødet av _____. Jomfruen bragte tidender til både _____ som frydet hans _____ og Guds _____ sjeler. Med fingeren pekende mot Bahá'u'lláhs hode, henvendte hun seg til alle som er i _____ og alle som er på _____, og sa: “Ved Gud! Dette er _____, og dog forstår dere ikke. Dette er _____ blant dere og Hans _____ inne i dere, om dere bare kunne forstå. Dette er _____ og Hans _____, _____ og Hans _____ for alle som befinner seg i _____ og _____ riker, om dere skulle være av dem som fatter.”

DEL 14

Så vesentlig er begrepet krise og seier, at det vil være verdifullt for deg å ta en pause nå og reflektere over Sakens kraft som overkommer enhver hindring på sin vei. For å hjelpe deg med dette, foreslås det at du leser sitatene nedenfor – det ene er fra Bahá'u'lláhs skrifter og det andre fra et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi – og deretter svarer på spørsmålet som følger.

“Se hvordan de foraktelige og tåpelige i denne religionsordningen gladelig har innbilt seg at de ved slike midler som blodbad, plyndring og forvisning kan slukke lampen som den guddommelige krafts hånd har tent eller formørke solen som skinner til evig tid. Hvor ytterst uvitende de synes å være om den sannhet at slik motgang er oljen som forsyner denne lampens flamme! Slik er Guds forvandlende kraft. Han forandrer hva han enn vil. Han har sannelig makt over alle ting ...”³¹

“Denne Saken kan i likhet med enhver guddommelig Sak ikke bli effektivt grunnfestet dersom den ikke møter og modig beseirer de styrkene som motparten angriper med. Troens historie er i seg selv et tilstrekkelig bevis på det. Prøvelser og forfølgelser har alltid vært og vil fortsette å være Guds utvalgte lodd. Men de bør se på dem som skjulte velsignelser, for gjennom dem vil deres tro bli oppildnet, rensset og styrket. Bahá’u’lláh sammenligner slike tyngende prøvelser med oljen som forsyner Guds Saks lampe.”³²

Hvordan kan kunnskapen om at troen utvikler seg gjennom en rekke kriser og seire hjelpe deg i din besluttsomhet om å gå en tjenestesti for Saken og mennesket?

DEL 15

Mens Bahá’u’lláh satt i lenker i Síyáh-Chál, arbeidet fiendene hans iherdig med å få kongens dødsdom avsagt over ham. Bahá’u’lláh var imidlertid elsket av mennesker fra alle samfunnslag, og det var ingen enkel sak å få ham henrettet. Det krevdes bevis for at han kunne settes i forbindelse med attentatforsøket mot kongen. Jo mer de lette etter et slikt bevis, desto klarere ble det at han var fullstendig uskyldig. Da de ikke klarte å foranledige henrettelsen hans, bestemte disse hensynsløse fiendene seg for å forgifte maten hans. Denne giften var imidlertid så sterk at virkningen av den umiddelbart kunne merkes, og Bahá’u’lláh sluttet å spise dette måltidet. Til slutt hadde ikke myndighetene annet valg enn å slippe ham fri, men de gjorde det kun på den betingelse at han skulle forlate landet og dra i eksil.

Bahá’u’lláh hadde utholdt fire måneder i fengsel. Han var nå syk og utmattet. De umenneskelige forholdene i fengselet, lenken på rundt 50 kilo om halsen og til slutt giften hadde gjort ham så svak at han var nødt til å holde sengen under årvåken pleie. Leddene i lenken hadde påført halsen hans dype sår, og selv om de ble helbredet med

tiden, hadde han arr resten av livet. Midt oppe i alt dette måtte familien forberede seg på en krevende reise innen en måneds tid. Bahá'u'lláh hadde fått velge fritt hvor han ville dra i eksil. Han valgte Bagdad som den gang var en by i det osmanske riket, og som i dag er hovedstaden i Irak.

Reisen varte fra 12. januar 1853 til 8. april samme år. Det var midt på vintren, og Bahá'u'lláh og familien hans måtte reise gjennom den vestlige delen av Iran der vintrene er bitende kalde. De hadde ikke tilstrekkelige forsyninger for reisen og måtte nøye seg med lite mat. Men denne lille gruppen av reisende var beskyttet av den allmektige Gud selv, og gjennom hans ufeilbarlige hjelp nådde de Bagdad i sikkerhet.

Iran hadde selv fratatt seg den gaven som Bahá'u'lláhs tilstedeværelse var, og hadde tvunget ham til å reise derfra for aldri å vende tilbake til sitt fødeland. Irak skulle nå bli hjemmet til det høyest verdsatte mennesket på jorden. En fremtredende bahá'í-historiker sier dette om Bahá'u'lláhs landsforvisning fra Iran:

“Etter hvert som Bahá'u'lláh nærmet seg grensen, gikk en tidsalder mot slutten. Var Irans folk klar over hvilket tap de led? Siden de var gjennomsyret av uvi-tenhet, nedsunket i trangsynthet, blindet av fordommer, ledet av selviske menn og narret av løgner, så evnet de ikke å se og å vite. Og slik forlot verdens Frelser deres midte. Han som en gang var elsket og respektert av både rik og fattig, høy og lav, prins og bonde, ble nå forlatt av de samme mennesker som han til alle tider hadde overøst med nåde, kjærlighet, rettferdighet og veldedighet. Iran mistet Bahá'u'lláhs nærvær. Men kunne hans ånd noensinne være borte fra dette eller noe annet land?”³³

1. Hvorfor var det ikke mulig for Bahá'u'lláhs fiender å få dødsdom avsagt over ham? _____
_____
_____
2. Bahá'u'lláhs fiender klarte ikke å gjennomføre sine planer om å knytte ham til attentatforsøket på kongen. Hva gjorde de da? _____
_____
_____
3. Hvor mange måneder var Bahá'u'lláh i Síyáh-Chál? _____
4. På hvilke vilkår ble han satt fri? _____
_____
5. Hvilken by valgte Bahá'u'lláh for sitt eksil? _____
6. Hvilket rike var Bagdad den gangen en del av? I hvilket land er den hovedstad i dag? _____
_____
_____

7. På hvilken dato startet Bahá'u'lláh og hans familie reisen til Bagdad? På hvilken dato endte reisen deres – nesten tre måneder senere? _____

8. Beskriv forholdene under reisen.

DEL 16

Følgende bønn som er åpenbart av Bahá'u'lláh, gir oss et glimt av lidelsene han gjennomgikk i Síyáh-Chál og byrdene han måtte bære i månedene umiddelbart etterpå:

“Min Gud, min Mester, min lengsel! ... Du har skapt dette støvets atom gjennom din makts fullendte kraft, og nærhet ham med dine hender som ingen kan lenke fast. ... For ham har du bestemt prøvelser og lidelser som ingen tunge kan beskrive, ei heller noen av dine tavler berette fyllestgjørende om. Halsen som du vennet til å berøres av silke, har du til sist omsluttet med kraftige lenker, og kroppen som du lindret med brokade og fløyel, har du til slutt underkastet et fangehulls fornedrelse. Din forordning har bundet meg med utallige bånd og festet lenker som ingen kan sprengte rundt min hals. Flere år har gått sin gang mens lidelser har regnet over meg likesom skurer av nåde ... Hvor mange var ikke de netter da vekten av lenker og fotjern berøvet meg enhver hvile, og hvor tallrike var ikke de dager da fred og ro ble nektet meg på grunn av alle de plager menneskers hender og tunger har påført meg! Både brød og vann som du gjennom din altomfattende nåde har skjenket markens ville dyr, har de for en stund nektet denne tjener, og de ting de nektet å påføre slike som har trådt ut av din Sak, det samme har de latt meg bli påført, inntil din forordning endelig ble ugjenkallelig slått fast og din befaling kalte denne tjener til å forlate Persia, ledsaget av mange skrøpelige menn og små barn, på denne tid da kulden er så streng at man ikke engang kan snakke, og is og snø er så overveldende at det er umulig å bevege seg.”³⁴

Du ønsker kanskje å lære bønnen ovenfor utenat. Men selv om du bare leser gjennom den flere ganger, vil visse uttalelser om Bahá'u'lláhs lidelser feste seg i sinnet ditt. Hvilke er noen av disse?

DEL 17

I Bagdad leide Bahá'u'lláh et hus i den gamle bydelen. I månedene som fulgte etter at han ankom, fant stadig flere bábíer veien til Bagdad. Dessverre var mange nedsunket i en sørgelig tilstand. De var forvirret og rådløse, og noen begikk handlinger som var uverdige for en tilhenger av Báb. Bahá'u'lláh mottok alle som kom med uuttømmelig kjærlighet og hjalp dem til å rense hjertene sine og gjenoppvekke ånden. Under hans innflytelse begynte bábí-samfunnets skjebne å forandre seg, og igjen blomstret håpet. Men dessverre var en ny krise under utvikling. Denne gangen var kilden innenfor samfunnet selv. Årsaken til ulykken var ingen andre enn Bahá'u'lláhs egen halvbror, mírzá Yahyá, som hevdet at han var Bábs etterfølger.

I virkeligheten hadde Báb ikke sett noe behov for å utpeke en etterfølger, for han visste at den som er lovet fra tidenes morgen snart skulle tre frem. Det han hadde gjort, var i samråd med Bahá'u'lláh og en betrodd tilhenger, å foreslå mírzá Yahyá som en leder uten virkelig makt. Dette ville gjøre det mulig for Bahá'u'lláh å fremme Saken med en viss sikkerhet. Mírzá Yahyá hadde fått mye kjærlighet og støtte fra Bahá'u'lláh tidlig i livet, og likevel viste han seg å være både ambisøs og feig. Bábs martyrdød hadde sjokkert ham i en slik grad at han nesten hadde mistet troen. I en tid hadde han vandret som dervisj i Mázinđaráns fjell med en så skammelig oppførsel at han hadde drevet noen av bábíene der bort fra Saken. Ved å bruke den ene forkledningen etter den andre hadde han til slutt kommet til Bagdad, og etter å ha mottatt en del penger fra Bahá'u'lláh slik at han kunne engasjere seg i handelsvirksomhet, bodde han nå i nærheten av byen under et nytt navn.

Den økende respekten og kjærligheten som ble vist Bahá'u'lláh av Bábs tilhengere så vel som hans økende anseelse blant byens tjenestemenn, hadde en forferdelig virkning på mírzá Yahyá. Sjalusien vokste i ham, og dens flammer brant så kraftig at den fortærte enhver smule av anstendighet. Sammen med en alliert som var enda mer skamløs enn ham selv, begynte mírzá Yahyá å så tvilens frø blant bábíene om Bahá'u'lláhs intensjoner. Atter en gang senket det seg skyer av mistenksomhet, frykt og tomme innbilninger over bábí-samfunnet. Den korte perioden med fred og ro var over, og dag etter dag ble Bahá'u'lláhs lidelser stadig større.

Om morgenen den 10. april 1854, våknet Bahá'u'lláhs familie og oppdaget at han var borte. Han hadde forlatt byen uten å fortelle noen hva han skulle eller hvor han dro. Da han så hva mírzá Yahyás handlinger førte til, valgte Bahá'u'lláh å trekke seg tilbake til fjellene i Kurdistan, nordøst for Bagdad. “Vår eneste hensikt med å trekke oss tilbake”, har han selv sagt senere, “var å unngå å bli årsak til splid blant de trofaste, å bli en kilde til uro for våre følgesvenner, bli opphav til skade for noen sjel eller volde sorg for noe hjerte.”³⁵

I villmarken, et stykke fra byen Sulaymáníyyih, oppholdt Bahá'u'lláh seg alene i samfunn med Gud. Han var tilfreds med lite mat. Noen ganger fikk han litt melk fra gjeterne i området, og iblant dro han inn til byen for å skaffe seg det mest livsnødvendige. Selv i løpet av disse korte stundene han var i kontakt med folkene i området, kunne Bahá'u'lláhs storhet ikke holdes skjult for deres øyne. Hans kjærlighet og visdom tiltrakk seg innbyggerne i Sulaymáníyyih, og hans berømmelse begynte å spre seg til omkringliggende områder. Nyhetene om at en mann med usedvanlig visdom og veltalenhet bodde i den delen av Kurdistan, nådde til slutt Bagdad. Familien hans som nå forsto at denne personen ikke kunne være noen annen enn Bahá'u'lláh, sendte en troende de hadde tillit til for å trygle ham om å vende tilbake. Bahá'u'lláh aksepterte forespørselen og avsluttet således sin frivillige toårige tilbaketrekning.

1. I hvilken tilstand var de bábíene som fant veien til Bagdad etter at Bahá'u'lláh hadde ankommet byen? _____
_____
2. Hvorfor hadde de havnet i en slik tilstand? _____
_____
_____
3. Hva skjedde med bábí-samfunnet under Bahá'u'lláhs innflytelse? _____
_____
_____
4. Hadde Báb utpekt en etterfølger? Hvorfor ikke? _____
_____
_____
5. Hvem hadde Báb utnevnt som leder uten virkelig makt? _____
6. Hva var mírzá Yahyás slektskap med Bahá'u'lláh? _____
7. Beskriv mírzá Yahyás karakter. _____
_____
_____
8. Hva hadde Mírzá Yahyá gjort etter Bábs martyrdød? _____
_____
_____
_____
_____
9. Hvordan reagerte mírzá Yahyá på den økende respekt og kjærlighet som ble vist Bahá'u'lláh av Bábs tilhenger så vel som hans økende anseelse blant byens

tjenestemenn? _____
_____
_____

10. Hva gjorde Bahá'u'lláh da han så hva mírzá Yahyás handlinger førte til?
_____
_____
11. Hvilket område trakk Bahá'u'lláh seg tilbake til? _____
12. Bahá'u'lláh forteller oss at den eneste hensikten hans med å trekke seg tilbake var å unngå å bli årsak til _____, å bli en kilde til _____, bli opphav til _____ eller volde _____.
13. Hva gjorde Bahá'u'lláh i villmarken i Kurdistan? _____
_____
_____
14. Hvor lenge varte Bahá'u'lláhs tilbaketrekking fra Bagdad? _____
15. Hvilke omstendigheter ledet til hans tilbakekomst? _____
_____
_____

DEL 18

Hver eneste gudsmanifestasjon slutter en pakt med sine tilhengere. Bábs tilhengere hadde inngått en pakt med ham om å søke etter og akseptere ham som Gud skulle åpenbare og å leve i tråd med hans bud. Selv om Bahá'u'lláh ennå ikke hadde fortalt noen at han var den ene som Báb hadde forutsagt, ble hans storhet mer og mer tydelig for hver dag som gikk, og enkelte hadde til og med begynt å anerkjenne hans stase. Mírzá Yahyá som ikke var blind overfor Bahá'u'lláhs opphøyethet og herlighet, fortsatte å så splid blant bábiene. I årene som fulgte, antok hans renkesmiing mot Bahá'u'lláh, som du vil se, stadig større omfang helt til han til sist åpenlyst brøt Bábs Pakt. Idet han henviste til opprøret og prøvelsene som ventet dem, advarte Bahá'u'lláh følgesvennene sine:

“Prøvelsens dager er nå kommet. Oseaner av strid og motgang bølger, og tvilens faner er opptatt med å volde skade og lede mennesker i fortapelse i hver en krok og hvert et hjørne. ... Tillat ikke at enkelte av benektelsens soldaters stemmer kaster tvil inn i deres midte, tillat heller ikke dere selv å bli likegyldige til ham som er sannheten, for slike stridigheter har oppstått i enhver religionsordning. Gud vil imidlertid opprette sin tro og manifestere sitt lys, selv om stridsanstifterne avskyr det. ... Vær på vakt for Guds

Sak hver eneste dag. ... Alle blir holdt fanget i hans grep. Der er intet sted å flykte til for noen. Tenk ikke på Guds Sak som en ting man tar lett på, der enhver kan gi etter for sine påfunn. I denne tid har en rekke sjeler på ulike steder fremsatt dette samme krav. Tiden nærmer seg da ... hver av dem vil ha blitt fordervet og gått til grunne, nei, vil ha blitt til intet og blitt en ting som ingen husker, som støvet selv.”³⁶

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Bahá'u'lláh ba følgesvennene sine om ikke å tillate at enkelte av _____ kaster _____.
- b. Han advarte dem mot å la seg selv bli _____ til _____.
- c. Han forsikret sine følgesvenner om at Gud ville opprette _____ og manifestere _____ selv om Sakens fiender avskyr det.
- d. Ingen skulle tenke på Guds Sak som en _____, der enhver kan _____ for sine _____.
- e. Tiden nærmer seg da alle de som har vendt seg mot troen vil ha _____ og _____.
Som støvet selv vil de bli som en ting som _____.

2. Bahá'u'lláh henviser til dem som søker å kaste tvil, som “fornektelsens soldater”. Hva er det de fornekter?

DEL 19

I løpet av Bahá'u'lláhs toårige fravær hadde troen nådd det laveste punktet i sin historie. Som ventet, viste mírzá Yahyá seg ikke å være i stand til å lede selv det lille samfunnet i Bagdad. I forskjellige områder drev bábíene med ting som brakte skam over Bábs dyrebare Sak. Så nok en gang tok Bahá'u'lláh på seg oppgaven med å gjenoppvekke samfunnet. Hans ankomst i mars 1856 ble bekjentgjort for de troende, og hans dør ble åpnet for alle som lengtet etter sannhet. Den beskjedne boligen som han og hans familie bodde i, ble et senter der det samlet seg søkende og gjester. Alle som kom i hans nærvær, ble forvandlet av kraften i hans betagende og kjærlige ord. De som hadde gleden av bo i nærheten av ham, følte det som om de var i paradís. De ble til en ny skapning, helt og holdent frigjort fra denne verdens ting. Slik beskriver Nabil, den tidlige bahá'í-æraens store historiker, tilstanden til disse sjelene:

“Mang en aften”, ... “levde hele ti personer på dadler kjøpt for en skilling eller to. Ingen visste hvem som eide skoene, frakkene eller kappene som fantes i deres hus. Den som gikk til basaren, kunne hevde at skoene på hans føtter var

hans egne, og enhver som trådte inn i Bahá'u'lláhs nærvær, kunne bekrefte at den frakk og kappe han bar, tilhørte ham selv. Sine egne navn hadde de glemt, hjertene var tømt for alt annet enn tilbudelsen av deres elskede. ... Å, hvilke frydefulle dager, hvilke gledefylte og underbare timer!”³⁷

Etter at Bahá'u'lláh kom tilbake fra Sulaymáníyyih, ble han i Bagdad i sju år. I løpet av denne tiden fortsatte han å skjule sitt stade som gudsmanifestasjon for denne dag. Likevel flommet det guddommelig kjærlighet fra ham i en slik overflod at mottakelige hjerter ikke kunne unngå å bli berørt av det. Den veiledning som han åpenbarte i samtaler og i skrevne vers og tavler, forvandlet karakteren til bábiene som hadde vært hyrdeløse i så lang tid. I løpet av disse årene åpenbarte han The Book of Certitude [Visshetens bok] der han forklarte Guds åpenbarings natur på en så klar måte at fortidens menneskelagde dogmer ble tilintetgjort. I den samme perioden, mens han vandret langs bredden av Tigris innhyllet i meditasjon, åpenbarte han “De skjulte ord” som vi alle setter så høyt, som en veiviser for vår åndelige utvikling. De åpenbarte versene fløt fra hans penn med en forbløffende hurtighet. Slik beskriver han selv denne perioden med en så usedvanlig kraft:

“... ved Guds hjelp og hans guddommelige nåde og barmhjertighet åpenbarte vi våre vers som et rikelig regn og sendte dem til ulike deler av verden. Vi formante alle mennesker, og særlig dette folk, ved våre kloke råd og kjærlige advarsler, og forbød dem å befatte seg med oppvigleri, munnhuggeri, feider og stridigheter. Som en følge av dette og ved Guds nåde ble egensindighet og dårskap omgjort til fromhet og forståelse, og våpen ble omskapt til fredsmidler.”³⁸

De sju årene da Bahá'u'lláh bodde i Bagdad, representerer en periode med storslagne seire. Det var derfor å vente at en krise før eller senere skulle oppstå, noe som igjen skulle følges av en enda større seier. Bahá'u'lláhs økende anseelse gikk ikke upåaktet hen av troens fiender. Den mest aktive av disse var en viss shaykh som brukte alle tilgjengelige midler for å overbevise tjenestemennene både i den persiske og osmanske regjering, så vel som presteskapet, om at de måtte reise seg mot ham.

Men i flere år ble shaykhens anstrengelser kullkastet av Bahá'u'lláhs visdom og edelheten i hans ord og gjerninger. En gang samlet denne shaykh den ledende presteskapet i området i den hensikt å oppnå deres enstemmige fordømmelse av Bahá'u'lláh. De var alle klare til å sette i gang et angrep på den lille gruppen av landsforviste i Bagdad for å ødelegge troen ved roten. Til deres overraskelse nektet imidlertid den mest høytstående av dem, en mann som var kjent for sin rettferdighet og fromhet, å gi den nødvendige kjennelsen mot bábiene. Han fortalte dem som var samlet at så vidt han visste, hadde ikke bábí-samfunnet gjort noe som kunne rettferdiggjøre en slik handling, og forlot forsamlingen.

Siden den opprinnelige planen slo feil, bestemte gruppen seg for å sende en lærd mann til Bahá'u'lláh for å stille ham flere spørsmål for å teste ut kunnskapene hans. Da sendebudet hørte Bahá'u'lláhs svar, anerkjente han på vegne av gruppen av geistlige det store omfanget av hans kunnskaper. Men da ba han om at han skulle gjøre et mirakel for dem for å tilfredsstille alle som var opptatt av sannheten i hans livskall. “Skjønt dere ikke har noen rett til å be om dette”, svarte Bahá'u'lláh, “for Gud skulle prøve sine skapninger, og de skulle ikke prøve Gud, vil jeg likevel tillate og godta

denne anmodning.”³⁹ Han ga imidlertid sendebudet én betingelse: Presteskapet skulle først velge et mirakel og skrive det ned slik at de etter utførelsen ikke lenger skulle ha noen tvil om ham, og slik at de ville anerkjenne ham og bekjenne sannheten i hans Sak. De skulle forsegle dette dokumentet og bringe det til ham.

Dette klare og utfordrende svaret hadde en dyp virkning på sendebudet. Han reiste seg umiddelbart, kysset Bahá'u'lláhs kne og dro av sted. Han leverte Bahá'u'lláhs beskjed til gruppen av prester. De diskuterte den i tre dager, men klarte ikke å fatte noen beslutning. Til slutt hadde de ikke noe annet valg enn å slippe saken.

De hensynsløse fiendene av troen ga imidlertid ikke opp sine intriger mot Bahá'u'lláh. De fortsatte med å skape ufred og å gi uriktige opplysninger om hans intensjoner overfor myndighetene inntil deres innsats til slutt bar frukt våren 1863, og den neste krisen oppstod.

1. Hvordan var tilstanden til bábí-samfunnet da Bahá'u'lláh kom tilbake til Bagdad? _____
_____
2. Hadde mírzá Yahyá vist seg i stand til å lede samfunnet? _____
3. Hvilken virkning hadde Bahá'u'lláhs tilbakekomst på bábíene? _____
_____
_____
_____
4. Basert på Nabils beskrivelse, skriv noen ord om tilstanden til dem som bodde i nærheten av Bahá'u'lláh. _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
5. Hvor mange år bodde Bahá'u'lláh i Bagdad etter han kom tilbake fra Sulaymáníyah? _____
6. Nevn to av verkene som ble åpenbart av Bahá'u'lláh i løpet av disse sju årene i Bagdad. _____
_____
7. Hva er hovedtemaet i Visshetens bok? _____
_____

8. Hvilke emner omhandler De skjulte ord? _____
_____
_____
9. Fullfør følgende setninger:
- a. Bahá'u'lláh forteller oss at ved Guds _____ og hans _____
_____ og _____ åpenbarte
han sine vers som et _____.
- b. Han sendte disse versene til _____
_____.
- c. I disse versene _____ han alle verdens folk ved sine
_____ og _____.
- d. Han forbød dem å _____ med
_____, _____, _____
og _____.
- e. Som en følge av dette og ved Guds nåde ble _____
og _____ omgjort til _____ og
_____, og _____ ble omskapt til
_____.
10. Hvordan påvirket Bahá'u'lláhs økende anseelse troens fiender? _____
_____
_____
11. Hva betyr begrepet “enstemmig fordømmelse”? _____
_____
_____
12. Gjenfortell med egne ord historien om gruppen av prester og budbringeren som
de sendte til Bahá'u'lláh i Bagdad.
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

DEL 20

I løpet av dine studier av troen kommer du til å lese Visshetens bok og kommer til å reflektere over den dype meningen i dens mange temaer. Du er nå allerede kjent med De skjulte ord. Denne boken vil være en fast følgesvenn for deg gjennom livet, og den guddommelige ledelsen som den inneholder, vil ha stor påvirkning på din åndelige utvikling. Nå, mens du reflekterer over Bahá'u'lláhs periode i Bagdad da disse to viktige bøkene ble åpenbart, ønsker du kanskje å lære utenat åpningsavsnittene i hver av disse. Visshetens bok åpner slik:

“Intet menneske skal nå breddene av den sanne forståelses ocean med mindre det har løst seg fra alt som er i himmel og på jord. Hellige deres sjeler, o verdens folk, så dere må hende kan nå det stade som Gud har bestemt for dere, og således tre inn i det tabernakel som ved forsynets tilskikkelse er reist i Bayánens himmel.”⁴⁰

Og åpningsavsnittet i De skjulte ord er:

“Dette er det som er kommet ned fra herlighetens rike, ytret av styrkens og maktens tunge og åpenbart for fortidens Profeter. Vi har tatt essensen av det og ikledt den en drakt av få ord, som et tegn på nåde for de rettsindige, så de kan stå trofaste i Guds Pakt, vise seg verdige i dette liv til den skatt Han har betrodd dem og i åndens rike smykke seg med Guddommelige egenskaper.”⁴¹

DEL 21

Mot slutten av sitt opphold i Bagdad, begynte Bahá'u'lláh av og til å komme med hentydninger om prøvelsene og vanskelighetene som lå foran dem. En drøm som han en gang delte med følgesvennene sine, forårsaket stor fortvilelse. “Jeg så profetene og budbringerne samle seg og sette seg rundt meg», skrev han i en tavle, «mens de sørget, gråt og klaget høylydt. Forbauset spurte jeg dem om grunnen, hvorpå deres klage og gråt tiltok, og de sa til meg: ‘Vi gråter for deg, o største mysterium, o udødelighetens tabernakel!’ De gråt så sterkt at jeg også gråt med dem. Deretter vendte hærskaerne i det høye seg til meg og sa: ‘... Om ikke lenge skal du se med dine egne øyne det ingen profet har sett. ... Vær tålmodig, vær tålmodig.’ ... De fortsatte å tale til meg hele natten inntil morgengryet nærmet.”⁴²

Tidlig om våren i 1863 åpenbarte Bahá'u'lláh Den hellige sjøfarers tavle som i en mystisk språkdrakt forutsa fremtidige hendelser og talte om svik og atskillelse. Denne tavlen ble lest for vennene som var samlet i hans nærvær. Oseaner av sorg steg opp i hjertene deres da de begynte å ane at han skulle bli tatt fra dem. Senere samme dag leverte et bud en henvendelse til Bahá'u'lláh der han ble bedt om en samtale mellom ham og guvernøren i Bagdad. Neste dag ble Bahá'u'lláh gitt et brev fra det osmanske rikets statsminister der Bahá'u'lláh på en høflig måte ble invitert til å komme til den osmanske hovedstaden, Konstantinopel. En ridende eskorte ble beordret til å være med ham som beskyttelse. Bahá'u'lláh svarte umiddelbart ja på forespørselen, men takket nei til pengene som regjeringen tilbød ham for reisen. Guvernørens representant insisterte på at han skulle ta imot pengene, og sa at myndighetene ellers vil bli fornærmet om han ikke gjorde det. Til slutt tok han imot den generøse summen og fordelte den umiddelbart blant de fattige i byen.

Nyhetene om Bahá'u'lláhs nær forestående avreise fra Bagdad rystet bábí-samfunnet. Disse hengivne sjelene hvis hjerter hadde blitt så knyttet til hans strålende nærvær, ble overveldet av tristhet. Til å begynne med var ingen i stand til å sove eller spise. Gradvis ble de imidlertid beroliget av Bahá'u'lláhs vennlige og kjærlige ord og godtok at de fleste ville bli fratatt gleden av å følge ham på neste fase av hans landflyktighet. Som et tegn på sin kjærlighet, skrev han egenhendig en tavle til hver av vennene som bodde i byen – mann, kvinne og barn.

I utkanten av Bagdad var det en vakker hage full av roser, og rosen var Bahá'u'lláhs yndlingsblomst. Om ettermiddagen den 22. april forlot han byen og dro til hagen. De troende, og til og med et stort antall av Bagdads beboere, var nedslått av sorg. Bábí-samfunnet som nå var helt gjenoppvekket av Bahá'u'lláhs kjærlige omsorg, sto overfor enda en krise. Hvordan ville fremtiden til denne unge troen bli, en tro hvis eneste håp skulle landsforvises til et sted langt vekk fra de fleste av dens tilhengere? Disse sønderknuste bábíene som samlet seg for å ta farvel med ham, skulle få et overveldende svar. Bahá'u'lláh skulle rive vekk sløret som skjulte hans sanne stade for menneskenes øyne, og skulle åpent erklære at han var den lovede i alle tidsaldre.

Bahá'u'lláh oppholdt seg i hagen, som nå er kjent under navnet Ridván-hagen, i tolv dager før han reiste mot Konstantinopel. Hans fiender hadde forsøkt å gi hans Sak et dødsstøt ved å skille ham fra størstedelen av dens tilhengere. Gud vendte imidlertid avskjeden til en hendelse av umåtelig glede. Erklæringen av hans livskall skapte nytt liv i hans følgesvenners sjeler. Dette var dagenes dag som Báb hadde forberedt dem på. Bahá'u'lláh har selv sagt at “alle skapte ting ble nedsenket i renselsens hav”⁴³ på denne dag.

Detaljene fra samtaler som Bahá'u'lláh holdt med strømmen av besøkende i Ridván-hagen, er lite kjent. Følgende ord fra historikeren Nabíl gir oss bare et glimt av disse dagers herlighet:

“Hver dag før daggry pleide gartnerne å plukke rosene langs de fire veiene i hagen og legge dem i en haug midt på gulvet i hans velsignede telt. ... Så høy pleide haugen å være, at når hans ledsagere samlet seg for å drikke morgenteen i hans nærvær, var de ute av stand til å se hverandre over den. Alle disse roser pleide Bahá'u'lláh å betro dem han sendte bort hver morgen, for at de på hans vegne skulle bli overlevert til hans arabiske og persiske venner i byen. ... En

natt, den niende natt da månen var i ny, falt det seg slik at jeg var en av dem som våket ved siden av hans velsignede telt. ... Da midnattstimen nærmet seg, så jeg ham komme ut av teltet, gå forbi stedene der noen av hans ledsagere sov og begynne å vandre frem og tilbake langs hagens blomsterkantede veier i måneskinnet. Så høyt lød nattergalenes sang på alle kanter, at bare de som var nær ham, kunne høre hans stemme tydelig. Han fortsatte å gå, inntil han stoppet opp midt på en av disse veiene og bemerket: 'Se på disse nattergaler. Så stor er deres kjærlighet til disse roser, at de uten søvn slår sine triller fra skumring til daggry, og med brennende lidenskap har de samfunn med målet for sin tilbeldelse. Hvordan kan så de velge å sove som hevder å være i fyr og flamme for den elskedes roselignende skjønnhet?' Tre netter på rad våket jeg og kretset om hans velsignede telt. Hver gang jeg passerte løybenken som han lå på, fant jeg ham våken, og hver dag, fra morgen til kveld, så jeg ham samtale uten stans med strømmen av gjester som fortsatte å toge inn fra Baghdád. Ikke én gang kunne jeg oppdage noe spor av forstillelse i de ord han talte.'⁴⁴

Over hele verden feires nå hvert år ridván-høytiden for å minnes Bahá'u'lláhs erklæring av sitt livskall. Den varer i tolv dager og er den helligste og viktigste av alle bahá'í-høytidene.

1. Fortell med egne ord drømmen som Bahá'u'lláh hadde mot slutten av sitt opphold i Bagdad.

---

2. Hva var betydningen av drømmen? _____

---

3. Når åpenbarte Bahá'u'lláh Den hellige sjøfarers tavle? _____

---

4. Hva forutsa Den hellige sjøfarers tavle? _____

---

5. Hva hadde sendebudet fra regjeringen med seg til Bahá'u'lláh den dagen tavlen ble lest for vennene som var samlet i hans nærvær? _____

---

6. Hva ble gitt til Bahá'u'lláh neste dag? _____

---

7. Hvor hadde regjeringen bestemt at Bahá'u'lláh skulle sendes? _____
_____
8. Hva gjorde Bahá'u'lláh med pengene som regjeringen tilbød ham for reisen?
_____
_____
9. Hvordan reagerte gruppen av venner på nyhetene om at Bahá'u'lláh snart skulle reise? _____
_____
_____
10. Hva gjorde Bahá'u'lláh som et tegn på sin kjærlighet til de troende i Bagdad?
_____
_____
11. Hva kalles hagen der Bahá'u'lláh erklærte sitt livskall?
_____
12. Hvor lenge var han i hagen? _____
13. Med henvisning til disse herlige dagene da Bahá'u'lláh oppholdt seg i Ridván-hagen, forteller Nabíl:
- a. Hver dag før daggry pleide gartnerne å _____
_____ og
_____.
_____.
- b. Så høy pleide haugen å være, at når Bahá'u'lláhs ledsagere _____
_____
_____ i hans nærvær, var de _____
_____.
- c. Med sine egne hender pleide Bahá'u'lláh å gi alle disse rosene til dem han sendte bort fra sitt nærvær hver morgen, for at de på hans vegne skulle bli overlevert til _____
_____.
- d. En natt falt det seg slik at Nabíl var en av dem som _____
_____.
- e. Da midnattstimen nærmet seg, så Nabíl Bahá'u'lláh _____
_____, gå forbi _____
_____, og begynne å _____
_____.

- _____.
- f. Så høyt lød _____
at bare de som var nær Bahá'u'lláh, kunne _____.
- g. Bahá'u'lláh fortsatte å gå, inntil _____
_____ og han bemerket:
"Se på disse _____. Så stor er deres
_____ til disse _____ at de _____
_____ fra _____ til
_____, og med _____ har de
samfunn med _____.
Hvordan kan så de _____ som _____
_____ for den _____
_____?"
- h. Tre netter på rad våket Nabíl og _____.
- i. Hver gang Nabíl passerte løybenken som Bahá'u'lláh sov på, fant han
ham _____, og hver dag, fra morgen til kveld, _____
_____
_____.
- j. Ikke én gang kunne Nabíl oppdage noe _____
_____ i de ord Bahá'u'lláh talte.
14. Hva hadde troens fiender forsøkt å oppnå ved å skille Bahá'u'lláh fra flesteparten av de troende, og hva var det Gud ville i stedet? _____
_____
_____
_____.
15. Hvilken høytid feirer vi i dag til minne om erklæringen av Bahá'u'lláhs livskall? _____
16. Hvor lenge varer ridván-høytiden, og når feires den? _____
_____.
17. Nå som du har gjort ferdig studiene av Bahá'u'lláhs landsforvisning fra Iran til Irak, forbered og gi en kort presentasjon om denne perioden av hans liv.

DEL 22

Nedenfor er det utdrag fra en tavle som Bahá'u'lláh åpenbarte. Les dem høyt i gruppen din. Mens du gjør dette, husk på Bahá'u'lláhs erklæring i Ridván-hagen og la hans ord fylle hjertet ditt med glede.

“Den guddommelige vår er kommet, o overmåte opphøyede Penn, for den allbarmhjertiges høytid nærmer seg hurtig. Skynd deg, og forherlige Guds navn overfor hele skapningen, og lovsyng ham slik at alle skapte ting kan bli gjenfødt og fornyet. Tal, og ti ikke. Lykksalighetens dagstjerne skinner over horisonten for vårt navn, den lykksalige, for Guds navns rike er blitt prydet med utsmykningen av din Herres navn, himlenes Skaper. Reis deg overfor jordens nasjoner, væpne deg med det største navns kraft, og vær ikke blant dem som nøler ...

Kan du oppdage noen annen enn meg, o Penn, på denne dag? Hva har skjedd med skaperverket og dets manifestasjoner? Hva med navnene og deres rike? Hva med alle skapte ting, sette eller usette? Hva med universets skjulte hemmeligheter og dets åpenbaringer? Se, hele skaperverket er svunnet hen! Tilbake er intet uten mitt åsyn, det evig forblivende, det strålende, det allherlige.

Dette er dagen da intet annet kan sees enn stråleglansen av det lys som skinner fra din Herres åsyn, han den nådige, den overmåte gavmilde. Vi har sannelig brakt hver sjel til å utånde i kraft av vårt uimotståelige og altbetvingende herredømme. Vi har deretter kalt til live en ny skapning, som et tegn på vår nåde mot menneskene. Jeg er i sannhet den overmåte gavmilde, den gamle av dager ...

Si: Dette er det Paradis på hvis løvverk ytringens vin har preget vitnesbyrdet: ‘Han som var skjult for menneskenes øyne, er åpenbart, omgjordet med herredømme og kraft!’ Dette er det paradisi hvor bladenes rasling forkynner: ‘O dere som bebor himlene og jorden! Det har vist seg som aldri før har vist seg. Han som fra evighet hadde skjult sitt ansikt for skapningens blikk, er nå kommet.’ Fra den hviskende bris som suser i dets grener, lyder ropet: ‘Han som er alles suverene Herre, er gjort åpenbar. Riket er Guds’, mens denne mumling kan høres fra dets strømmende vann: ‘Alles øyne gleder seg, for han som ingen hadde sett, hvis hemmelighet ingen har oppdaget, har løftet herlighetens slør og avdekket Skjønnhetens åsyn.’

Innenfor dette paradisi og fra dets høyeste kamres høyder har himmelens jomfruer ropt høyt: ‘Fryd dere, dere innvånere av rikene foroven, for i den allherliges navn ringer den gamle av dagers fingre med den største klokke i himlenes midte. Den rike gavmildhets hender har båret rundt det evige livs beger. Kom nærmere, og drikk dere utørste. Drikk av hjertens lyst, o dere som er lengselens sanne inkarnasjoner, dere som er den heftige attråselegemliggjørelser!’”⁴⁵

DEL 23

Bahá'u'lláh, hans familie og den lille gruppen som fulgte dem, ble i Konstantinopel kun i fire måneder. Den persiske regjering fortsatte på avstand å forfølge den ene hvis økende innflytelse den nå klart så som en trussel. Dens ambassadør ved hoffet til sultanen, regenten i det osmanske riket, reiste en systematisk kampanje mot Bahá'u'lláh. Atmosfæren som sultanen, hans ministre og deres medarbeidere levde i, var fylt av forræderi, intriger og hykleri. Bahá'u'lláh nektet å ha noe å gjøre med medlemmene av hoffet og deres uverdige mål. Dette gjorde det enda lettere for den persiske ambassadøren å fylle myndighetenes sinn med beskyldninger og løgner. Hans uopphørlige bestrebelser var effektive, og til slutt ble det utstedt en ordre om å forvise Bahá'u'lláh til Adrianopel som var enda lenger bort fra den persiske grensen.

Bahá'u'lláhs reaksjon på ordren var en handling av usedvanlig mot. Han åpenbarte umiddelbart en lang tavle der han henvendte seg til sultanen selv, refset ham og hans ministre og avslørte deres umodenhet og inkompetanse. Tavlen ble levert til sultanens statsminister i en forseglet konvolutt. Det blir sagt at da han åpnet brevet og begynte å lese det, ble han blek og bemerket: "Det er som om kongenes Konge ga sin befaling til sin ringeste lydkonge og bestemte hvordan han skulle opptre."⁴⁶

Den tolv dager lange reisen fra Konstantinopel til Adrianopel var ekstremt vanskelig for Bahá'u'lláh og hans familie som nå var på vei til sin tredje landsforvisning. Det var desember, og været var bitende kaldt. Bare ved å gjøre opp ild for å tine isen, kunne de få tak i vann fra kildene underveis. Flesteparten av de landsforviste hadde ikke de nødvendige klærne til å beskytte seg mot slikt barskt vær.

Bahá'u'lláh ankom Adrianopel den 12. desember 1863 og ble i byen i fire og et halvt år. Denne perioden besto også av smertelige kriser og strålende seire. Etter hvert som Bahá'u'lláhs innflytelse vokste, brant sjalusisens ild enda sterkere i mírzá Yahyás hjerte. Han ble stadig modigere i sin motstand og forsøkte etter beste evne å hindre bábiene i å godta Guds manifestasjon for denne dag. Vanskelighetene som han forårsaket, skadet ikke bare samfunnet innad, men ga også ytre fiender av troen ammunisjon som de brukte til å sette i gang ytterligere angrep mot Bahá'u'lláh og hans tilhengere. Mírzá Yahyás forræderi syntes å være uten grenser. Han bestemte seg til og med for å forgifte Bahá'u'lláh, og etter mye renkesmiing og store anstrengelser nådde han til slutt målet sitt. Virkningen av giften på Bahá'u'lláh var alvorlig, og selv om han kom seg igjen, slet han med en skjelvende hånd så lenge han levde.

Adrianopel vil selvfølgelig ikke bli husket på grunn av mírzá Yahyás skammelige handlinger, men på grunn av de store seirene som Bahá'u'lláh oppnådde i denne byen. Herfra var det at Bahá'u'lláh sendte mange av sine tavler til verdens konger og herskere og erklærte sin tro vidt og bredt.

Denne offentlige erklæringen var det tredje stadiet av en gradvis prosess der Bahá'u'lláhs livskall ble gjort kjent for menneskeheten. Det første stadiet begynte i fangehullet Siyáh-Chál i Teheran da den guddommelige Ånd åpenbarte seg for Bahá'u'lláh og fortalte ham at han var overbringer av Guds budskap for denne dag. Selv om hans åpenbarings fødsel forble ukjent i et tiår, berørte det de sovende sjeler som morgengryet, og vekket gradvis de som var mottakelige og forberedte dem på

å anerkjenne Bahá'u'lláh. Det andre stadiet ble åpnet i Ridván-hagen der han erklærte sitt livskall til noen av vennene som var samlet der for å ta farvel med ham. Nå hadde et lite, begunstiget antall sjeler blitt oppmerksomme på hans stade. Det tredje stadiet var vitne til den universelle erklæringen av hans livskall. Det begynte i Konstantinopel, fikk betydelig større fremdrift i Adrianopel og nådde sine største høyder i 'Akká, det neste og siste stedet for hans landsforvisning.

1. Hvor lenge ble Bahá'u'lláh i Konstantinopel? _____
2. Hvorfor ble hans opphold i Konstantinopel så kort? _____
_____
_____
3. Hvorfor engasjerte ikke Bahá'u'lláh seg med sultanens hoff under sitt opphold i hovedstaden? _____
_____
4. Hvordan dro den persiske ambassadøren fordel av at Bahá'u'lláh nektet å ha noe å gjøre med medlemmer av hoffet og deres uverdige mål? _____
_____
_____
5. Hvor ble han nå landsforvist til? _____
6. Hvorfor ønsket den persiske regjeringen at han skulle sendes lenger vekk fra landets grenser? _____
_____
7. Hva gjorde Bahá'u'lláh da han mottok nyheten om forvisningen fra Konstantinopel? _____
_____
_____
8. Hva sa sultanens statsminister da han leste Bahá'u'lláhs brev? _____
_____
_____
9. Når ankom Bahá'u'lláh Adrianopel? _____
10. Hvor lenge ble han i den byen? _____
11. Hva var den viktigste utviklingen som fant sted i Adrianopel? _____
_____
_____
12. Hvor mange stadier gjennomgikk Bahá'u'lláhs erklæring til menneskeheten om sitt livskall? _____

13. Hva var det første stadiet? _____
_____
14. Hva var det andre stadiet? _____
_____
15. Hva var det tredje stadiet? _____
_____

DEL 24

Mírzá Yahyás åpne motstand mot Bahá'u'lláh i Adrianopel forårsaket stor forvirring i den lille gruppen av landsforviste. Mange av dem hadde bare så vidt begynt å få et glimt av Bahá'u'lláhs stade. Sakens fiender hadde to stormakter bak seg, den persiske og den osmanske, og de fikk nå den muligheten de trengte til å påføre Guds nyfødte tro et nytt slag. Helt uventet ble Bahá'u'lláhs hus en morgen omringet av soldater, og alle ble befalt å forberede seg til en umiddelbar avreise. En tid visste ingen hvilken skjebne de ville få. Den største frykten hos de fleste var at de skulle bli skilt fra sin elskede, for det gikk rykter om at Bahá'u'lláh og hans familie skulle landsforvises til ett sted mens de andre ville bli tvunget til å spre seg. Til slutt ble det klart at Bahá'u'lláh skulle forvises til fengselsbyen 'Akká og mírzá Yahyá til Kypros. Flesteparten av de landsforviste, rundt sytti personer, ble sendt til 'Akká sammen med to av mírzá Yahyás mest ondskapsfulle sympatisører. Fire av Bahá'u'lláhs følgesvenner ble på den annen side forvist sammen med mírzá Yahyás gruppe til Kypros.

Bahá'u'lláh og hans familie forlot Adrianopel den 12. august 1868 og ankom 'Akká den 31. august etter en slitsom reise til vanns og til lands. Innbyggerne i 'Akká var vant til at det kom fanger, for byen ble brukt av osmanene som et sted dit kriminelle og oppviglere ble forvist. Denne gangen ble de fortalt at de nyankomne var fiender av staten, av Gud og hans religion. Sultanen hadde gitt ordre om at de skulle holdes strengt innesperret, trygg på at de harde forholdene i 'Akká skulle føre til en endelig utryddelse av dem. Sultanens ordre var blitt kunngjort i moskeen, og det ble forstått av alle at disse perserne hadde blitt dømt til livsvarig fengsel og at samkvem med dem var strengt forbudt.

Etter at de var kommet i land i 'Akká, ble de landsforviste tatt med til kasernen. En del av denne skulle være deres fengsel. Første natten fikk de hverken mat eller drikke, og etterpå ble hver av dem daglig tildelt tre brød av dårlig kvalitet. Snart ble alle så nær som to syke, og kort tid etter døde tre av dem. Vaktene nektet å begrave de døde uten å få utgiftene dekket. Et lite bønneteppe som Bahá'u'lláh eide, ble solgt, og pengene ble gitt til vaktene. Senere fikk de vite at de ikke hadde holdt ord, men hadde begravet de døde uvasket og uten likklær eller kiste. Faktisk hadde de fått dobbelt så mye betalt som det som skulle til for å dekke utgiftene til begravelsen.

Selv om forholdene i fengselet gradvis ble bedre, innebar de første årene i 'Akká en periode med store lidelser for Bahá'u'lláh. Det han hadde gjennomgått i Sýáh-Chál hadde blitt påført ham kun av ytre fiender av troen. Problemene i Adrianopel var av intern karakter. Krisen i de første årene i 'Akká var imidlertid et resultat av både ytre og indre krefter. Han henviser selv til denne perioden på følgende måte:

“Vit dere at ved vår ankomst til dette sted, valgte vi å navngi det som ‘Det største fengsel’. Skjønt vi tidligere var underkastet lenker og fotjern i et annet land (Tīhrán), nektet vi likevel å kalle det med dette navn. Si: overvei dette, o dere som er utstyrt med forstand!”⁴⁷

Til tross for sultanens ordre om at ingen skulle ha kontakt med Bahá’u’lláh og hans familie, foretok mange av de troende i Persia den lange reisen til ‘Akká, ofte til fots, med det håp at de skulle få tillatelse til å komme i hans nærvær. Da disse hengivne sjelene kom frem, sto de, ute av stand til å komme nær ham, på avstand og så mot fengselet hans. De var tilfredse om de kun fikk et glimt av skikkelsen hans gjennom gitteret i vinduet hans. Et vink fra hans velsignede hånd var tilstrekkelig belønning for måneders reise, og de fleste reiste så hjem igjen, takknemlige for den belønningen de hadde mottatt.

Den mest tragiske hendelsen i denne perioden var Bahá’u’lláhs sønns, mírzá Mihdís plutselige dødsfall. Han var kjent som Den reneste gren. En kveld mens han var på taket til kasernen, gikk han frem og tilbake i bønn og meditasjon da han falt gjennom et takvindu og ned på en trekasse på gulvet under. Brystkassen ble gjennomboret, og selv om en doktor ble tilkalt, var det ikke noe å gjøre. Innen tjueto timer døde han. Før Den reneste gren døde, spurte Bahá’u’lláh hva han ønsket. Han svarte: “Jeg ønsker at Bahás folk vil være i stand til å oppnå ditt nærvær.” “Og slik skal det bli”, sa Bahá’u’lláh: “Gud vil oppfylle ditt ønske.”⁴⁸

Selv om Bahá’u’lláhs lidelser var store i Det største fengsel, må vi huske på at hans landsforvisning til ‘Akká var oppfyllelsen av fortidens profetier. Det var i ‘Akká at Sannhetens sol skulle skinne i sin fulle glans i tjuefire år. Det var i denne perioden Bahá’u’lláh, mens han besøkte Karmelfjellet i nabobyen Haifa, skulle peke ut det stedet for ‘Abdu’l-Bahá der Bábs gravmæle senere skulle bygges. Det skulle bli hans eget hvilested i Bahjí i nærheten av ‘Akká som skulle utgjøre det helligste sted på jorden, og som hans tilhengere verden over daglig skulle vende seg til i bønn. Det skulle bli i nærheten av Bábs hellige gravmæle at setet til Det Universelle Rettferdighetens Hus skulle etableres. Tvillingbyene Haifa og ‘Akká skulle bli det åndelige og administrative verdenssenter for bahá’í-troen. Det var således med disse ord at Bahá’u’lláh i en tavle som ble åpenbart i de første årene i Adrianopel, hadde hentydet til sin forvisning til ‘Akká:

“Ved vår ankomst ble vi mottatt med lysbannere”, hadde denne tavle forutsagt, “hvorpå Åndens røst ropte ut: ‘Snart vil alle som lever på jorden bli innskrevet under disse bannere.’”⁴⁹

1. Hvordan utnyttet troens ytre fiender vanskelighetene som mírzá Yaḥyá forårsaket i Adrianopel, til sin egen fordel? _____
2. Hvor ble Bahá’u’lláh så forvist? _____
3. Hvor ble mírzá Yaḥyá sendt? _____
4. Hvor mange fulgte med Bahá’u’lláh til ‘Akká? _____

5. Hvorfor tror du at noen av Bahá'u'lláhs tilhengere ble sendt til Kypros med mírza Yahyá, mens to av Yahyás sympatisører ble sendt til 'Akká? _____
_____
_____
6. Hvilken dato reiste Bahá'u'lláh fra Adrianopel? _____
7. Hvilken dato ankom han 'Akká? _____
8. Hvilke ordre hadde sultanen gitt angående fengslingen av Bahá'u'lláh og de troende som fulgte ham? _____
_____
_____
9. Hvordan ble innbyggerne i 'Akká gjort kjent med ordrene? _____
_____
10. Hvor ble Bahá'u'lláh og hans følgesvenner brakt da de kom til 'Akká?
_____
_____
11. Beskriv med noen ord forholdene de første dagene deres i fengselet: _____
_____
_____
_____
_____
12. Hva kalte Bahá'u'lláh 'Akká? _____
13. Hva var den mest tragiske hendelsen de første årene i 'Akká? _____
_____
14. Under hvilke omstendigheter kom de første pilegrimene seg til 'Akká? _____
_____
_____
_____
_____
15. Beskriv med egne ord omstendighetene rundt Den reneste grens dødsfall.
_____
_____
_____
_____
_____

-
-
16. Hvor lenge bodde Bahá'u'lláh i 'Akká og områdene rundt byen? _____
17. Hva var det Bahá'u'lláh pekte ut for 'Abdu'l-Bahá da de besøkte Karmelfjellet i Haifa? _____
18. Hva er det helligste sted på jord og hvor ligger det? _____
19. Hvor ligger setet for Det Universelle Rettferdighetens Hus? _____
20. Hvor er bahá'í-troens åndelige og administrative senter? _____
21. Vet du hva dagens pilegrimer gjør når de besøker Haifa og 'Akká? Du ønsker kanskje å be en av vennene dine i samfunnet ditt som har vært på pilegrimsreise til Det hellige land, om å fortelle deg om denne.

DEL 25

I 'Akká fortsatte Bahá'u'lláh sine universelle kunngjøringer. Her er noen utdrag som han sendte fra Adrianopel og 'Akká til verdens konger og ledere:

Til Frankrikes keiser, Napoleon III:

“O konge i Paris! Be presten om ikke å ringe mer i klokkene. Ved Gud, den sanne! Den aller største klokke har fremstått i hans skikkelse som er Det Største Navn ...”⁵⁰

Til Alexander II Nikolajevitsj, den russiske tsar:

“Stå du frem blant folk i denne altbetvingende Saks navn og kall så folkene til Gud, den opphøyede, den store.”⁵¹

Til dronning Victoria av England:

“Legg ditt begjær til side og vend ditt hjerte til din Herre, den gamle av dager. Vi nevner deg for Guds skyld og ønsker at ditt navn kan bli opphøyet gjennom din ihukommelse av Gud, jordens og himmelens Skaper.”⁵²

Til Wilhelm I, konge av Preussen:

“Ta deg i akt, så ikke hovmod avholder deg fra å anerkjenne den guddommelige åpenbarings daglysning, så ikke jordiske begjær stenger deg ute, som ved et slør, fra Herren over Tronen i det høye og jorden her nede.”⁵³

Til Franz-Joseph, keiser i Østerrike:

“Lukk øynene opp, så du kan se dette strålende syn og gjenkjenne ham som du påkaller dag og natt, og skue det lys som skinner over denne strålende horisont.”⁵⁴

Til sultan ‘Abdu’l-‘Azíz i det osmanske rike:

“Legg ikke gudsfrykten til side, og vær du av dem som handler rettskaffent. Samle rundt deg de ministre som du kan fornemme troens og rettferdighetens duft fra, rådslå med dem og velg det som er best i dine øyne, og vær av dem som handler gavmildt.”⁵⁵

Til sjah Násiri’d-Dín i Persia:

“Vi ber om at han – opphøyet være han – ved sin gavmildhet kan løse menneskenes halser fra lenker og halsjern gjennom dette fangenskap og få dem til å vende seg med oppriktige ansikter mot hans åsyn som er den mektige, den gavmilde. Han er rede til å svare hver den som kaller på ham, og han er nær slike som har samfunn med ham.”⁵⁶

Til Amerikas ledere og republikkenes presidenter:

“Bøt det brutte med rettferdighetens hender, og knus den fremgangsrike undertrykker med den stav som er budene fra deres Herre, forordneren, den allvise.”⁵⁷

Til pave Pius IX:

“Det ord som Sønnen skjulte, er åpenbart. Det er sendt ned i denne tid i det menneskelige tempels skikkelse. Velsignet være Herren som er Faderen! Han er sannelig kommet til folkene i sin aller største majestet.”⁵⁸

Til samtlige munk i den kristne kirke:

“Si: O forsamling av munk! Søk ikke avsondring i deres kirker og klostre. Kom ut av dem ved min tillatelse, og beskjeftige dere så med det som vil gavne dere selv og andre.”⁵⁹

DEL 26

Fire måneder etter Den reneste grens plutselige dødsfall, måtte Bahá’u’lláh og hans følgesvenner flyttes fra kasernen for at det skulle bli plass til noen soldater fra hæren. Han og familien ble plassert i flere hus i kortere perioder og ble til slutt flyttet inn i huset som i dag er kjent som ‘Abbúds hus. De var fortsatt under oppsyn, og var omgitt av en befolkning som var påvirket av sultanens ordre og dermed uvennlige og fiendtlige mot dem.

Etter hvert begynte imidlertid ‘Akkás beboere å bli klar over at denne lille gruppen av landflyktige fra Persia var uskyldige, og fengselsvilkårene ble lettere. Mye av forandringen skyldtes ‘Abdu’l-Bahá som hadde mye kontakt med innbyggerne i byen

og klarte å vise dem bahá'íenes sanne motiver og ånden i sin fars lære. Til slutt kunne Bahá'u'lláh forlate 'Akká og besøke nærliggende steder. Etter å ha vært innesperret så lenge innenfor murene til en grå og ødslig by, kunne han nå tilbringe litt tid på landet og nyte skjønnheten og det grønne i naturen som han var så glad i.

Bahá'u'lláhs siste leveår ble tilbrakt i herskapshuset Bahjí like utenfor 'Akká. Det ble bygget mens han var i fengsel, og senere forlatt av eieren da en epidemi brøt ut i området. 'Abdu'l-Bahá klarte å få tak i det til sin kjære far, først ved å leie det og senere ved å kjøpe det kontant.

På denne tiden hadde folks holdninger til Bahá'u'lláh og hans tilhengere forandret seg helt, ikke bare i 'Akká, men også i de nærliggende områdene av Syria og Libanon. Selv om sultanens ordre fortsatt gjaldt og han formelt sett var en fange under streng bevoktning, var han i virkeligheten like aktet og respektert som en konge. Til og med offentlige tjenestemenn i området kom for å søke hans råd og veiledning. Slik er kraften i Bahá'u'lláhs åpenbaring i stand til å omforme menneskenes hjerter.

I løpet av disse årene i 'Akká og Bahjí åpenbarte Bahá'u'lláh bind på bind med veiledning som vil gjøre menneskeheten i stand til å bygge en strålende verdenssivilisasjon. Det mektigste verket som kom fra hans penn, var Kitáb-i-Aqdas, hans religionsordnings Helligste bok, åpenbart i 'Abbúds hus omkring 1873. Idet Shoghi Effendi viser til Bahá'u'lláhs skrifter i Det hellige land, forklarer han:

“Når vi tar et overblikk over det veldige område som Bahá'u'lláhs skrifter favner i løpet av denne periode, synes de å falle i tre tydelige kategorier. Den første omfatter de skrifter som utgjør oppfølgingen etter forkynnelsen av hans livskall i Adrianopel. Den annen innbefatter hans religionsordnings lover og forordninger, som for det meste er nedtegnet i Kitáb-i-Aqdas, hans Helligste Bok. Til den tredje må henregnes de tavler som dels fremsetter og dels bestyrker denne religionsordnings grunnleggende læresetninger og prinsipper.”⁶⁰

Den store utbredelsen av Bahá'u'lláhs tro i den vestlige verden kom ikke i gang mens han levde, og måtte vente til 'Abdu'l-Bahás embetstid. Læren hans hadde imidlertid kommet til landene i Vesten, og noen få der var klar over fangen i 'Akká som hadde slik en bemerkelsesverdig innflytelse på dem som han kom i kontakt med. Våren 1890, mot slutten av Bahá'u'lláhs liv, kom Edward Granville Browne, en velkjent lærd fra Cambridge i England, for å treffe ham. Følgende avsnitt er hentet fra hans beskrivelse av denne historiske samtalen:

“... min fører stanset et øyeblikk mens jeg tok av meg skoene. Med en rask håndbevegelse dro han så forhenget til side og trakk det sammen igjen etter meg; og jeg befant meg i et stort rom, ved hvis bortre ende det var en lav divan, mens det på siden vis-à-vis døren stod to eller tre stoler. Skjønt jeg hadde en svak anelse om hvor jeg skulle hen, og hvem jeg skulle få se (jeg hadde nemlig ikke fått noe tydelig vink på forhånd), gikk det et sekund eller to før jeg med en skjelven av undring og ærefrykt ble meg helt bevisst at værelset ikke var tomt. I hjørnet hvor divanen stod inntil veggen, satt en vidunderlig og ærverdig skikkelse med en hodebedekning av filt som dervisjene kaller taj (men av usedvanlig høyde og form), og som nederst var omvundet med en liten hvit turban. Jeg

vil aldri kunne glemme ansiktet hos ham jeg så på, skjønt jeg ikke kan beskrive det. Disse gjennomtrengende øyne syntes å kunne lese selve ens sjel; makt og myndighet preget denne høye pannen, mens forholdets og ansiktets dype furer antydte en alder som syntes å bli motsagt av det kullsorte hår og skjegg, som i rik mengde bølget nesten til livet uten å kunne skjelnes fra hverandre. Det var unødig å spørre i hvis nærhet jeg stod, da jeg bøyde meg for en som er gjenstand for en hengivenhet og kjærlighet som konger kunne misunne ham og keisere forgjeves lengte etter!

“En mild, verdig røst bad meg ta plass og fortsatte så: **‘Lovet være Gud for at du har nådd frem! ... Du er kommet for å besøke en fange og en landsforvist. ... Vi ønsker bare det gode for verden og lykke for nasjonene, og dog mener de at vi er en som egger til splid og oppvigleri og fortjener fengsel og forvisning. ... At alle folk skulle bli ett i troen og alle mennesker bli som brødre; at kjærlighetens og enhetens bånd mellom menneskene skulle bli styrket; at religionens ulikheter skulle opphøre og raseforskjeller bli fjernet – hva ondt er det i det? ... Dog således skal det bli; disse unyttige stridigheter, disse ødeleggende kriger skal opphøre, og ‘Den største fred’ skal komme. ... Trenger ikke dere i Europa også dette? Er det ikke det Kristus forutsa? ... Likevel ser vi deres konger og herskere øse ut sine skatter langt rikeligere til det som ødelegger menneskeslekten enn til det som ville bidra til menneskehetens lykke. Disse stridigheter og denne blodsutgytelse må opphøre, og alle mennesker bli som én slekt og én familie. ... La ikke et menneske være stolt av å elske sitt land, la ham heller være stolt av å elske menneskeheten. ...’**”⁶¹

1. Hvilke omstendigheter førte til at Bahá'u'lláh og hans følgesvenner ble flyttet fra kasernen? _____
2. Hva heter huset i 'Akká som Bahá'u'lláh og hans familie til slutt flyttet til? _____
3. Hvordan forandret levekårene deres i 'Akká seg? _____
4. Hva var det som forårsaket denne forandringen? _____
5. Hva heter herskapshuset der Bahá'u'lláh tilbrakte de siste årene av sitt liv? _____
6. Hva var foranledningen til at 'Abdu'l-Bahá fikk tak i Bahjí? _____
7. Hva er det viktigste verket som Bahá'u'lláh åpenbarte mens han var i 'Akká? _____

8. Hvor ble det åpenbart og når? _____
_____
9. Hvilke tre kategorier faller Bahá'u'lláhs skrifter fra denne perioden inn under i henhold til Shoghi Effendi?
- a. _____
_____
_____
- b. _____
_____
_____
- c. _____
_____
_____
10. Nevn noen av lovene i Bahá'u'lláhs religionsordning. _____
_____
_____
_____
11. Nevn noen læresetninger og prinsipper i hans religionsordning. _____
_____
_____
_____
12. Hvem var Edward Granville Browne? _____
_____
13. Hvilke ord bruker Edward Granville Browne for å beskrive hvordan det føltes å være i Bahá'u'lláhs nærvær da han bøyde seg for ham? _____
_____
_____
14. Ifølge ordene som Edward Granville Browne skrev ned:
- Hva sier Bahá'u'lláh er hans ønske? _____
_____
  - Hva sier han at alle folk skulle bli? _____
_____
  - Hva ønsker han skal bli styrket? _____
_____

- Hva oppfordrer han til opphør av? _____
- Hva forutsier han vil komme til å skje? _____
_____
- Hva sier Bahá'ulláh at hver av oss skal være stolte av? _____
_____

DEL 27

Kitáb-i-Aqdas er ingen stor bok, den består kun av 190 avsnitt. Den inneholder imidlertid de grunnleggende lover og forordninger for den fremtidige verdenssivilisasjonen. Shoghi Effendi har henvist til den som moderboken for Bahá'u'lláhs religionsordning og charteret for hans nye verdensorden. Du vil komme til å studere avsnitt fra Kitáb-i-Aqdas gjentatte ganger i løpet av livet etter hvert som du bestreber deg på å tilpasse tankene og handlingene dine i henhold til Guds bud. I denne omgang foreslås det at du gjør ditt beste for å lære deg utenat de fem åpningsavsnittene:

“Den første plikt som Gud har pålagt sine tjenere, er å anerkjenne ham som er hans åpenbarings daglysning og hans lovers kilde, ham som representerer guddommen både i hans åpenbarings rike og i den skapte verden. Den som utfører denne plikt, har oppnådd alt godt; og den som er berøvet dette, har fart vill, om han så skulle være opphavsmann til enhver rettshaffen gjerning. Det påhviler enhver som når dette sublime stade, denne transcendent herlighets tinde, å overholde enhver forordning fra ham som er verdens attrå. Disse tvillingplikter er uadskillelige. Ingen av dem kan godtas uten den andre. Slik er det blitt forordnet av ham som er den guddommelige inspirasjons kilde.

De som Gud har utstyrt med innsikt, vil beredvillig erkjenne at forskriftene fastsatt av Gud utgjør det ypperste middel til å opprettholde orden i verden og til å gi dens folkeslag trygghet. Den som vender seg bort fra dem, vil regnes blant de ynkelige og tåpelige. Sannelig, vi har befalt dere å avvise det som deres onde lyster og fordervede begjær byr dere å gjøre, og å ikke overskride grensene som den aller høyestes Penn har satt, for de er livsens ånde for alle skapte ting. Den guddommelige visdoms og den guddommelige ytrings sjøer svulmet da den overmåte barmhjertiges bris åndet over dem. Il frem og drikk dere utørste, o mennesker med forstand! De som har krenket Guds Pakt ved å bryte hans bud og har vendt ryggen til, de har fart såre vill slik det synes Gud, den altbesittende, den aller høyeste.

O dere verdens folk! Vit for visst at mine bud er mitt kjærlige forsyns lamper blant mine tjenere og min barmhjertighets nøkler for mine skapninger. Således er det blitt nedsendt fra deres Herres viljes himmel, han som er åpenbaringens Herre. Hadde et hvilket som helst menneske fått smake sødmen av de ord som den overmåte barmhjertiges lepper har behaget å ytre, ville han, selv om han skulle være i besittelse av jordens skatter, forsake dem alle som én for å kunne bekrefte sannheten av endog ett av hans bud, som skinner over hans rike omsorgs og miskunnhets daglysning.

Si: Fra mine lover kan man fornemme den sødmefylte duft av min kledning, og ved hjelp av dem vil seierens faner bli plantet på de høyeste tinder. Fra min allmektige herlighets himmel har min makts Tunge rettet disse ord til min skapning: ‘Overhold mine bud av kjærlighet til min skjønnhet.’ Lykkelig er den elsker som har innåndet den guddommelige duft av sin allerkjæreste fra disse ord, som er mettet med angen av en nåde som ingen tunge formår å beskrive. Så sant jeg lever! Den som har drukket rettskaffenhetens utsøkte vin fra min rike gunsts hender, vil kretse om mine bud som skinner over min skapnings daglysning.

Tro ikke at det kun er en lovsamling vi har åpenbart for dere. Nei, snarere har vi brutt seglet på den utsøkte vin med maktens og styrkens fingre. Dette bevitnes av det som åpenbaringens Penn har åpenbart. Betenk dette nøye, o mennesker med innsikt!”⁶²

DEL 28

Bahá'u'lláhs rekke av etterfølgende forvisninger var i virkeligheten iscenesatt av Gud den allmektige, selv om de ble utført etter ordre fra to tyranner i ledtog med korrupte religiøse tjenestemenn. Det er umulig å beregne de åndelige kreftene som ble frigitt etter hvert som Guds manifestasjon beveget seg fra sted til sted – fra sitt hjemland til ‘Akkás kyst der det åndelige og administrative senter for hans tro skulle bli etablert i nærheten av. Kartet nedenfor som angir ruten for hans landsforvisninger, er kjent for deg fra studiet av Bok 2. I lys av innsikten du har fått i denne enheten, bruk litt tid til å meditere over den åndelige betydningen av det som skjedde på hvert av de mest betydningsfulle stedene. Og i det du reflekterer over mengden av hendelser som er knyttet til hans liv og får videre glimt av hans storhet og herlighet, hans makt og majestet, kan du huske hans ord: “Han som for evig er skjult for menneskenes øyne, kan aldri bli kjent unntatt gjennom sin manifestasjon, og hans manifestasjon kan ikke anføre noe større bevis på sannheten av sin sendeferd enn sin egen person.”

DEL 29

I løpet av de årene en gudsmanifestasjon lever blant oss, blir hans usedvanlige krefter spredt ut i verden og skaper en dyptgående endring i alle skapte tings virkelighet. På denne strålende dag åpenbarte Bahá'u'lláh Guds Ord til menneskeheten i nesten førti år og skjenket tilværelsens verden ubegrensede muligheter. Og etter hvert som disse mulighetene utvikler seg, vil det oppstå en ufattelig vakker sivilisasjon. Disse førti år med sammenhengende guddommelig åpenbaring tok slutt den 29. mai 1892.

Ni måneder før sin bortgang, hadde Bahá'u'lláh uttrykt ønske om å forlate denne verden. Fra da av hørtes det stadig mer tydelig fra hans bemerkninger at slutten på hans liv på det jordiske plan nærmet seg. Om kvelden den 8. mai pådro han seg en lettere feber. Feberen økte den følgende dag, men så deretter ut til å forsvinne. Han tillot fortsatt at noen av vennene og pilegrimene fikk møte ham, men det ble snart klart at han ikke var frisk. Feberen kom nå tilbake sterkere enn før, og tilstanden hans ble stadig verre. Ved daggry den 29. mai, i hans 75. år, forlot hans ånd denne verden.

Seks dager før han døde kalte han til seg alle som var samlet i herskapshuset i Bahjí til det som skulle bli deres siste møte med ham. Mens han lå i sengen støttet av en av sine sønner, talte han til dem. "Jeg er godt fornøyd med dere alle", sa han .... "Dere har utført mange tjenester og vært svært iherdige i deres anstrengelser. Dere er kommet hit hver morgen og hver kveld. Måtte Gud bistå dere i å forbli forenet. Måtte han hjelpe dere til å opphøye tilværelsens Herres Sak."⁶³ Tårene flommet fra øynene til dem som var samlet rundt ham.

Nyheten om hans død ble umiddelbart sendt med telegram til sultanen. Budskapet startet med ordene: "Bahás sol har gått ned", og fortsatte med å informere sultanen om planene om å begrave de hellige levningene nær herskapshuset. Det ble valgt et lite rom i et hus like vest for herskapshuset, og kort etter solnedgang den samme dag som han forlot denne verden, ble hans legeme stedt til hvile. Nabíl beskriver disse dagenes smerte med disse ord: "Jeg tror den åndelige oppstand fremkalt i støvets verden hadde brakt alle Guds verdener til å beve ... Min indre og ytre tunge evner ikke å beskrive den tilstand vi var i ... Midt i den rådende forvirring kunne man se en rekke av 'Akkás og nabolandsbyenes innbyggere som hadde strømmet til markene rundt herskapshuset, og de gråt og slo seg på sine hoder og ropte ut sin sorg."⁶⁴

I en hel uke var det en konstant strøm av sørgende for å uttrykke sin sorg overfor Bahá'u'lláhs familie. Fremstående mennesker fra alle samfunnslag, deriblant muslimer, kristne og jøder, diktere, prester og regjeringsrepresentanter, var forenet i sorgen over tapet av ham og i sin lovprisning av hans dyder og storhet. Mange av dem hyllet ham til og med skriftlig. Tilsvarende hyllester kom fra byene i området. Alle ble fremlagt for 'Abdu'l-Bahá som nå representerte Bahá'u'lláhs Sak. Men disse uttrykkene for sorg var ifølge Beskytterens ord "kun en dråpe sammenlignet med det osean av sorg og de utallige tegn på uendelig hengivenhet som da Sannhetens sol gikk ned, strømmet fra hjertene til de utallige tusener som hadde sluttet seg til hans Sak og var fast bestemt på å holde dens banner høyt hevet i Persia, India, Russland, Irak, Tyrkia, Palestina, Egypt og Syria."

Etter å ha reflektert et øyeblikk over avsnittene ovenfor, gå sammen med en annen i gruppen din og bytt på å presentere beretningen om Bahá'u'lláhs bortgang med egne ord.

DEL 30

Etter Bahá'u'lláhs død, utpekte 'Abdu'l-Bahá Nabíl til å velge ut de avsnittene som utgjør teksten i Besøkelsens Tavle. Denne tavlen blir lest høyt i Bahá'u'lláhs og Bábs gravmæler. Den blir også ofte brukt for å minnes deres årsdager. Bahá'u'lláhs bortgang blir minnet i de tidlige timer den 29. mai. Etter hvert som du deltar i slike aktiviteter i samfunnet ditt, vil du bli godt kjent med teksten i denne usedvanlig vakre tavlen, hvis du ikke allerede er det.

“Måtte den lovprisning som har lyst frem fra ditt umåtelig opphøyede Selv, og den herlighet som har skint frem fra din overmåte strålende Skjønnhet, hvile over deg, o du som er manifestasjonen av storhet og evighetens Konge og Herre over alle som er i himmel og på jord! Jeg bevitner at ved deg ble Guds overherredømme og hans velde, og Guds majestet og hans storhet, åpenbart, og at ved deg har den urgamle herlighets soler utgytt sin stråleglans i din ugjenkallelige forordnings himmel, og den usettes Skjønnhet skint frem over skapningens horisont. Videre bevitner jeg at med bare et strøk av din Penn er ditt påbud ‘du bli til’ blitt fullbyrdet, og Guds skjulte hemmelighet gjort åpenbar, og alle skapte ting frembragt, og alle åpenbaringene sendt ned.

Videre bevitner jeg at ved din Skjønnhet er den tilbedtes Skjønnhet blitt åpenbart, og at ved ditt åsyn har den etterlengtedes åsyn skint frem, og at ved et ord fra deg har du dømt mellom alle skapte ting: du har bragt dem som er deg hengivne til å stige opp til herlighetens tinde og de vantro til å falle ned i den dypeste avgrunn.

Jeg bevitner at den som har kjent deg har kjent Gud, og at den som har oppnådd ditt nærvær har oppnådd Guds nærvær. Stor er derfor velsignelsen for den som har trodd på deg og på dine tegn, og har ydmyket seg for ditt overherredømme, og er blitt æret ved å møte deg, og har oppnådd din viljes velbehag, og har kretset rundt deg, og har stått for din trone. Ve den som har forbrutt seg mot deg, og har fornektet deg og forkastet dine tegn og talt ditt overherredømme imot og reist seg mot deg og vist hovmod for ditt åsyn, og har dratt dine vitnesbyrd i tvil og flyktet bort fra ditt styre og ditt herredømme, og er blitt regnet blant de vantro hvis navn er skrevet av din befalings fingre på dine hellige tavler.

Send derfor henover meg, o min Gud og min elskede, fra din barmhjerthets og din miskunns høyre hånd, dine gunstbevisningers hellige briser, så at de kan føre meg bort fra meg selv og fra verden hen til din nærhets og ditt nærværs kongeseter. Mektig er du til å gjøre det som behager deg. Du har i sannhet stått opphøyet over alle ting. Måtte Guds ihukommelse og hans lovprisning, og Guds herlighet og hans glans, hvile over deg, o du som er hans Skjønnhet! Jeg bevitner at skapningens øye aldri har sku

noen så forurettet som deg. Alle ditt livs dager var du nedsenket i et hav av trengsler. En gang var du i lenker og fotjern; en annen gang ble du truet av dine fienders sverd. Men tross alt dette påla du alle mennesker å overholde det som var blitt foreskrevet deg av ham som er den allvitende, den allvise.

Måtte min ånd bli et offer for den urett du led og min sjel bli en løsepenge for de lidelser du gjennomgikk. Jeg bønnfaller Gud, ved deg og ved dem hvis ansikter er blitt forklaret av glansen fra ditt åsyns lys, og som av kjærlighet til deg har overholdt alt som ble dem pålagt, om å fjerne de slør som er kommet mellom deg og dine skapninger, og om å skjenke meg det som er godt i denne verden og den kommende verden. Du er i sannhet den allmektige, den mest opphøyede, den overmåte herlige, den evig tilgivende, den mest medlidende.

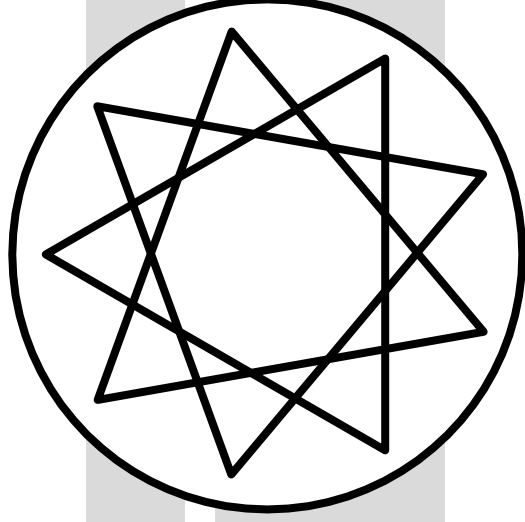
Velsign du, o Herre min Gud, Det guddommelige lotustre og dets blader og dets grener og dets kvister, og dets stammer og dets hovedgrener, så lenge som dine ypperste titler vil eksistere og dine uendelig opphøyede egenskaper vil bestå. Beskytt det så mot angriperens ondskap og tyranniets skarer. Du er i sannhet den allmektige, den sterkeste. Velsign du også, o Herre min Gud, dine tjenere og dine tjenerinner som har nådd frem til deg. Du er sannelig den overmåte gavmilde, hvis nåde er uten ende. Ingen Gud er der uten deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.”⁶⁵

DEL 31

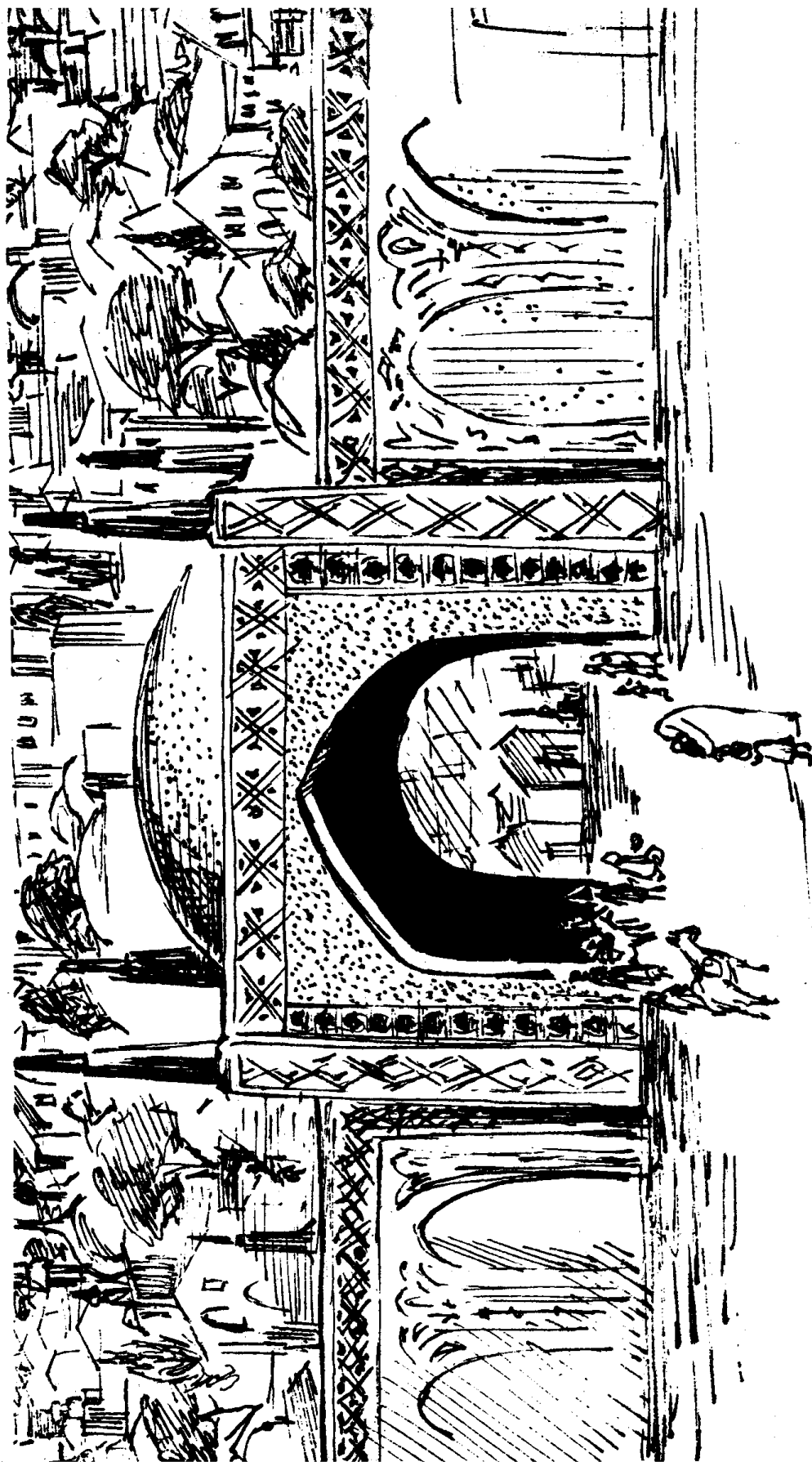
Av egen erfaring vet du at du kommer til å få utallige anledninger til å fortelle historien om Bahá'u'lláhs liv i årene som kommer. Du har uten tvil delt historien mange ganger siden du fullførte Bok 2, som ga deg en kort, men omfattende beretning om hans liv, som et av fordypningstemaene som kunne utforskes sammen med venner og naboer i løpet av en rekke besøk hos dem. Beretningen som du nå har studert, er mer detaljert enn den som ble presentert i Bok 2, og du vil kunne ta med denne nye kunnskapen du har fått inn i samtaler deres om personen Bahá'u'lláh ettersom anledningene byr seg. Innsikten du har fått fra slike anledninger i hans åpenbarings natur, karakteren i hans livskall, hvor store de kreftene er som ble frigitt med hans komme og betydningen av denne perioden av menneskehetens historie, er imidlertid enda viktigere. Uansett omstendigheter – om det er en kort samtale med en som er ny for troen, eller en presentasjon som gjøres under et besøk til et hjem i landsbyen din eller nabolaget ditt – er det denne innsikten som til syvende og sist vil påvirke hvordan du snakker om personen Bahá'u'lláh og hva du formidler til den som lytter. Det vil selvsagt være tider da det er behov for en enkel presentasjon, og de neste sidene kan hjelpe deg i så måte.

Bahá'u'lláh

Guds herlighet

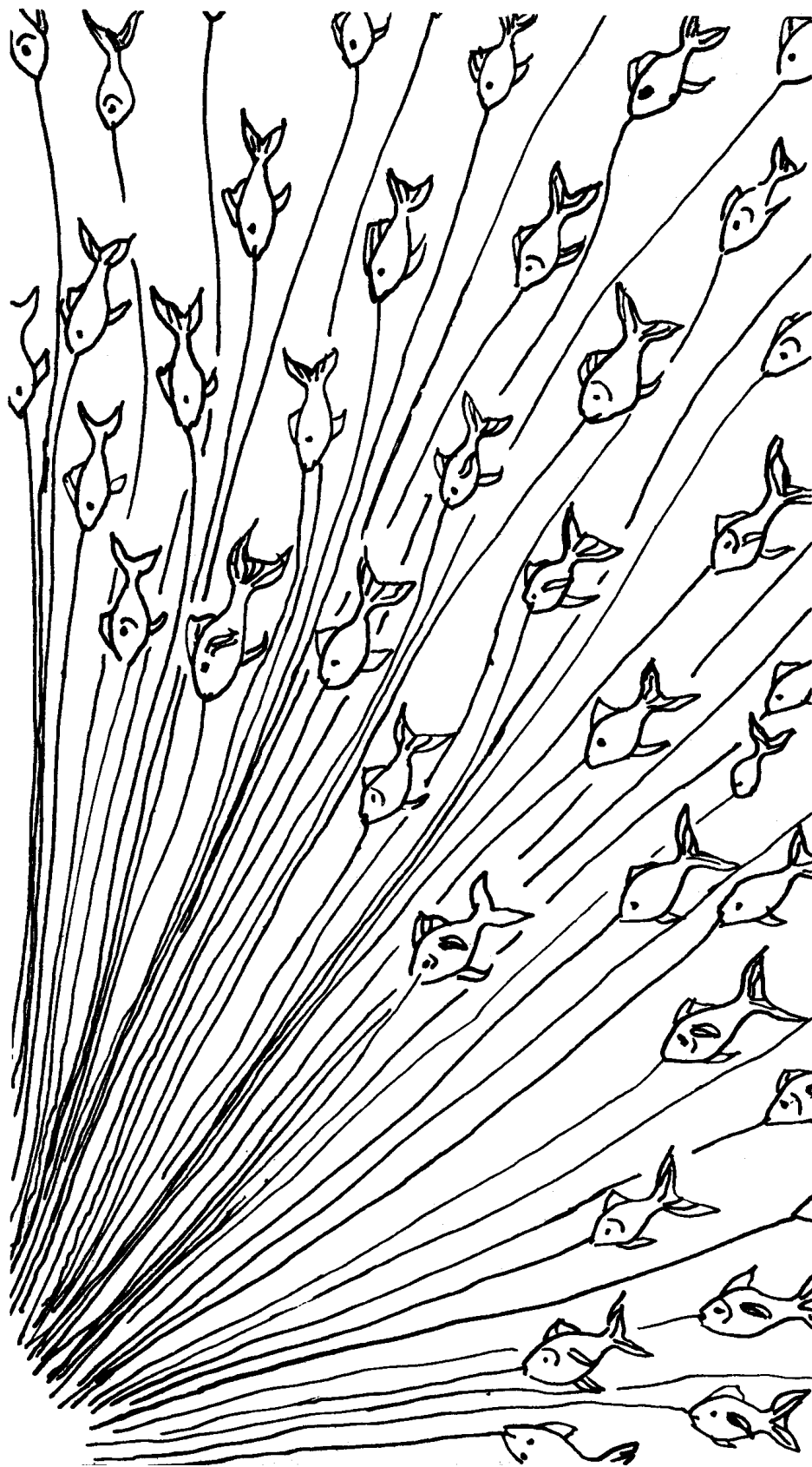

Bahá'u'lláh ble født den 12. november 1817 i Teheran, Irans hovedstad. Allerede i barndommen viste han tegn på storhet. Han fikk litt opplæring hjemme, men trengte ikke å gå på skole, for han var inngitt medfødte kunnskaper som en gave fra Gud.

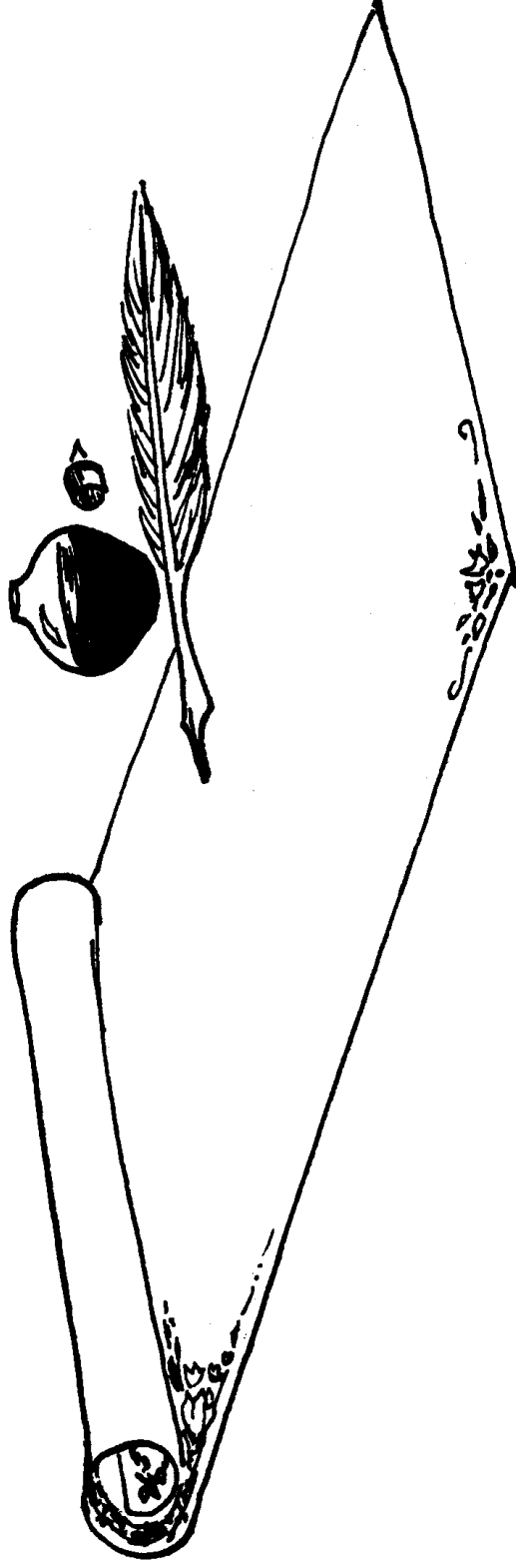
En natt hadde hans far en drøm der han så Bahá'u'lláh svømme i et hav. Lyset som strålte fra kroppen hans, lyste opp vannet. Hans lange, sorte hår flöt i alle retninger og et hopetall av fisk fulgte ham, og hver og én av dem holdt fast i enden av et hårstrå. Han beveget seg fritt og utvungent. Denne drømmen var et av mange tegn på den store skjebnen som ventet Bahá'u'lláh.

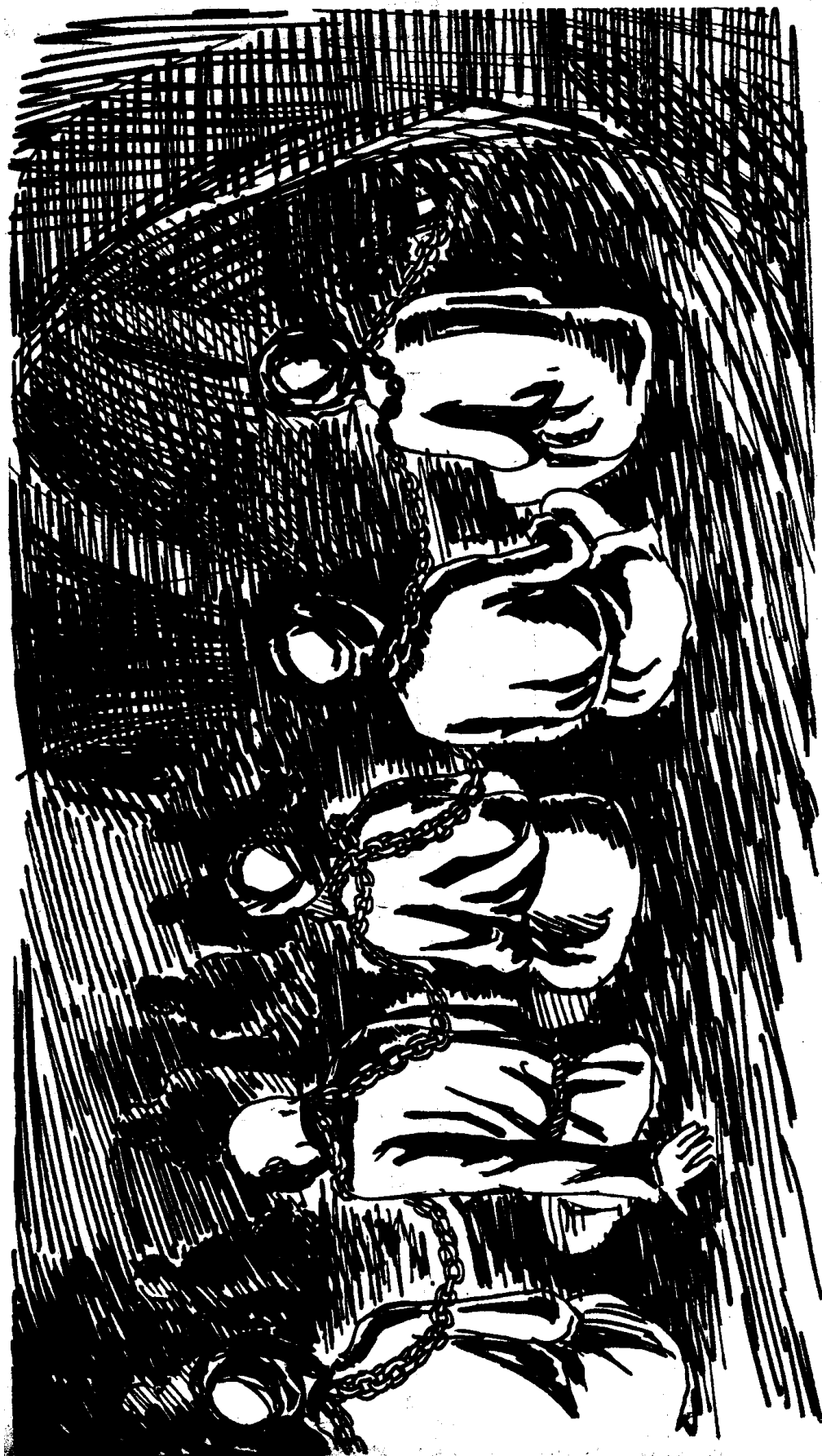
Senere, da han var en ung mann, ble han tilbudt en høy stilling ved kongens hoff, men han takket nei. Han ønsket å vie tiden sin til å hjelpe de undertrykte, de syke og de fattige, og å kjempe for rettferdighetens sak.

Da han var 27 år gammel, mottok Bahá'u'lláh en skriftrulle fra Báb, Guds nye budbringer som forberedte folket på at den lovede i alle tidsaldre skulle komme. Bahá'u'lláh aksepterte Bábs budskap og ble en av hans mest entusiastiske tilhengere.

Myndighetene som ikke ville akseptere sannheten som Báb forkynnte, begynte å forfølge dem som trodde på ham, og slik startet Bahá'u'lláhs lidelser. I 1852 ble han arrestert og lagt i lenker og plassert i et av Teherans mest grusomme fengsler.

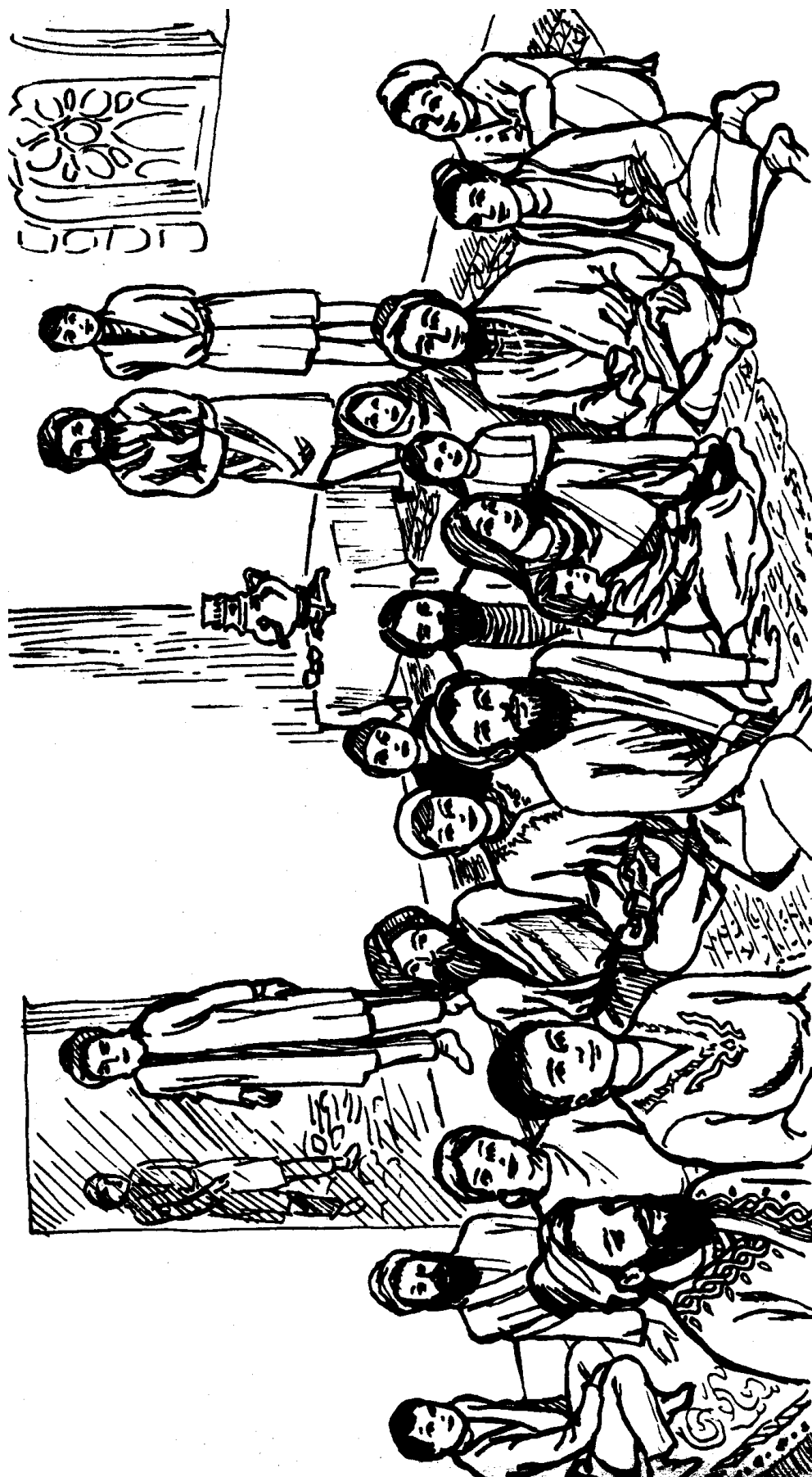
I dette fengselet åpenbarte Gud for Bahá'u'lláh at han var den ene som var lovet av Báb og alle tidligere tiders profeter. Fra dette mørke fangehullet steg Sannhetens sol opp og opplyste hele verden og ga liv til en ny dag for menneskeheten.

Etter fire måneder i fangenskap forviste myndighetene Bahá'u'lláh fra sitt fødeland. I løpet av en svært kald vinter foretok Bahá'u'lláh og hans familie den lange reisen fra Teheran til Bagdad.

Ryktet om Bahá'u'lláhs visdom spredte seg i alle retninger i Bagdad. Folk med all slags bakgrunn stimlet sammen i hjemmet hans og søkte hjelp og råd fra ham. Regjeringen, som var redd for

Bahá'u'lláhs innflytelse, bestemte seg for å forvise ham enda lenger fra hans hjemland.

Ridván-hagen

april 1863

Før Bahá'u'lláh reiste fra Bagdad, tilbrakte han tolv dager i en hage utenfor byen der en strøm av besøkende kom for å ta farvel med ham. I denne hagen erklærte Bahá'u'lláh at han var Guds manifestasjon for denne dag.

I kommende århundrer, vil denne 12-dagersperioden i april bli feiret som ridván-høytiden, den årlige minnehøytiden for Bahá'u'lláhs erklæring om sitt verdensomspennende livskall.

Sultán 'Abdu'l-'Azíz
av det osmanske rike

Alexander II Nikolajevitsj,
den russiske tsar

Franz-Joseph,
keiser i Østerrike

Napoleon III,
Frankrikes keiser

Sjah Násiri'd-Din
av Persia

Pave Pius IX

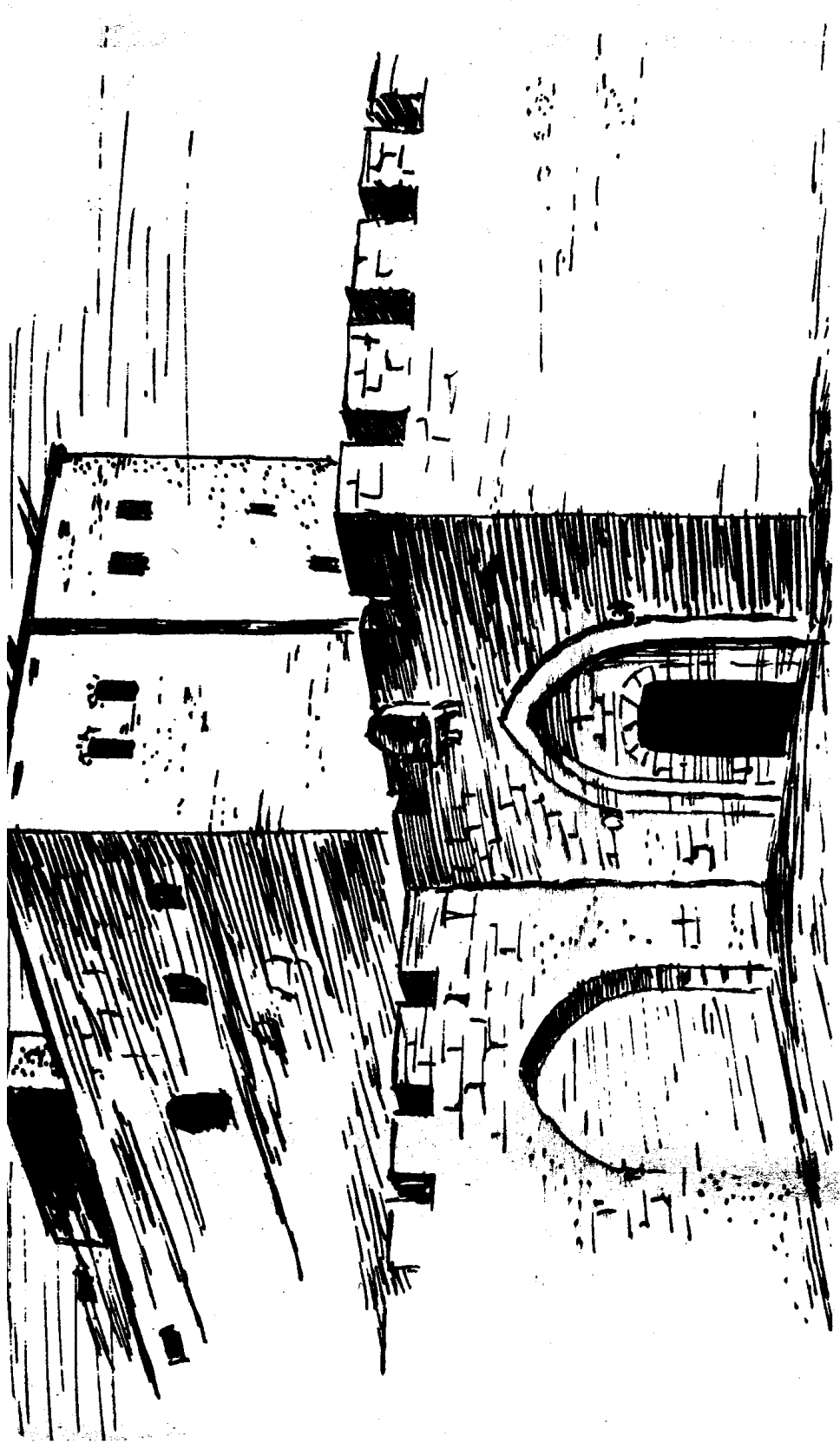
Dronning Victoria
av England

Wilhelm I,
konge av Preussen

Bahá'u'lláhs neste oppholdssted som landsforvist var Konstantinopel og senere Adrianopel som begge er byer i dagens Tyrkia. Fra Adrianopel sendte Bahá'u'lláh, en fange og landsforvist, brev til kongene og herskerne i verden der han ba dem om å forsvare rettferdighet og å bruke sin makt til å avskaffe elendighet og krig.

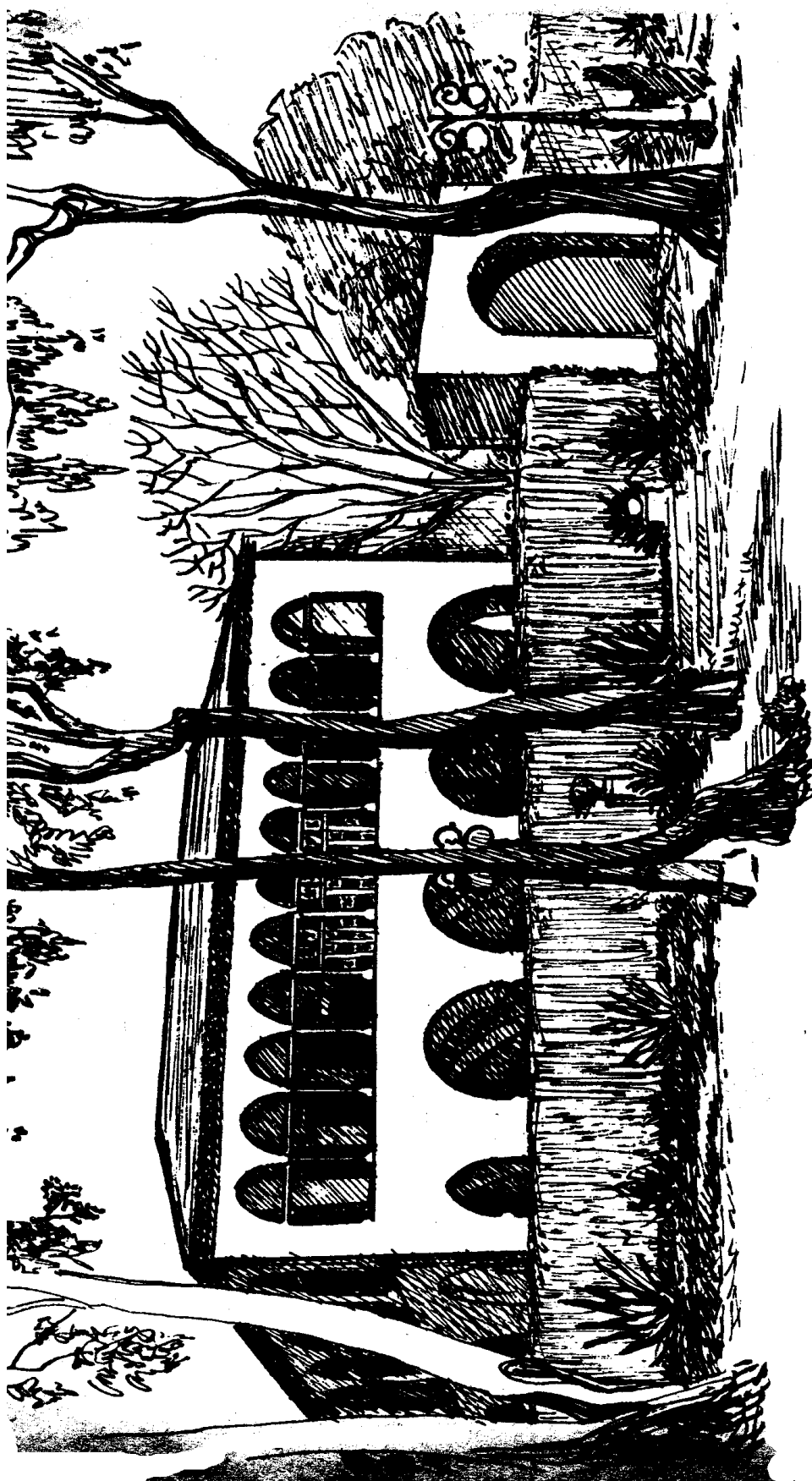
I Adrianopel som tidligere, spredte Bahá'u'lláhs berømmelse seg blant innbyggerne i regionen, og regjeringen besluttet å forvise ham enda lenger vekk, til fengselsbyen 'Akká. Dette var fengselet som de verste kriminelle og oppviglere i landet ble sendt til, for aldri å bli hørt om igjen.

Fengselsvilkårene var svært strenge. Noen av Bahá'u'lláhs tilhengere reiste over lange avstander til 'Akká, men fikk ikke lov til å komme i hans nærvær. De kunne bare få et lite glimt av ham på avstand der han vinket til dem fra vinduet i cellen sin.

Gradvis ble forholdene bedre etter hvert som et stadig økende antall mennesker i området begynte å erkjenne Bahá'u'lláhs makt og storhet. De siste årene av sitt liv oppholdt han seg i herskaps huset Bahji utenfor bymurene. I 'Akká åpnbarte Bahá'u'lláh mange bind med veiledning for menneskeheten, deriblant Kitáb-i-Aqdas, hans Helligste bok.

Bahá'u'lláh gikk bort i mai 1892. Hans hvilested i Bahjí som nå er omgitt av vakre hager, er det helligste sted på jorden. Hvert år besøker tusener fra hele verden hvilestedet hans for å vise sin respekt og å be og meditere i de fredelige omgivelsene.

HENVISNINGER

1. Fra en tale holdt den 18. April 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 2, s. 34.
2. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), nr. 3, 14–15, s. 248.
3. Ibid., nr. 3, 16–17, s. 248–249.
4. Abbas Afnan, *En antologi for bahá'í-barn*, Bahá'í Forlags studieserie nr. 11, s. 14.
5. *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, opplag fra 2018), s. 119–120.
6. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2016), s. 11.
7. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 53.
8. *The Dawn-Breakers*, s. 96.
9. Ibid., s. 104.
10. Ibid., s. 104–105.
11. Ibid., s. 105–106.
12. Ibid., s. 106.
13. Ibid., s. 107.
14. Ibid.
15. Ibid., s. 107–108.
16. *Et utvalg av Bábs skrifter* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 83.
17. Ibid., s. 98.
18. Ibid., s. 151.
19. *The Dawn-Breakers*, s. 113.
20. Ibid., s. 116.
21. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), CXXIX, avsn. 1–2, s. 316–317.
22. Fra en tale holdt den 22. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 6, s. 193–194.
23. *The Dawn-Breakers*, s. 607–608.
24. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 4.22, s. 38–39.
25. Ibid., nr. 7.40, s. 97.
26. Bahá'u'lláh, i *Bahá'u'lláh og den nye tid* (Bahá'í Forlag, 2018) s. 43.
27. *En antologi for bahá'í-barn*, s. 12. [med mindre endringer]

28. Bahá'u'lláh, i *Bahá'u'lláh og den nye tid*, s. 44.
29. Bahá'u'lláh, i *Krefter i vår tid*, (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag, 2014) sitat nr. 21, s. 27.
30. Bahá'u'lláh, i *Krise og seier*; Bahá'í Forlags studieserie nr. 14, sitat nr. 23, s. 28. [med mindre endringer]
31. Ibid., sitat nr. 41, s. 23.
32. Fra et brev datert 24. juni 1936 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en troende, i *Krise og seier*, sitat nr. 30, s. 18.
33. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory* (Oxford: George Ronald, 1991, opplag fra 2018), s. 106.
34. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi i *Da Gud var her* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 108.
35. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, opplag fra 2018), avsn. 278, s. 231.
36. Bahá'u'lláh, sitert i *Da Gud var her*, s. 114.
37. Nabíl-i-A'zam, sitert i *Da Gud var her*, s. 136.
38. *Epistle to the Son of the Wolf*, s. 22.
39. Bahá'u'lláh, sitert i *Da Gud var her*, s. 159.
40. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán*, avsn. 1, s. 3.
41. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: 2. opplag, utgitt i samarbeid mellom Gyldendal Norsk Forlag og Bahá'í Forlag, 1988), s. 7.
42. Bahá'u'lláh, sitert i *Da Gud var her*, s. 146.
43. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), avsn. 75, s. 44.
44. Nabíl-i-A'zam, sitert i *Da Gud var her*, s. 152–153.
45. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XIV, avsn. 1, 4–5, 11–12, s. 29–34.
46. *Da Gud var her*, s. 159.
47. Bahá'u'lláh, sitert i *Da Gud var her*, s. 185.
48. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, s. 317–319.
49. Bahá'u'lláh, sitert i *Da Gud var her*, s. 185.
50. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, opplag fra 1972), s. 17.
51. Ibid., s. 28.
52. Ibid., s. 33.
53. *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), avsn. 86, s. 48.
54. ibid., avsn. 85, s. 47–48.
55. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World*, s. 47.
56. Ibid., s. 60.

57. Ibid., s. 63.
58. Ibid., s. 84.
59. Ibid., s. 95.
60. *Da Gud var her*, s. 206.
61. J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh og den nye tid* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2018), s. 58–59.
62. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas*, avsn. 1–5, s. 19–21.
63. Bahá'u'lláh, sitert i, *Da Gud var her*, s. 222.
64. Nabíl-i-A‘zam, sitert i *Da Gud var her*, s. 222–223.
65. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í bøtter* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 245–248.